

แผนพัฒนาดิจิทัล

(แผนปฏิบัติการดิจิทัล)ของการเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)
และแผนปฏิบัติการประจำปี 2568

คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบ
ในการประชุมฯ ครั้งที่ 8/2567 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2567

การเคหะแห่งชาติ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)
และแผนปฏิบัติการประจำปี 2568

คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบ
ในการประชุมฯ ครั้งที่ 8/2567 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2567

การเคหะแห่งชาติ
ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
กองวางแผนและมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ
กันยายน 2567

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การเคหะแห่งชาติ ได้ทบทวนและจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับทิศทางและนโยบายของการพัฒนาประเทศของรัฐบาล บทบาท ภารกิจ และนโยบาย การดำเนินงานขององค์กรที่สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพเชื่อมโยงกับแนวนโยบายของหน่วยงานที่กำกับดูแล ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์ โดยสร้างความเชื่อมั่นและสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการต่าง ๆ โดยได้จัดทำ “แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)” เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เป็นต้น

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลฯ ฉบับนี้เริ่มจากการทบทวนข้อมูล ประกอบด้วยรายงานผลการดำเนินงานด้าน Core Business Enablers ข้อคิดเห็นจากคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ผลการสำรวจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น จากนั้นจึงได้มีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและส่งผลกระทบต่อกระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร ตอบสนองพระราชบัญญัติ นโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนงาน ดังนี้ พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นโยบายประเทศไทย 4.0 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) แผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566-2570 แผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 แผนปฏิบัติการดิจิทัล พ.ศ. 2566-2570 ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ ปี 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางในการนำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนภารกิจและการปฏิบัติงานในทุกกระดับ เพื่อให้บรรลุ **วิสัยทัศน์การเคหะแห่งชาติ** คือ “**สร้างบ้าน สร้างสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี**” และยุทธศาสตร์การเคหะแห่งชาติ รวมทั้งการให้บริการแก่ลูกค้า ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร โดยการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการผ่านแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ และแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัล ความต้องการในการพัฒนาระบบสารสนเทศจากหน่วยงานต่าง ๆ สถาปัตยกรรมองค์กร โดยมีแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางในการนำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนภารกิจและการปฏิบัติงานในทุกกระดับโดยสาระสำคัญ ดังนี้

1. หลักการและเหตุผลของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

1.1 เพื่อให้องค์กรมีแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ระยะยาวและระยะสั้นที่ชัดเจน และสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย รวมทั้งสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2 เพื่อให้สอดคล้องและตอบสนองต่อแผนวิสาหกิจขององค์กร และแผนปฏิบัติการขององค์กรได้

1.3 ตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจตามระบบประเมินผล State Enterprise Assessment Model: SE-AM ให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนงานระยะยาว (แผนแม่บท) และแผนงานระยะสั้น (แผนปฏิบัติการประจำปี) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ

1.4 เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร เช่น ลูกค้า พนักงาน ในการให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว ลดขั้นตอน ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา

2. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

2.1 เพื่อขับเคลื่อนงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนแผนและการปฏิบัติงานของการเคหะแห่งชาติ

2.2 เพื่อจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

2.3 เพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรของการเคหะแห่งชาติ

2.4 เพื่อให้มีข้อมูล/สารสนเทศ มีความถูกต้อง แม่นยำ เป็นปัจจุบัน และพร้อมใช้งานรองรับความต้องการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. ผลผลิตของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

3.1 มีกรอบแนวทางในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ และวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบสารสนเทศ เพื่อทบทวน/ปรับปรุง/บูรณาการ ให้สอดคล้องกับนโยบายด้านการดำเนินงานของ การเคหะแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี

3.2 มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของ การเคหะแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับแผนวิสาหกิจของการเคหะแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ของประเทศและภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการเคหะแห่งชาติ

3.3 มีแผนงานและโครงการในการดำเนินงานพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ สำหรับขับเคลื่อนองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล

3.4 มีข้อมูล/สารสนเทศ มีความถูกต้อง แม่นยำ เป็นปัจจุบัน และพร้อมใช้งาน

4. ผลลัพธ์ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

- 4.1 มีโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 4.2 ได้รับมาตรฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่องทุกปี
- 4.3 ผู้ใช้บริการมีระดับความพึงพอใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ มากขึ้นจากปีที่ผ่านมา

5. เป้าหมายของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

- 5.1 นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทุกระดับและบูรณาการการใช้ประโยชน์ร่วมกันในองค์กร (Digital Transformation)
- 5.2 บูรณาการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานและบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Integration and Big Data)
- 5.3 การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิด Smart and Sustainable Community
- 5.4 มีเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีมาตรฐาน มีความมั่นคงปลอดภัย และให้บริการอย่างต่อเนื่อง
- 5.5 มีระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับ/เข้าถึงบริการได้
- 5.6 ส่งเสริม/สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนการบริการภาครัฐสู่ระบบดิจิทัล และมีธรรมาภิบาล
- 5.7 บุคลากรและประชาชนในชุมชนมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

6. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths : S)

- S1 : มีแผนพัฒนาดิจิทัลและแผนปฏิบัติการ กรอบงบประมาณรองรับแผนระยะยาวเกินกว่า 1 ปี และมีการทบทวนทุกปี
- S2 : โครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความชัดเจนทั้งในระดับนโยบาย ระดับบริหารจัดการ และระดับปฏิบัติการ
- S3 : ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสากลอย่างต่อเนื่องด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและเชื่อมโยงแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ
- S4 : โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลที่พร้อมใช้งานและเชื่อมโยงทั้งองค์กร สามารถพัฒนาไปสู่การทรานฟอร์มเมชันองค์กร
- S5 : คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติและผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในการปฏิบัติงาน

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

W1 : การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนภารกิจยังไม่เพียงพอ ไม่ทันกับพฤติกรรมลูกค้าและความต้องการของหน่วยงาน (*)

W2 : ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะด้าน เช่น การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) (*)

W3 : การตลาดและการขายรวมทั้งการให้บริการลูกค้า ผ่านช่องทางดิจิทัล ยังไม่ครอบคลุมบางช่องทางในการให้บริการ และการบริหารจัดการอาคารคงเหลือ (ทั้งรูปแบบเช่าและขาย) (*)

W4 : มีข้อจำกัดด้านการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณในโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

W5 : พนักงานมีข้อจำกัดทางด้านทักษะและการปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ๆ (*)

หมายเหตุ (*) หมายถึง เชื่อมโยงบูรณาการกับแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ

โอกาส (Opportunities : O)

O1 : รัฐบาลและกระทรวงมีนโยบายขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงาน แพลตฟอร์มกลางภาครัฐ (*)

O2 : การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินภารกิจองค์กรทั้งในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ (*)

O3 : ภาครัฐเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (digital business ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

O4 : พฤติกรรมลูกค้าเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งมีโอกาสใช้ระบบดิจิทัล เทคโนโลยีมากขึ้น (*)

O5 : การพัฒนาของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้สามารถให้บริการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยี AI ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยี IoT เทคโนโลยี AR และ VR ระบบบริหารจัดการแบบอัจฉริยะ

O6 : นโยบายรัฐบาล ความต้องการของลูกค้า และการแข่งขันในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่เน้นหลักการ Eco-Friendly Design และตอบสนองความต้องการของคนทุกกลุ่มตามหลัก Universal Design โดยสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุน (*)

หมายเหตุ (*) หมายถึง เชื่อมโยงบูรณาการกับแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ

อุปสรรค (Threats : T)

T1 : การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ มีข้อจำกัดและไม่ครอบคลุมความต้องการ ในการใช้งานของการเคหะแห่งชาติ

T2 : งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบดิจิทัล สำหรับการให้บริการประชาชน ยังมีไม่เพียงพอ

T3 : การเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ทางเทคโนโลยี และพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล นำมาสู่ความท้าทายในการยกระดับและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในการตอบสนองความต้องการคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (*)

T4 : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัลเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการเคหะแห่งชาติต้องปรับกระบวนการทำงานและการให้บริการ เช่น PDPA, พระราชบัญญัติปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการลงทุน การพัฒนาระบบเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเสี่ยงในการพัฒนาระบบให้ทันกับข้อบังคับด้านกฎหมาย

T5 : การเพิ่มขึ้นของภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มุ่งเป้าโจมตีหน่วยงานทั่วโลก

หมายเหตุ (*) หมายถึง เชื่อมโยงบูรณาการกับแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ

5. ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Strategic Advantages : SA)

SA1 โครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และมาตรฐานการจัดการที่เป็นสากล สามารถรองรับนโยบายขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของรัฐบาลและกระทรวงและการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลร่วมกับภาครัฐและเอกชน (S2, S3, O1, O2)

SA2 คณะกรรมการและผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในการปฏิบัติงานช่วยให้สามารถให้บริการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว (S5, O5)

SA3 ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาไปสู่การทรานฟอร์มเมชันองค์กรและการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Ecosystem) (S4, O3)

SA4 แผนปฏิบัติการดิจิทัลให้ความสำคัญการกับพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาล พฤติกรรม ความต้องการของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การแข่งขันในตลาดอสังหาริมทรัพย์ การออกแบบอาคารและสภาพแวดล้อมให้ทันสมัยที่จะนำไปสู่ Smart City (S1, O4, O6)

6. ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Strategic Challenges : SC)

SC1 การวางกำลังคนไม่เพียงพอกับงาน รวมทั้งการพัฒนาคูคลากรให้มีทักษะใหม่ ๆ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในอนาคต โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม (W2, W5, T3)

SC2 ความคาดหวังและพฤติกรรมของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้นำมาสู่ความท้าทายในการยกระดับและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (W1, W3, T3)

SC3 ข้อจำกัดด้านงบประมาณและการให้บริการจากภาครัฐ รวมทั้งด้านการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณขององค์กร (W4, T1, T2)

SC4 การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนภารกิจ ไม่ทันกับพฤติกรรมลูกค้าและความต้องการของหน่วยงาน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย กฎระเบียบ และภัยคุกคามที่มาจากเทคโนโลยีดิจิทัล (W1, T4, T5)

7. วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

“พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับการบริหารจัดการด้านที่อยู่อาศัย”

Develop digital technology to enhance housing management

คำอธิบายวิสัยทัศน์

เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง

ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และ สื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนา กระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพประยุกต์

การบริหาร หมายถึง

กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

การจัดการ (Management) หมายถึง

การให้กลุ่มบุคคลในองค์กรเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การสรรบุคลากร การนำหรือสั่งการ และการควบคุมองค์กรหรือความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

8. พันธกิจของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

- 1) พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กรรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการออกแบบ การก่อสร้าง และการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพ
- 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมเพื่อความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการองค์กรและภาคประชาชน ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 5) บูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อยกระดับคุณภาพ/ประสิทธิภาพการใช้งาน ข้อมูลขนาดใหญ่
- 6) สนับสนุนและเพิ่มทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและประชาชน

9. ค่านิยมของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

H = HAPPINESS TO ALL : เสริมสร้างความสุข

สร้างบ้านสร้างความสุขเพื่อสังคมไทย

O = OPEN TO COLLABORATE : ประยุกต์ความร่วมมือ

สร้างความร่วมมือร่วมใจภายในภายนอกองค์กร

M = MASTERING TO INNOVATE : ยึดถือนวัตกรรม

สร้างเสริมเรียนรู้เพื่อพัฒนานวัตกรรม

E = EFFICIENT & ETHICAL PROCESS : ประสิทธิภาพพร้อมคุณธรรม

สร้างคุณภาพคุณธรรมในทุกกระบวนการ

S = SERVICE EXCELLENCE : ยกระดับการบริการ

เพื่อมุ่งสู่การบริการที่ยอดเยี่ยม

10. เป้าหมายของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

เพื่อสนับสนุนงานตามภารกิจหลักของการเคหะแห่งชาติ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงกำหนดเป้าหมายในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนภารกิจหลักเหล่านี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

- 1) นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทุกระดับและบูรณาการการใช้ประโยชน์ร่วมกันในองค์กร (Digital Transformation)
- 2) บูรณาการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานและบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Integration and Big Data)
- 3) การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิด Smart and Sustainable Community
- 4) มีเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีมาตรฐาน มีความมั่นคงปลอดภัย และให้บริการอย่างต่อเนื่อง
- 5) มีระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับ/เข้าถึงบริการได้
- 6) ส่งเสริม/สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนการบริการภาครัฐสู่ระบบดิจิทัล และมีธรรมาภิบาล
- 7) บุคลากรและประชาชนในชุมชนมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

11. ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของ กคช. พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2570) และแผนปฏิบัติการประจำปี 2568			
ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์			
	ปี 2567 (ฉบับเดิม)	ปี 2568	ปี 2569-2570
มิติ	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (EIS Dashboard) ขยายโครงการเปลี่ยนผ่านองค์กรหรือระบบสารสนเทศระยะยาว พัฒนาระบบข้อมูลและระบบการรายงานผล เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้าน Infrastructure รองรับปริมาณประมวลผลขนาดใหญ่ และการให้บริการระบบสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ/มีความมั่นคงปลอดภัยบนเทคโนโลยีคลาวด์ 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบดิจิทัลเทคโนโลยี หรือรองรับการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานให้ครอบคลุมกระบวนการที่สำคัญทั่วทั้งองค์กร และการทำงานแบบ Virtual Office
Infrastructure (โครงสร้างพื้นฐาน)	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนโครงการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคลาวด์ เพื่อรองรับระบบ Application 	<ul style="list-style-type: none"> มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคลาวด์เพื่อรองรับและแนะนำสมรรถนะการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานให้ครอบคลุมกระบวนการที่สำคัญทั่วทั้งองค์กร รองรับการทำงานแบบ Virtual Office
Organization & Community Digital Transform (การเปลี่ยนผ่านองค์กรหรือบริการ) และ Digital Service for Stakeholders (บริการหรือผลิตภัณฑ์สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (EIS Dashboard) และฐานข้อมูลและระบบการรายงานผล เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบดิจิทัลเทคโนโลยี ในกระบวนการทำงานหลัก และพัฒนา/ปรับปรุง Application ต่าง ๆ ให้รองรับเทคโนโลยีดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบดิจิทัลเทคโนโลยีทั่วทั้งองค์กร (Digital Organization) รองรับการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานให้ครอบคลุมกระบวนการที่สำคัญทั่วทั้งองค์กร มีความพร้อมของระบบดิจิทัลเทคโนโลยีสนับสนุนการทำงานแบบ Virtual Office
Security (ความมั่นคง)	<ul style="list-style-type: none"> ได้รับทราบของมาตรการจัดการความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการบริหารความเสี่ยงต่อโครงการหรืองานต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ได้รับทราบของมาตรการจัดการความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการบริหารความเสี่ยงต่อโครงการหรืองานต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคลาวด์เพื่อรองรับและแนะนำสมรรถนะการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานให้ครอบคลุมกระบวนการที่สำคัญทั่วทั้งองค์กร รองรับการทำงานแบบ Virtual Office
Digital & Innovation Literacy (การรู้เท่าทันดิจิทัล และนวัตกรรม)	<ul style="list-style-type: none"> นำผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานที่ได้ไปเรียนรู้ และเข้าสู่กระบวนการจัดการความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรให้รองรับกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ 	<ul style="list-style-type: none"> นำผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานที่ได้ไปเรียนรู้ และเข้าสู่กระบวนการจัดการความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานดิจิทัลอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้เกิดการสร้างนวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ หรือ นวัตกรรมมากรวมเทคโนโลยีดิจิทัล ศึกษาด้านเทคโนโลยีขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมาย เสริมสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลให้กับพนักงานเป้าหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> มีนวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ หรือ นวัตกรรมมากรวมเทคโนโลยีดิจิทัล
ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่สำคัญ	<ul style="list-style-type: none"> ความสำเร็จของการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (EIS Dashboard) ตามเป้าหมายร้อยละ 100 ทั้ง output และ outcome ความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบการรายงานผล เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรร้อยละ 100 ทั้ง output และ outcome 	<ul style="list-style-type: none"> ความสำเร็จของการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรองรับการให้บริการระบบสารสนเทศ เพื่อประสิทธิภาพองค์กรร้อยละ 100 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบดิจิทัลเทคโนโลยีรองรับการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานครอบคลุมกระบวนการทำงานที่สำคัญทั่วทั้งองค์กรร้อยละ 100 ความสำเร็จของการทำงานแบบ Virtual Office ตามเป้าหมายร้อยละ 100

การเคหะแห่งชาติได้ร่วมกันทบทวนหรือกำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาว ในปี 2570 หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่การเคหะแห่งชาติต้องการจะเป็น (To be) รวมทั้งกำหนดนิยาม ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่ชัดเจน และถ่ายทอดไปสู่การกำหนดเป้าหมายในแต่ละปีตั้งแต่ปี 2566-2570 จึงนำมาสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของการเคหะแห่งชาติ โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ปี 2567 ปรับเปลี่ยนองค์กรและรูปแบบการทำงานเป็น Mobile Office

พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (EIS Dashboard) ขยายโครงการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลให้รองรับการบริการประชาชน พัฒนาระบบข้อมูลและระบบการรายงานผล เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร โดยมีเป้าหมาย 4 มิติ คือ

- 1) **มิติโครงสร้างพื้นฐาน** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนโครงการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร
- 2) **มิติการเปลี่ยนผ่านองค์กรด้วยดิจิทัล และบริการดิจิทัลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย** พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (EIS Dashboard) และฐานข้อมูลและระบบการรายงานผล เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร
- 3) **มิติความปลอดภัย** ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสากลด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง
- 4) **มิติการรู้เท่าทันดิจิทัลและนวัตกรรม** นำผลลัพธ์จากการดำเนินงานที่ได้ไปเรียนรู้ และเข้าสู่กระบวนการจัดการความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรให้รองรับกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้

ปี 2568 พัฒนาระบบการทำงานด้วยการเปลี่ยนผ่านดิจิทัล

ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาระบบการทำงานระบบการให้บริการอัตโนมัติ ผ่านโครงการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลให้รองรับการให้บริการประชาชน โดยมีเป้าหมาย 4 มิติ คือ

- 1) **มิติโครงสร้างพื้นฐาน** มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อรองรับระบบ Application
- 2) **มิติการเปลี่ยนผ่านองค์กรด้วยดิจิทัล และบริการดิจิทัลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย** พัฒนาระบบการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการระบบการขาย และรับชำระ (Front End : FE)
- 3) **มิติความปลอดภัย** รักษามาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง
- 4) **มิติการรู้เท่าทันดิจิทัลและนวัตกรรม** พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ปี 2569 - 2570 ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลรองรับ Virtual Office

ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบดิจิทัลเทคโนโลยี ให้รองรับการพัฒนาบริการหรือกระบวนการทำงานให้ครอบคลุมกระบวนการทำงานที่สำคัญทั่วทั้งองค์กร และการทำงานแบบ Virtual Office โดยมีเป้าหมาย 4 มิติ คือ

1) มิติโครงสร้างพื้นฐาน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลขับเคลื่อนองค์กร
2) มิติการเปลี่ยนผ่านองค์กรด้วยดิจิทัล และบริการดิจิทัลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ปรับเปลี่ยนองค์กรด้วยระบบดิจิทัลเทคโนโลยี ทั่วทั้งองค์กร (Digital Organization) และยกระดับการบริการด้วย
เทคโนโลยีดิจิทัล

- 3) มิติความปลอดภัย ต่อยอดและขยายขอบเขตความปลอดภัย
4) มิติการรู้เท่าทันดิจิทัลและนวัตกรรม เกิดวัฒนธรรมองค์กรด้านดิจิทัล

12. วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับ
ใช้กับทุกส่วนขององค์กร และเพื่อการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน
ข้อมูลกับหน่วยงานภายในและภายนอก

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการ
พัฒนาที่อยู่อาศัย

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูลลูกค้า ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ
รัฐวิสาหกิจ เอกชน และบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยี
ดิจิทัล แบบครบวงจร (End to End Process)

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยตาม
มาตรฐานสากล และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความรู้ ทักษะ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา
นวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการบริหารงาน
ก่อสร้าง

13. กรอบวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objective : SO) และกลยุทธ์

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด

แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุง
ปี 2567) ประกอบด้วย 5 วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ 10 กลยุทธ์ ดังนี้

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้
กับทุกส่วนขององค์กร และเพื่อการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายในและภายนอก

เป้าประสงค์ มีระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับทุกส่วนขององค์กร (L1)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

1) มีระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่รองรับงานที่เพิ่มขึ้นและทดแทนของเก่าที่หมดอายุการใช้งาน หรือ
รองรับบทบาทและโครงสร้างธุรกิจใหม่ ภายในปี 68

- 2) มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการใช้งาน โดยมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 3) ได้อุปกรณ์ทดแทนระบบโทรศัพท์หลัก (Switch POE) สำหรับสำนักงานใหญ่ ภายในกันยายน 2569
- 4) ได้ระบบประชุม Online จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ห้อง
- 5) มีระบบสำรองไฟฟ้าให้บริการศูนย์คอมพิวเตอร์หลักได้ตลอด 24 ชั่วโมง
- 6) มีระบบและอุปกรณ์เครือข่ายไร้สายภายในบริเวณสำนักงานใหญ่ของการเคหะแห่งชาติครอบคลุมพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของพื้นที่

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการให้บริการประชาชน (C1)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- 1) มี Software สำหรับระบบภูมิสารสนเทศที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในกันยายน 2569
- 2) ลดค่าไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าพลังงานไฟฟ้าภายใน สำนักงานเคหะชุมชน
- 3) มีระบบสำรองไฟฟ้าเพื่อใช้งานกับ สำนักงานเคหะชุมชน ภายในกันยายน 2569

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาที่อยู่อาศัย

เป้าประสงค์ บูรณาการข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้มีสารสนเทศที่ทันสมัยเพียงพอต่อการเพิ่มคุณภาพ/ประสิทธิภาพบริหารจัดการองค์กรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบสารสนเทศ

กลยุทธ์ 2.1 ยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร (P1)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- 1) ปรับปรุงระบบ ERP โดยเปลี่ยนจากเวอร์ชัน ECC.6 on HANA เป็นเวอร์ชันล่าสุด
- 2) มีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตอบสนองกับสถานการณ์ปัจจุบันรองรับการทำงานบน Mobile และลายเซ็นต่ออิเล็กทรอนิกส์ ทดสอบระบบแล้วเสร็จภายในกันยายน 2568
- 3) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศภายในปี 2569
- 4) มีระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายใน มีการวิเคราะห์ Scenario เพื่อหาทางเลือกในการบริหารจัดการความเสี่ยงและวิเคราะห์ระดับความรุนแรงและประเมินโอกาสที่เกิดพร้อมทั้งมีระบบเตือนภัย (Early Warning System) ปี 2569
- 5) จำนวนชุดข้อมูลนำเข้าระบบเพื่อจัดทำ Dashboard นำเสนอผู้บริหารระดับสูงสำหรับสนับสนุนการตัดสินใจ 1 ชุดข้อมูล และจำนวนชุดข้อมูลที่ทดสอบระบบแล้วเสร็จ 5 ชุดข้อมูล
- 6) ได้อุปกรณ์จัดเก็บและสำรองข้อมูลที่รองรับปริมาณข้อมูลภายในกันยายน 2566
- 7) ได้ระบบที่สามารถติดตามข้อมูล/ขั้นตอนการดำเนินงานบริการงานไปรษณีย์ภายในเดือนกันยายน 2567
- 8) ได้ชุดข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการจัดทำ Dashboard เพื่อนำเสนอผู้บริหารไม่น้อย

กว่า 5 ชุด

9) จำนวนชุดข้อมูลนำเข้าระบบรายงานสินทรัพย์ลูกหนี้ สัญญา หนี้ค้างและอื่น ๆ เพื่อจัดทำ Dashboard /รายงาน 4 ชุด

10) ได้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการลงทุน/อนุมัติงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร

กลยุทธ์ 2.2 ยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย (P2)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

1) ระบบที่สนับสนุนการบริหารงานโครงการก่อสร้างที่สามารถรายงานข้อมูลโครงการก่อสร้างขององค์กรได้แบบ Real time ที่สามารถใช้งานผ่าน Smart Device ได้ ภายใน ก.ย. 70

2) มีระบบแบบจำลองสารสนเทศอาคาร (BIM) ภายในปี 68

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูลลูกค้า ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล แบบครบวงจร (End to End Process)

เป้าประสงค์ ผู้ใช้บริการลูกค้าและประชาชนเกิดความเชื่อมั่นด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูล

กลยุทธ์ 3.1 พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้าและชุมชน (C2)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

1) เป็นศูนย์รวมบริการสำหรับบริการประชาชนอำนวยความสะดวกในการใช้งานครบวงจร สำหรับบริการตนเอง และทำงานอัตโนมัติผ่าน Platform ภายในปี 2567

2) เพิ่มช่องทางในการให้บริการรับเรื่องร้องเรียน และแจ้งปัญหาจากลูกค้าอย่างน้อย 1 ช่องทาง

3) มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารอาคารเช่าสำหรับลูกค้า/ประชาชนอย่างครบวงจร พร้อมโครงการนำร่อง อย่างน้อย 1 โครงการ

กลยุทธ์ 3.2 บูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและพัฒนา Big Data (L2)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

1) จำนวนชุดข้อมูลที่มีความพร้อม และมีความเป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ใช้บริการใช้งานได้ตลอดเวลา อย่างน้อย 50 ชุดข้อมูล

2) จำนวนหน่วยงานที่บูรณาการข้อมูลกับศูนย์ข้อมูลที่อยู่อาศัยแห่งชาติ อย่างน้อย 10 หน่วยงาน

3) จำนวนแพลตฟอร์มในการเก็บข้อมูล อย่างน้อย 1 แพลตฟอร์ม

4) ได้ข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการบริหารและการตัดสินใจ ปีละ 1 ชุดข้อมูล

5) จัดทำ Metadata/ Data Dictionary ตามมาตรฐานของ GDCatalog เดือนละ 1 ชุด

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

เป้าประสงค์ ผู้ใช้บริการเกิดความเชื่อมั่น และมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่ได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

กลยุทธ์ 4.1 สร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและความต่อเนื่องทางธุรกิจ ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- 1) มีอุปกรณ์ป้องกันภัยคุกคามสำหรับเว็บแอปพลิเคชัน (Web Application Firewall/ Firewall) สามารถป้องกันภัยระบบได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 และระบบพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา (High Availability)
- 2) มีกระบวนการบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศเป็นไปตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 27001 :2022 เพื่อนำไปสู่การขอใบรับรอง ISO/IEC 27001 :2022 โดยรักษาใบรับรองมาตรฐานสากล ISO/IEC 27001:2022 ในขอบเขตโดยได้ ใบ CAR = 0 ใบ
- 3) ผ่านมาตรฐานสากล ISO27001:2022 ด้านการป้องกันข้อมูลสูญหาย รั่วไหล
- 4) มีระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อป้องกันหรือติดตามเหตุที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นเครื่องมือในการคัดกรอง บุคคลที่เข้าออกอาคารเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ภายในกันยายน 2567
- 5) มีกระบวนการจัดทำและได้มาตรฐานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยสามารถดำเนินการได้ตามแผน ร้อยละ 100

กลยุทธ์ 4.2 ยกระดับความปลอดภัยของสำนักงานเคหะและชุมชน

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- 1) มีระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อทดแทนระบบเดิม และป้องกันหรือติดตามเหตุที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สิน

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความรู้ ทักษะ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา

นวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการบริหารงานก่อสร้าง

เป้าประสงค์ บุคลากรของการเคหะแห่งชาติและประชาชน มีวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีคุณภาพและรับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์ 5.1 สร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแบบมีส่วนร่วมอย่างมีความรับผิดชอบ (L3)

ตัวชี้วัดที่สำคัญ

- 1) ผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารตั้งแต่ระดับ 8 ถึงผู้บริหารระดับสูงเข้ารับการอบรมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของกิจกรรมทั้งหมดที่หลักสูตรกำหนดไว้

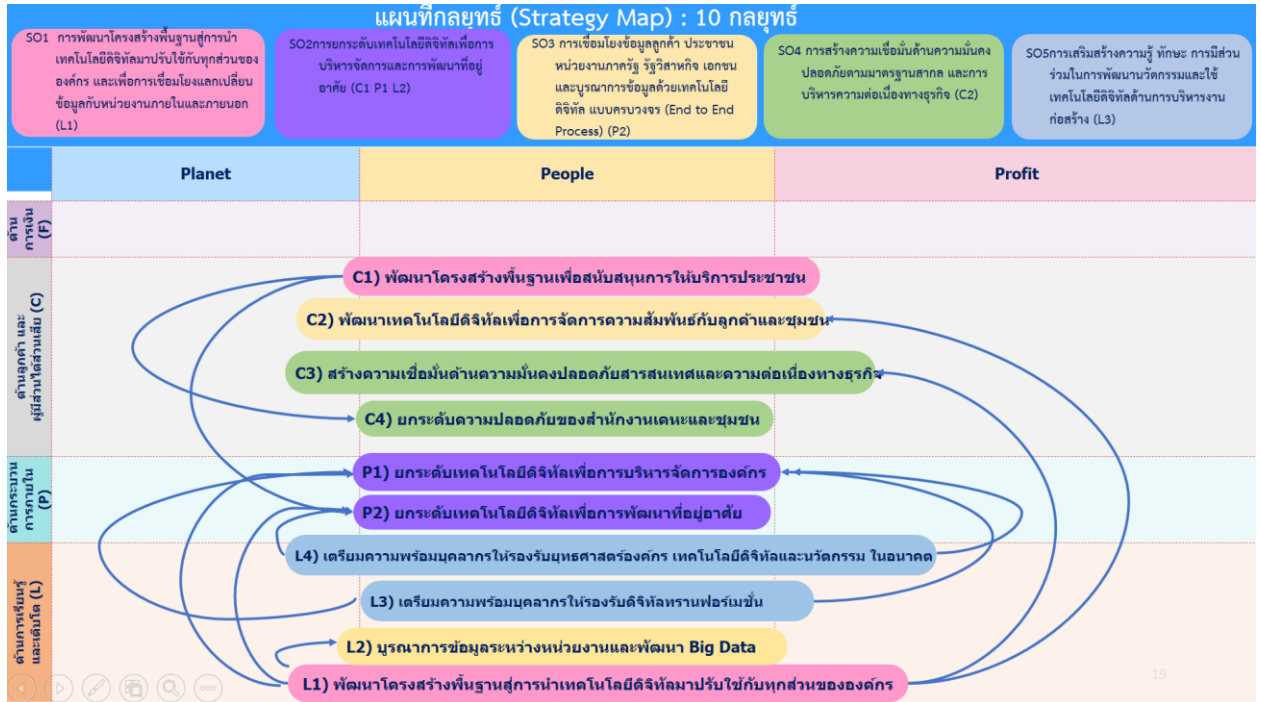
กลยุทธ์ 5.2 เตรียมความพร้อมบุคลากรให้รองรับยุทธศาสตร์องค์กร เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ในอนาคต (L4)

- 1) ผู้ใช้งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ารับการอบรมตามแผน หรือผ่านหลักสูตรการอบรมตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

13. แผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map)

หลังจากทำการทบทวน และกำหนดความท้าทาย/ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ และสมรรถนะหลักขององค์กร รวมทั้งทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดกลยุทธ์แล้ว จึงได้กำหนดแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map) โดยมี 10 กลยุทธ์ ดังนี้

14. การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (แผนปฏิบัติการประจำปี)

จากประเด็นทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นปัจจัยที่นำมาสู่การจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติให้สะท้อนถึงทิศทางดำเนินงานขององค์กรที่มีความชัดเจน ซึ่งจะสามารถขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับการบริหารจัดการด้านที่อยู่อาศัย” โดยการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2568 ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ 10 กลยุทธ์ 13 ตัวชี้วัด 37 โครงการ โดยสรุป ดังนี้

ยุทธศาสตร์ (SO)	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	โครงการ
วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับทุกส่วนขององค์กร และเพื่อการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายในและภายนอก	2	8	8
วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาที่อยู่อาศัย	2	15	15
วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูลลูกค้า ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล แบบครบวงจร (End to End Process)	2	6	6
วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ	2	6	6
วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความรู้ ทักษะ การมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการบริหารงานก่อสร้าง	2	2	2
รวม	10	37	37

คำนำ

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้จัดทำ “แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)” เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางการดำเนินงานสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 นโยบายประเทศไทย 4.0 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2566-2570 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนวิสาหกิจ กคช. ปี 2566-2570 (ฉบับปรับปรุง ปี 2566) แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของ กคช. พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566) เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางในการนำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนภารกิจและการปฏิบัติงานในทุกระดับ ให้บรรลุ วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การเคหะแห่งชาติ รวมทั้งการให้บริการแก่ลูกค้า ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร โดยการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการผ่านแผนปฏิบัติการของการเคหะแห่งชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญขององค์กรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้และเกิดประโยชน์แก่องค์กรต่อไป

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

กันยายน 2567

สารบัญ

	หน้าที
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1. ข้อมูลองค์กร	1-1
1.1 ความเป็นมาของการเคหะแห่งชาติ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งการเคหะแห่งชาติ	1-1
1.3 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	1-1
2. ความเป็นมาของการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ	1-2
3. พระราชบัญญัติ	1-3
3.1 พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560	1-3
3.2 พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562	1-4
3.3 พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565	1-5
3.4 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562	1-9
3.5 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	1.10
4. นโยบายรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ	1-16
4.1 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) 20 ปี	1-16 1.13
4.2 ประเทศไทย 4.0	1-18
4.3 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)	1-19
4.4 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)	1-21
4.5 แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2566-2570	1-25
4.6 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570	1-27
4.7 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	1-27
4.8 แผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	1-29
4.9 แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	1-30
4.10 นวัตกรรมที่อยู่อาศัย	1-32

สารบัญ (ต่อ)		หน้าที่
บทที่ 2	สถานภาพเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	2-1
	2.1 โครงสร้างหน่วยงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ	2-1
	2.2 สถานภาพปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ	2-4
	2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Environment Analysis)	2-17
	2.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Environment Analysis)	2-26
บทที่ 3	แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	3-1
	3.1 กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ	3-1
	3.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (SWOT Analysis)	3-3
	3.3 ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Strategic Advantages : SA)	3-5
	3.4 ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Strategic Challenges: SC)	3-6
	3.5 วิสัยทัศน์	3-6
	3.6 พันธกิจ	3-7
	3.7 เป้าหมาย	3-7
	3.8 ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	3-8
	3.9 ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์	3-9
	3.10 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ระหว่างแผนปฏิบัติการดิจิทัล	3-15
ส่วนที่ 4	การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	4-1
	4.1 การบริหารจัดการและการกำกับดูแล	4-1
	4.2 ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดของแผนพัฒนาดิจิทัล และแผนปฏิบัติการประจำปี 2568	4-9
	4.3 ความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนวิสาหกิจขององค์กร และนโยบายต่าง ๆ เต็มตามศักยภาพของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	4-18
ส่วนที่ 5	ตารางแผนงาน/โครงการแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	5-1
	5.1 ตารางแผนงาน/โครงการแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	5-4
	5.2 ความเชื่อมโยงแผนวิสาหกิจ กคช.ปี 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) และแผนปฏิบัติการประจำปี 2568 กับแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	5-24
	5.3 แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ 2567	5-58

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

หน้าที่

- หลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของ กคช. พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)	ผ1-1
- หลักเกณฑ์พิจารณาการขอตั้งงบประมาณครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ประจำปีงบประมาณ 2567	ผ1-2
- การจัดสรรทรัพยากรด้านทรัพยากรบุคคลปี 2566	ผ1-4
	ผ1-6

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้าที่
1-1	แสดงรายละเอียดภาพรวมยุทธศาสตร์ของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) 20 ปี	1-16
1-2	แสดงความเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล แผนที่เกี่ยวข้อง กับแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ	1-31
1-3	แสดง Sustainable Technology Framework	1-32
1-4	แสดงลักษณะการออกแบบบ้านสำหรับผู้สูงอายุ	1-35
2-1	แสดงโครงสร้างของฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	2-1
2-2	แผนผังแสดงรายละเอียดการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายสื่อสารของการเคหะแห่งชาติ	2-6
2-3	แสดงความสัมพันธ์ในภาพปัจจุบันสถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ	2-14
2-4	แสดงความสัมพันธ์ในภาพอนาคตสถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ	2-15
2-5	แสดงผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ ปี 2519	2-16
2-6	แสดงแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินและเช่าจัดประโยชน์ของการเคหะแห่งชาติการวิเคราะห์กระบวนการทางการตลาด	2-19
2-7	แสดงเพศ ระดับอายุพนักงาน และระดับการศึกษา	2-23
2-8	แสดงประมาณการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ	2-26
2-9	แสดงประมาณการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก จำแนกตามภูมิภาค	2-27
2-10	แสดงคาดการณ์เศรษฐกิจโลกตามประเทศเศรษฐกิจหลัก	2-27
2-11	แสดงเศรษฐกิจไทยไตรมาส 1/2567	2-30
2-12	แสดงแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567	2-31
2-13	แสดงผู้สูงอายุตามภูมิภาคของประเทศไทย ปี 2566	2-32
2-14	แสดงระบบบำนาญที่จัดการโดยภาครัฐในประเทศไทย	2-32
2-15	แสดงสัดส่วนมูลค่ารายจ่ายต่อช่วงอายุ	2-33
2-16	แสดงเปรียบเทียบมูลค่าเงินขั้นต่ำที่ผู้สูงอายุต้องมี กับระบบบำนาญที่จัดการโดยภาครัฐ	2-34
2-17	แสดงคาดการณ์สัดส่วนประชากรกลุ่มเปราะบาง	2-34
2-18	แสดงคาดการณ์อัตราส่วนการพึ่งพิงของประเทศไทย	2-35
2-19	แสดงความเคลื่อนไหวทางสังคม	2-36
2-20	แสดงอัตราการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	2-38
2-21	แสดงแนวคิดการลงทุนที่ยั่งยืนของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	2-39
2-22	แสดงจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยที่ได้รับใบอนุญาตจัดสรรที่ดินทั่วประเทศ และพื้นที่อนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ไตรมาส 4/2566	2-40

สารบัญรูปรภาพ (ต่อ)

รูปที่		หน้าที่
2-23	แสดงจำนวนหน่วยและมูลค่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ไตรมาส 4/2567	2-41
2-24	แสดงสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)	2-43
2-25	แสดงสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)	2-43
2-26	แสดงสัดส่วนหนี้เสียต่อสินเชื่อรวมของสินเชื่อบ้าน จาแนกตามวงเงินสินเชื่อ	2-44
2-27	แสดงประมาณการปริมาณคอนโดมิเนียมเปิดใหม่ในกรุงเทพมหานคร ปี 2567	2-45
2-28	แสดงภาพรวมผลสำรวจความต้องการของลูกค้าและประชาชนของการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567	2-46
2-29	แสดงการวิเคราะห์ SWOT Matrix ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	2-49
2-30	แสดงภาพรวม SWOT Analysis ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	2-50
3-1	กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) และแผนปฏิบัติการประจำปี	3-3
3-2	แสดงเป้าหมายที่สำคัญตามตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	3-8
3-3	แผนที่กลยุทธ์	3-10
3-4	ตัวชี้วัดกลยุทธ์ (KPI Scorecard)	3-15
3-5	แสดงผังการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์กับแผนอื่น ๆ	3-18
4-1	โครงสร้างการบริหารจัดการแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ	4-2
4-2	แสดงรายละเอียดการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์กับแผนปฏิบัติการประจำปี 2567	4-17
4-3	แผนการสื่อสารผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ระยะ 3 - 5 ปี (Digital Roadmap)	4-26
5-1	แสดงหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญของโครงการตามแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)	5-3

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้าที่
2-1	แสดงผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย	2-17
2-2	แสดงผลการดำเนินงานตัวชี้วัดที่สำคัญของ กคช. ปี 2566 – 2567 (31 พฤษภาคม 2567)	2-18
2-3	แสดงผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567	2-18
2-4	แสดงผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567	2-20
2-5	แสดงข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าในอนาคตของ กคช.	2-21
2-6	แสดงแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินและเช่าจัดประโยชน์ของการเคหะแห่งชาติการวิเคราะห์ กระบวนการทางการตลาด	2-22
2-7	แสดงข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าคู่เทียบ	2-22

บทที่ 1

บทนำ

1. ข้อมูลองค์กร

1.1. ความเป็นมาของการเคหะแห่งชาติ

การเคหะแห่งชาติ (การเคหะแห่งชาติ) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (เดิมสังกัดกระทรวงมหาดไทย จนถึง พ.ศ. 2545) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2516 ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 โดยการควบรวมหน่วยงานของรัฐ 4 แห่ง คือ กองเคหะสถานสงเคราะห์ (จากกรมประชาสงเคราะห์) สำนักงานอาคารสงเคราะห์กิจการเกี่ยวกับอาคารสงเคราะห์ (จากธนาคารอาคารสงเคราะห์) สำนักงานปรับปรุงแหล่งชุมชน (จากกรุงเทพมหานคร) และกิจการเกี่ยวกับอาคารสงเคราะห์ (จากธนาคารอาคารสงเคราะห์) รวมเป็นหน่วยงานเดียว เพื่อทำหน้าที่ด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยโดยตรง ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

1.2. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งการเคหะแห่งชาติ

1) จัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย รวมตลอดถึงจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้อยู่อาศัย ทำนุบำรุง ปรับปรุง และพัฒนาบรรดาเคหะดังกล่าว รวมทั้งพัฒนาผู้อยู่อาศัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

2) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะของตนเอง หรือแก่บุคคลผู้ประสงค์จะร่วมดำเนินกิจการกับการเคหะแห่งชาติ ในการจัดให้มีเคหะขึ้นเพื่อให้ประชาชนเช่า เช่าซื้อ หรือซื้อ

3) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร หรือจัดหาที่ดิน

4) ปรับปรุง รื้อ หรือย้ายแหล่งเสื่อมโทรมเพื่อให้มีสภาพการอยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมดีขึ้น

5) ประกอบกิจการอื่นที่สนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

1.3. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

1) สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนอง ว่าจ้าง รับจ้าง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน ถ้อยกรรมสิทธิ์ มีสิทธิ ครอบครอง หรือมีทรัพย์สินหรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

2) ให้กู้ยืมเงินหรือจัดหาแหล่งเงินกู้หรือค้ำประกันเงินกู้ ให้แก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะเป็นของตนเอง

3) ให้อั้วยืมเงินหรือจัดหาแหล่งเงินกู้หรือค้ำประกันเงินกู้ ให้แก่บุคคลผู้ประสงค์จะร่วมดำเนินกิจการกับการเคหะแห่งชาติ ในการจัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชน เช่า เช่าซื้อ หรือซื้อตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

4) จัดหาที่ดิน และวัสดุก่อสร้างสำหรับการก่อสร้างเคหะ

5) จัดให้มี หรือพัฒนาสาธารณูปโภค หรือบริการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้สภาพการอยู่อาศัยดีขึ้น

6) กู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศ หรือจากองค์การระหว่างประเทศ

7) ออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

8) เข้าร่วมดำเนินกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อดำเนินกิจการอันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของการเคหะแห่งชาติ

9) เรียกเก็บเงินค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และการจัดสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะ

10) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการเคหะแห่งชาติ

2. ความเป็นมาของการจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559 ได้เห็นชอบแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (แผน Digital Economy : DE) และแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (แผน Digital Government : DG) ระยะ 3 ปี เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และให้ทุกกระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล ระยะ 3 ปี ของหน่วยงาน แทนการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดิม ประกอบกับการเคหะแห่งชาติเข้ารับการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจตามระบบประเมินใหม่ (State Enterprise Assessment Model : SE-AM) ให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนระยะยาว (แผนแม่บท) และแผนระยะสั้น (แผนปฏิบัติการประจำปี)

การเคหะแห่งชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการนำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและพัฒนาระบบสารสนเทศ สนับสนุนภารกิจและการปฏิบัติงานในทุกระดับขององค์กร เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์การเคหะแห่งชาติ คือ **“สร้างบ้าน สร้างสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี”** ตามแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ ปี 2566 -2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) พัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กรก้าวสู่องค์กรดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการใช้ดิจิทัลมุ่งสู่การเป็น Smart Sustainable Community for Better Well-being: SSC ภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยครอบคลุม 4 มิติ สิทธิหน้าที่และการมีส่วนร่วม ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ และสุขภาวะทางสังคม รวมทั้งการให้บริการแก่ลูกค้าประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการผ่าน **“แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566)”** เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญขององค์กรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้และเกิดประโยชน์แก่องค์กรมากที่สุด

ในการจัดทำ“แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)” ได้ทบทวนแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566) เพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนวิสาหกิจของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) และยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566-2580 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 – 2570 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ สังคม นโยบายประเทศไทย 4.0 แผนปฏิบัติการราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ ปี 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567) เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการและกำหนดทิศทางในการนำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

3. พระราชบัญญัติ

3.1. พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560

มาตรา 6 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการและการพัฒนาให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้สามารถใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกันได้หรือวิธีอื่นใดที่เป็นการประหยัดทรัพยากรของชาติและเกิดความสะดวกต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้องครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสาร แพร่เสียง แพร่ภาพในทุกรูปแบบไม่ว่าจะอยู่ในภาคพื้นดิน พื้นน้ำ ในอากาศ หรืออวกาศและเป้าหมายในการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประโยชน์ของประชาชน

3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการให้บริการหรือแอปพลิเคชันสำหรับประยุกต์ใช้งาน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4. การส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การทำงานระหว่างระบบสามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้อย่างมีความมั่นคงปลอดภัยอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมตลอดทั้งทำให้ระบบหรือการให้บริการมีความน่าเชื่อถือและมีแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และพาณิชย์และมีหลักประกันการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างเท่าเทียม ทัวถึง และเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ

5. การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศ

6. การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคน ให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้าน เทคโนโลยีดิจิทัลและส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทาง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลดความ เหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

7. การพัฒนาค้างข้อมูลและฐานข้อมูลดิจิทัล การบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริม เพื่อให้มีระบบที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้และให้บริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ซึ่งเอื้อต่อการนำไปใช้ ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสมกับยุคสมัย

3.2. พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562

มาตรา 4 เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะเป็นไปด้วย ความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อการให้บริการและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารงานและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล โดยมี การบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลภาครัฐและการทำงานให้มีความสอดคล้องกันและเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน อย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล โดยมุ่งหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวก ในการให้บริการและการเข้าถึงของประชาชน และในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐต่อสาธารณะและสร้างการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. การนำระบบดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารและการให้บริการของหน่วยงาน ของรัฐทุกแห่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและให้มีการใช้ระบบดิจิทัลอย่างคุ้มค่าและเต็มศักยภาพ

2. การพัฒนามาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับระบบดิจิทัล และพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานด้านดิจิทัลที่จำเป็น ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างและพัฒนาระบบการทำงานของหน่วยงาน ของรัฐให้มีความสอดคล้องและมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน รวมทั้งมีความมั่นคงปลอดภัย และน่าเชื่อถือ โดยมีการบูรณาการและสามารถทำงานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ เกิดการพัฒนาการบริการ ภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริหารราชการและการบริการประชาชนแบบบูรณาการ รวมทั้ง ให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก

3. การสร้างและพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยในการใช้ระบบดิจิทัลและมาตรการ ปกป้องคุ้มครองข้อมูลที่อาจกระทบถึงความมั่นคงหรือความเป็นส่วนตัวของประชาชนที่มีความพร้อมใช้และ น่าเชื่อถือ

4. การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐจัดทำและครอบครอง ในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก มีส่วนร่วมและตรวจสอบการดำเนินงานของ รัฐ และสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาบริการและนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศในด้านต่าง ๆ

5. การรักษาวินัยการเงินการคลังภาครัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นไปตามเป้าหมาย โดยมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินความคุ้มค่าในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะผ่านระบบดิจิทัล รวมทั้งพัฒนาให้มีกลไกการใช้ข้อมูลเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเกิดความสอดคล้องกับแผนงานและโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 5 ให้มีแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางการบริหารงานภาครัฐ และการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาประเทศ มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ และมีกรอบการพัฒนาและแผนการดำเนินงานของประเทศ โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 4 ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้องในแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกันจัดทำระบบบูรณาการข้อมูลดิจิทัลระหว่างกัน และกำหนดรายชื่อหน่วยงานของรัฐที่ต้องเผยแพร่ข้อมูลที่ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐไว้ด้วยได้ เมื่อมีการประกาศใช้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามแผนดังกล่าว และต้องจัดทำหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการหรือแผนงานของหน่วยงานของรัฐให้สอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พร้อมทั้งส่งแผนปฏิบัติการหรือแผนงานดังกล่าวให้สำนักงานทราบด้วย

3.3. พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565

มาตรา 7 บรรดาการใด ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต ผู้อนุญาตจะเลื่อนยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวรวมถึงนำส่งเอกสารหลักฐานหรือสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบ คำขออนุญาตต่อผู้อนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือว่าการยื่นคำขออนุญาตนั้น เป็นการขอด้วยกฎหมายนั้น ๆ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องจะปฏิเสธไม่รับการขออนุญาตนั้น เพียงเพราะเหตุที่ผู้อนุญาตได้ยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

มาตรา 8 ในการดำเนินการตามมาตรา 7 ผู้อนุญาตจะกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้อนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยก็ได้ แต่ต้องเป็นไปเพื่ออำนวยความสะดวกหรือป้องกันความเสี่ยง แก่ผู้อนุญาต หรือเพื่อการยืนยันตัวตน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกและทั่วไป และไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือเพิ่มค่าใช้จ่ายแก่ผู้อนุญาตเกินจำเป็น

มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้อนุญาตประสงค์จะตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของบัตรประจำตัวประชาชนที่ผู้อนุญาตยื่นหรือแสดงต่อผู้อนุญาต ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะติดต่อกับ สำนักทะเบียนกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเพื่อดำเนินการตรวจสอบ และให้เป็นหน้าที่ ของนายทะเบียนประจำ สำนักทะเบียนกลางที่จะตรวจสอบและแจ้งผล ทั้งนี้ ให้กระทำโดยพลัน โดยผ่านทางวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินการดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยข้อความหรือ ตัวเลขตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534

มาตรา 10 บรรดาคำขออนุญาตหรือการติดต่อใด ๆ ที่ประชาชนส่งหรือมีถึงหน่วยงาน ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่หน่วยงานของรัฐประกาศกำหนด ให้ถือว่า หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้รับตามวันและเวลาที่คำขออนุญาตหรือการติดต่อนั้น ได้เข้าสู่ระบบ อิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เว้นแต่วันและเวลานั้นเป็นวัน หรือเวลานอกทำการ ของหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับในวันและ เวลาทำการถัดไป

มาตรา 11 ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขออนุญาตหรือติดต่อกับผู้อนุญาตหรือหน่วยงาน ของรัฐโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว การติดต่อหรือออกเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับผู้นั้น ให้ทำ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้ระบุไว้เป็นประการอื่นในการยื่นคำขออนุญาต หรือในการติดต่อ มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 7 ในการดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็น ที่ผู้อนุญาตหรือ หน่วยงานของรัฐต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออก ให้แก่ผู้ขออนุญาต เมื่อผู้ขอ อนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความ ถูกต้องของสำเนานั้นเองโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือ ค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนา มาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้

มาตรา 12 ภายใต้บังคับมาตรา 7 ในการดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็น ที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออก ให้แก่ผู้ขอ อนุญาต เมื่อผู้ขออนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้น มีหน้าที่จัดทำ สำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเองโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือ ค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัย เหตุที่ต้องจัดทำสำเนามาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้ หน้า 4 เล่ม 139 ตอนที่ 63 ก ราชกิจจานุเบกษา 12 ตุลาคม 2565

มาตรา 13 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ให้ เป็นสิทธิของผู้รับอนุญาตและหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (1) ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาต นั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการที่ผู้อนุญาต ประกาศกำหนดก็ได้ และให้ถือว่าการแสดงเช่นนั้นเป็น การชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกาศดังกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและเผยแพร่โดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์แล้วให้ใช้บังคับได้ (2) ผู้อนุญาตต้องเปิดเผยการอนุญาตที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ประชาชน สามารถตรวจสอบ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสะดวกโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย การเปิดเผยดังกล่าวอย่างน้อย ต้องมี รายการที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาต และต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตลอดเวลา เพื่อ ประโยชน์ในการลดภาระของผู้รับอนุญาต วิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดตาม (1) จะออกกฎกระทรวง กำหนดให้ต้องทำเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้

มาตรา 14 ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ตรวจสอบใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐออกให้ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงจะแสดง ใบอนุญาตหรือเอกสารหลักฐานนั้นเป็นภาพทางอิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นก็ได้ โดยให้

ถือว่าการแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นบัตร ใบอนุญาตหรือ เอกสารสำคัญที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 15 ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นให้เป็นกรณี ๆ ไปก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผลความจำเป็น และระยะเวลาที่จะยกเว้นให้ ให้เป็นหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง และหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจหน้าที่อนุมัติ หรือ ตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายเงิน การใช้จ่ายเงิน หรือความถูกต้องในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หน้า 5 เล่ม 139 ตอนที่ 63 ก ราชกิจจานุเบกษา 12 ตุลาคม 2565 ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติตามวรรคสอง ผู้ใด จะปฏิเสธความมีอยู่หรือความถูกต้องของเอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่งเพียงเพราะเหตุที่เอกสาร หลักฐานนั้นทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มิได้

มาตรา 16 ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นหนังสือ หรือเป็นเอกสาร ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดแล้ว ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎ มติ หรือคำสั่งนั้นแล้ว ระบบที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดตามวรรคหนึ่งต้องสอดคล้องกับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 6

มาตรา 17 บรรดาข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐและต้องจัดเก็บตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติของคณะรัฐมนตรี ถ้าข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารนั้น มีได้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ แทนการจัดเก็บเป็นเอกสาร และส่งมอบเอกสารต้นฉบับให้กรมศิลปากรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติก็ได้ วิธีการจัดเก็บและรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 6 มาตรา 18 การจัดทำและเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาให้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แทนการจัดพิมพ์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก รวดเร็ว และสามารถจัดทำสำเนาได้ โดยตนเอง

มาตรา 19 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ร่วมกันจัดทำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 6 เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้ หน้า 6 เล่ม 139 ตอนที่ 63 ก ราชกิจจานุเบกษา 12 ตุลาคม 2565 หน่วยงานของรัฐใช้และปฏิบัติ โดยจะจัดแบ่งวิธีการทาง

อิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเริ่มต้นและระยะต่อ ๆ ไป ก็ได้ แต่ระยะแรกสำหรับการเริ่มต้นดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาได้ภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ข้อเสนอตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยงถึงกันโดยสามารถใช้อุปกรณ์และข้อมูลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้และประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรียังมิได้มีมติกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามมาตรฐานอื่นใดที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายไปพลางก่อนได้

มาตรา 20 ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับประชาชนติดต่อราชการตามมาตรา 10 รวมทั้งกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 19 ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดตามมาตรา 6 ในระหว่างที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐยังมิได้ประกาศกำหนดช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงาน ของรัฐตามมาตรา 10 หรือกำหนดระบบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 16 ให้ถือว่าการส่งคำขออนุญาตหรือติดต่อหรือการปฏิบัติหน้าที่ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐใช้อยู่ นั้น เป็นการส่ง หรือติดต่อที่ชอบตามมาตรา 10 หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ชอบ ตามมาตรา 16 แล้วแต่กรณีแล้ว

มาตรา 21 ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และออกประกาศกำหนดวิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา 13 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในระหว่างที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีหน้าที่จัดส่งข้อมูลการอนุญาตให้แก่ประชาชนที่ขอข้อมูลภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับคำขอโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่าย ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างใดก็ได้ และให้ถือว่าการแสดงเช่นนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว หน้า 7 เล่ม 139 ตอนที่ 63 ก ราชกิจจานุเบกษา 12 ตุลาคม 2565

มาตรา 22 ให้คณะรัฐมนตรีกำหนดหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่งให้ทำหน้าที่ ในการติดตาม เรังรัด ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามมาตรา 20 วรรคหนึ่ง และรายงาน ให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกสัปดาห์ว่าหน่วยงานของรัฐโดยังมิได้ดำเนินการตามมาตรา 20 วรรคหนึ่ง พร้อมทั้งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่จะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยทราบถึงหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการ โดยให้แจ้งเตือนทุกสัปดาห์

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการทำความเข้าใจ เนื้อหาสาระและปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่จะจัดให้มีและปรับปรุงฐานข้อมูลทางกฎหมายและระบบการสืบค้นกฎหมายโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เกิดความ สะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าถึงของประชาชนโดยเร็ว

3.4. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

หมวด 3 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ส่วนที่ 1 นโยบายและแผน

มาตรา 41 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพและการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน และต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

การดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมุ่งหมายเพื่อสร้างศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ

มาตรา 42 นโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (1) การบูรณาการการจัดการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ
- (2) การสร้างมาตรการและกลไกเพื่อพัฒนาศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยง จากภัยคุกคามทางไซเบอร์
- (3) การสร้างมาตรการในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ
- (4) การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (5) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (6) การพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั้งภาครัฐและเอกชน
- (7) การสร้างความตระหนักและความรู้ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (8) การพัฒนาระเบียบและกฎหมายเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

มาตรา 43 ให้คณะกรรมการจัดทำนโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ขึ้นตามแนวทางในมาตรา 42 เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อได้ประกาศแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศตามที่กำหนดไว้ในแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนดังกล่าว

ในการจัดทำนโยบายและแผนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความเห็นหรือประชุมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา 44 ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยเร็ว

ประมวลแนวทางปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

(1) แผนการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจสอบภายใน หรือผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(2) แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

เพื่อประโยชน์ในการจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานสำหรับให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล หรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือนำไปใช้เป็นประมวลแนวทางปฏิบัติ

ของหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล หรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของตน และในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวยังไม่มีหรือมีแต่ไม่ครบถ้วนหรือไม่สอดคล้องกับ

ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานให้นำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานดังกล่าวไปใช้บังคับ

3.5. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

มาตรา 3 ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(2) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน

(ข) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ร้องขอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดีการบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (2) (3) (4) (5) และ (6) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยนั้น ได้กระทำในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

“ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 22 การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 23 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเพื่อการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเปิดเผย ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ตามที่มาตรา 24 ให้อำนาจในการเก็บรวบรวมได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(2) แจ้งให้ทราบถึงกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญาหรือมีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเข้าทำสัญญา รวมทั้งแจ้งถึงผลกระทบที่เป็นไปได้จากการไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล

(3) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจน ให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม

(4) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย

(5) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(1) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประวัติศาสตร์หรือจดหมายเหตุ เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งได้จัดให้มีมาตรการปกป้องที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(2) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล

(3) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น

(4) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐที่ได้มอบให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(5) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(6) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่

(1) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(2) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา 21 และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา 23 มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลมเว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(3) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลจากหน้าที่ หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา 23 ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด

การแจ้งรายละเอียดตามวรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมตามมาตรา 21 เว้นแต่กรณีที่นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เพื่อการติดต่อกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งในการติดต่อกับครั้งแรก และกรณีที่ให้นำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผย ต้องแจ้งก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก

มาตรา 26 ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใด ซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(1) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม

(2) เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของมูลนิธิสมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเมือง ศาสนา ปรัชญา หรือสหภาพ

แรงงาน ให้แก่สมาชิก ผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิก หรือผู้ซึ่งมีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นออกไปภายนอกมูลนิธิสมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรนั้น

(3) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(4) เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(5) เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา 30 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีที่เป็นการปฏิเสธตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล และการเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะส่งผลกระทบต่อโอกาสก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผล

มาตรา 31 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ

มาตรา 32 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนเมื่อใดก็ได้

มาตรา 33 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้

มาตรา 34 เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลได้

มาตรา 37 ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ และต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(2) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ

(3) จัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอ หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

การเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 24 (1) หรือ (4) หรือมาตรา 26 (5) (ก) หรือ (ข) การใช้เพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายหรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 33 วรรคห้า มาใช้บังคับกับการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม

(4) แจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่สำนักงานโดยไม่ชักช้าภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่ทราบเหตุเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวไม่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ในกรณีที่การละเมิดมีความเสี่ยงสูงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ให้แจ้งเหตุการละเมิดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบพร้อมกับแนวทางการเยียวยา โดยไม่ชักช้าด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวและชื่อยกเว้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(5) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 5 วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักรและตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดชอบใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

4. นโยบายรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศ

4.1. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) 20 ปี

จากสำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ภาพที่ 1-1 แสดงรายละเอียดภาพรวมยุทธศาสตร์ของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

การเพิ่มขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ รองรับ การเป็น Digital Thailand เป็นการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยการสร้าง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคมและการแพร่ภาพกระจายเสียง ให้มีความทันสมัย มีคุณภาพ ขนาดเพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่ และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูล สารสนเทศ การค้าและพาณิชย์ และการบริการภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการใช้งานรูปแบบต่างๆ อันเป็น ประโยชน์ต่อการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมของประเทศ รวมทั้งเพื่อรองรับการเป็น ศูนย์กลางด้านดิจิทัลในอนาคต โดยสร้างให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัย ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการเข้าถึงบริการจะสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา อย่างมีคุณภาพ โดยเทคโนโลยีที่ใช้ ความเร็วที่รองรับความต้องการ และราคาค่าบริการที่ต้องจ่ายจะต้องไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงบริการอีกต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ พร้อมกับเพิ่ม ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงธุรกิจ และกระตุ้นให้ภาคเอกชนเกิด

ความตระหนักถึงความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และปรับปรุง แนวทางการทำธุรกิจด้วยการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างมีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (start up) ในด้านเศรษฐกิจชุมชนเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเชื่อมโยงท้องถิ่นกับตลาดโลก สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาประเทศไทย ที่ประชาชนทุกกลุ่ม ผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากบริการต่างๆ ของรัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการรวบรวมและแปลงข้อมูล องค์ความรู้ของประเทศ ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยง่ายและสะดวก โดยประชาชนมีความรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเป็นการสร้างสังคมดิจิทัลที่มีคุณภาพ (digital society) มุ่งหวังที่จะ ลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าไม่ถึงโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังมีราคาสูงเกินไปและให้ ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ โดยสุดท้าย เมื่อโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลพร้อม และพลเมืองดิจิทัลพร้อมแล้ว เทคโนโลยี จะเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

การบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างมีแบบแผน และเป็นระบบจนพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลโดยสมบูรณ์ โดยลักษณะของบริการภาครัฐหรือบริการสาธารณะ จะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (citizen driven) ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้รัฐบาลสามารถหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว ภาครัฐจะ แปรเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสร้างบริการสาธารณะโดยเอกชนและประชาชน เรียกว่า บริการ ระหว่างกัน (peer to peer) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (universal design) ประชาชนมีส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ การปกครอง/บริหารบ้านเมือง และเสนอความคิดเห็น ต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสมบูรณ์ โดยการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและ การให้บริการภาครัฐเพื่อให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการทำงานและขั้นตอนการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้บริการ สร้างบริการของรัฐที่มีธรรมาภิบาล และสามารถให้บริการประชาชน แบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลอัตโนมัติการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ไม่กระทบต่อสิทธิ ส่วนบุคคลและความมั่นคงของชาติ ผ่านการจัดเก็บ รวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างมีมาตรฐาน ให้ความสำคัญ กับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และข้อมูล รวมไปถึงการสร้างแพลตฟอร์ม การให้บริการภาครัฐ เพื่อให้ ภาครัฐหรือ นักพัฒนาสามารถนำข้อมูลและบริการของรัฐไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดนวัตกรรมบริการ และ สร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

การพัฒนากำลังคนดิจิทัล หมายถึง การสร้างและพัฒนาบุคลากรวัยทำงานให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งที่ประกอบอาชีพในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรงและทุกสาขาอาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามระดับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างให้เกิดการจ้างงานที่มีคุณค่าสูงรองรับการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ 5 ปี พ.ศ. 2563 – 2567 ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนดิจิทัล (digital workforce) ขึ้นมารองรับการทำงานในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเน้นทั้งกลุ่มคนทำงานที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลิตภาพ การผลิต (productivity) ในระบบเศรษฐกิจ และกลุ่มคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้างพลังขับเคลื่อนประเทศแบบบูรณาการสู่ความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การอาศัยมาตรฐาน กฎหมาย กฎ ระเบียบ และกติกามีประสิทธิภาพทันสมัยและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลมาเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ตลอดจนการสร้าง ความมั่นคงปลอดภัยการสร้างเชื่อมั่น และการคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อก่อให้เกิดการอำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างแนวทางขับเคลื่อนอย่างบูรณาการ เพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้ประกอบการ ผู้ทำงาน และผู้ใช้บริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และเป็นบทบาทหน้าที่หลักของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกให้กับทุกภาคส่วน ครอบคลุม เรื่องมาตรฐาน (standard) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล (privacy) การรักษาความมั่นคงปลอดภัย (cyber security)

4.2. ประเทศไทย 4.0

นโยบายประเทศไทย 4.0 เป็นกลไกขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ที่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเดิมด้านอุตสาหกรรมหนักและเน้นการส่งออกสู่ “Value Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงในมิติที่สำคัญ คือ เปลี่ยนจากผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม รวมทั้งเปลี่ยนแปลงภาคการผลิตสินค้าไปสู่ภาคการบริการมากขึ้น โดยมุ่งเน้นพลังประชารัฐ ประกอบด้วย ภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่าง ๆ เป็นตัวขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ตามความถนัดและจุดเด่นของแต่ละองค์กร และมีภาครัฐเป็นผู้สนับสนุน โดยมีความเชื่อมโยงกับภาคอสังหาริมทรัพย์ และที่อยู่อาศัยในด้านการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ใน

กระบวนการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัย หรือ Property Technology (Prop Tech) ในรูปแบบ 4 ส่วนสำคัญ ประกอบด้วย

- 1) เทคโนโลยีการก่อสร้าง
- 2) ระบบจัดการภายในบ้าน (ระบบ Home Automation เพื่อควบคุมระบบอัตโนมัติภายในอาคาร เพื่อสร้างความสะดวกสบายและความปลอดภัยสำหรับผู้อยู่อาศัยผ่านระบบดิจิทัล และระบบ Internet of Things: IoT ที่ใช้โครงข่ายอินเทอร์เน็ตแบบเรียลไทม์สื่อสารกับอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน)
- 3) ระบบการซื้อขายที่อยู่อาศัย และการทำธุรกรรมทางการเงินที่เชื่อมโยงเทคโนโลยี หรือ Financial Technology (Fin Tech)
- 4) การลงทุนในธุรกิจนวัตกรรมเทคโนโลยีเกิดใหม่ หรือกลุ่ม Start-up เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้องค์กร

4.3. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 65 กำหนดให้รัฐจัดทำยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อเป็นพลังผลักดันไปสู่เป้าหมายโดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2561 รัฐบาลได้ประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งมีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกิจของการเคหะแห่งชาติ คือ

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

(1.1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

(2.1) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(1) เป้าหมาย

- (1.1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- (1.2) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- (2.1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2.2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2.3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

- (1.1) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- (1.2) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- (1.3) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- (2.1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2.2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (2.3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (2.4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

- (1.1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- (1.2) พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- (1.3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- (1.4) ยกกระตักระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- (2.1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2.3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (2.4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (1.2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- (1.3) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (1.4) กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- (2.1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (2.2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (2.3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (2.4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (2.5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดี และเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (2.6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริต และประพฤติมิชอบ
- (2.7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (2.8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

4.4. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประกาศแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติดังสู่แผนระดับต่าง ๆ และได้เชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อเป็นกรอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2566 สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประกาศแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์

ในการพัฒนาประเทศที่เป็นปัจจุบัน โดยยังคงจำนวน 23 ประเด็น ได้แก่ แผนแม่บทฯ ประเด็น (1) ความมั่นคง (2) การต่างประเทศ (3) การเกษตร (4) อุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต (5) การท่องเที่ยว (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมยุคใหม่ (9) เศรษฐกิจพิเศษ (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (12) การพัฒนาการเรียนรู้ (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี (14) ศักยภาพการกีฬา (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งการเคหะแห่งชาติมีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

แผนแม่บทฯ ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ในทุกภาคของประเทศ ให้เป็นศูนย์เศรษฐกิจและสังคม แหล่งจ้างงานและที่อยู่อาศัย และพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ ที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับอัตลักษณ์ท้องถิ่นและศักยภาพของเมือง โดยมีระบบการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับความต้องการของคนทุกกลุ่ม การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี และเป็นเมืองที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี การเคหะแห่งชาติขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการฟื้นฟูชุมชนเมือง/ฟื้นฟูเมืองและการพัฒนาเมือง โดยให้ความสำคัญต่อความต้องการและการมีส่วนร่วมของผู้อยู่อาศัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ และยกระดับชุมชนอัจฉริยะ Smart City ในชุมชนของการเคหะแห่งชาติ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนผู้มียารได้น้อยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีมาตรฐาน มีความสะดวก ปลอดภัย และทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแผนย่อยการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เป้าหมาย คือ เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญ และลดความเหลื่อมล้ำทุกมิติ โดยในปี 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เห็นชอบให้โครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนรามอินทรา เป็นโครงการสำคัญเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บทฯ ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

แผนแม่บทฯ ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ที่ดีเพิ่มขึ้น แผนแม่บทฯ ประเด็นการเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี จึงเป็นกลไกที่ช่วยให้ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาวะไม่ว่าจะเป็น การดูแลตัวเองขั้นพื้นฐาน การมีความรอบรู้สุขภาพเรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ อันจะนำไปสู่การดูแลสุขภาพ โดยมีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ รวมถึงการมีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงได้ไม่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางด้านสาธารณสุข การเคหะแห่งชาติ มีภารกิจหลักในการบริหารและพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการชุมชนของตนเองได้ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน และกำหนดแนวทางการดูแลสุขภาพชุมชนของตนเอง เพื่อให้เป็นชุมชนเข้มแข็ง

และยกระดับชุมชนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแผนย่อย การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี เป้าหมาย คือ จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น

แผนแม่บทฯ ประเด็น (15) พลังทางสังคม มีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากประชากรทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย และจากภาคส่วนต่าง ๆ ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน ท้องถิ่น ท้องที่มาเป็นกลไกในการช่วยสร้างโอกาสและแก้ไข ปัญหาความไม่เสมอภาค การเคหะแห่งชาติ ตระหนักถึงสังคมผู้สูงอายุ จึงให้ความสำคัญในการพัฒนาที่อยู่อาศัย เพื่อให้ผู้สูงอายุหรือผู้เกษียณได้มีความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย โดยโครงการประเภทขายได้แบ่งสัดส่วนสำหรับผู้สูงอายุ 10-20% ของจำนวนที่อยู่อาศัยที่จะก่อสร้าง นอกจากนี้ยังได้จัดทำโครงการอาคารเช่าสำหรับผู้สูงอายุ อาทิ โครงการบ้านเกษียณสุขเกษม โครงการที่อยู่อาศัยเพื่อเช่าสำหรับผู้สูงอายุแบบครบวงจร(Wellness Center) เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนย่อย การรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก มีเป้าหมายคือ ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แผนแม่บทฯ ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม มีเป้าหมายเพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น อาทิ กลุ่มผู้มีรายได้น้อย แรงงานนอกระบบ ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มคนเปราะบาง และผู้สูงอายุ และเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมที่ยั่งยืนในทุกมิติผ่านความร่วมมือของทุกภาคส่วนและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ที่สามารถชี้เฉพาะเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย การเคหะแห่งชาติ มีภารกิจหลักในการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่มคนเปราะบาง และผู้สูงอายุ ให้มีที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน ในระดับราคาที่สามารถรับภาระได้ทั้งรูปแบบขาย และเช่า ซึ่งสอดคล้องกับแผนย่อย มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะ กลุ่ม โดยมีเป้าหมายคือ มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจน เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” “มุ่งหวังจะมี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” สำหรับหมุดหมายที่การเคหะแห่งชาติ เกี่ยวข้อง ได้แก่

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

- เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยแผนกลยุทธ์หมวดหมู่ที่ 8 สนับสนุนเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 “การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม” โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ และมีคุณภาพที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง และ “การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน” โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

- เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง
- กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม หมวดหมู่ที่ 9 ตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ 13 “การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม” โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

- เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

4.5. แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2566-2570

แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทิศทางการพัฒนาและการลงทุนของรัฐวิสาหกิจในภาพรวม รวมถึงให้รัฐวิสาหกิจสามารถทำหน้าที่ในการดำเนินการและสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายของประเทศ จึงได้กำหนดแนวนโยบายการพัฒนารัฐวิสาหกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) 6 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) กำหนดกรอบการจัดทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจรายสาขา เพื่อเป็นทิศทางให้รัฐวิสาหกิจแต่ละสาขาสามารถดำเนินการเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 รวมถึงแผนพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ ซึ่งกรอบการจัดทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนารัฐวิสาหกิจโดยเชื่อมโยงกับหมวดหมายต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยมีคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (คนร.) เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2565 เห็นชอบแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2566-2570 (แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ) โดยการเคหะแห่งชาติ เป็นรัฐวิสาหกิจสาขาสาธารณูปการ เพื่อดำเนินภารกิจในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รองรับการเจริญเติบโตของเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจอย่างมีคุณค่าควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จากกรอบภารกิจดังกล่าว การเคหะแห่งชาติมีส่วนสำคัญในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่

หมวดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง การเคหะแห่งชาติรับผิดชอบเป้าหมายหลัก/แนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงวัยแบบครบวงจร โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงวัยแบบครบวงจรเป็นไปตามแผน

หมวดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม การเคหะแห่งชาติรับผิดชอบเป้าหมายหลักคือ การเข้าถึงที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ตามแนวทางการพัฒนา คือ ผู้มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง ผู้พิการ และผู้สูงอายุ มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยกำหนดเป้าหมาย (1) การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย ผู้มีรายได้ปานกลาง ผู้พิการ และผู้สูงวัยเป็นไปตามแผน และ (2) การมีที่อยู่อาศัย (Smart Community) แบบครบวงจร ภายในปี 2570

นอกจากนี้ คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (คนร.) ได้มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญในการดำเนินงานตามแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ ดังนี้

1) รัฐวิสาหกิจต้องให้ความสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภาวะโลกร้อน การลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) การพัฒนาเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model) แนวคิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า (Reduce Reuse and Recycle: 3Rs) และแนวคิดการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน (Environmental Social และ Governance: ESG)

2) รัฐวิสาหกิจควรพิจารณาใช้งบประมาณด้านกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนใน 5 มิติ ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านรายได้ และด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3) รัฐวิสาหกิจควรบูรณาการและสร้างพันธมิตรร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และชุมชน เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานและงบประมาณ รวมทั้งเป็นการเพิ่มในห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

4) รัฐวิสาหกิจควรจัดทำกลยุทธ์ด้านดิจิทัล (Digital Strategy) โดยพิจารณาแนวโน้มของโลกในอนาคต (Mega Trend) เช่น จักรวาลนฤมิต (Metaverse) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่โดยอัตโนมัติ (Augmented Analytics) และการผสานอุปกรณ์อัจฉริยะกับการใช้ชีวิตประจำวัน (Smart Space) เป็นต้น

อนึ่ง แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจทุกแห่งต้องดำเนินการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายของหมวดหมู่ที่ 10 หมวดหมู่ที่ 12 และหมวดหมู่ที่ 13 ซึ่งการเคหะแห่งชาติวิเคราะห์แล้ว เห็นว่ามีส่วนร่วมสนับสนุนการขับเคลื่อนหมวดหมู่ดังกล่าว คือ

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การเคหะแห่งชาติเกี่ยวข้องกับเป้าหมายหลัก 2 เป้าหมาย คือ 1) การพัฒนาเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model) ตามแนวทางการพัฒนา คือ (1) การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม และสร้างความสามารถในการบริหารทรัพยากรและพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากร และ (2) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง โดยการเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ และพลังงาน พัฒนาพื้นที่ตามระเบียบเศรษฐกิจเพื่อกระจายการเติบโตทางสังคม และเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน และเป้าหมายหลักที่ 2) การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามแนวทางการพัฒนา คือ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง **ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต** การเคหะแห่งชาติสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายหลักในการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนารัฐวิสาหกิจ ตามแนวทางการพัฒนา (1) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการคิดวิเคราะห์และสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยพัฒนาบุคลากรในทุกกระดับให้มีความรู้และสมรรถนะ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และ (2) การเพิ่มความรู้อาสาสมัคร ด้านการใช้ Digital Literacy พัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญทักษะเดิม (Upskill) และเพิ่มทักษะความรู้ใหม่ ๆ (Reskill)

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน การเคหะแห่งชาติตอบสนองเป้าหมายการขับเคลื่อนรัฐวิสาหกิจไปสู่องค์กรดิจิทัล ภายใต้แนวทางการพัฒนา คือ (1) การจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลระยะยาวและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยแผนดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับทิศทางขององค์กรที่มีการพิจารณาเทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมถึงความสามารถขององค์กรและบุคลากรในการนำเทคโนโลยีมาบริหารจัดการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และ (2) การพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้รองรับการเป็นองค์กรดิจิทัล รวมถึงแนวทางการให้บริการในรูปแบบดิจิทัล (3) การป้องกันและบริหารความเสี่ยงจากอาชญากรรมทางไซเบอร์เพื่อความต่อเนื่องทางธุรกิจ (4) การบูรณาการด้านดิจิทัลร่วมกัน เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลบนดิจิทัล การจัดทำระบบฐานข้อมูล (Big Data) และการพัฒนาการบริการบน Platform ร่วมกัน เป็นต้น และ (5) การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้มีส่วนได้เสีย

4.6. แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570

แผนพัฒนาแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฉบับนี้มุ่งยกระดับภาครัฐไทยสูงเป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใส ที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนโดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 -2570 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ข้างต้น 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยรัฐบาลดิจิทัลฉบับนี้มุ่งยกระดับภาครัฐไทยสู่เป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใส ที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนโดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ข้างต้นไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาบริการที่สะดวกและเข้าถึงง่าย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างมูลค่าเพิ่มและอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัวและขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น

4.7. แผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์

พ.ศ. 2566 - 2570

กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2566 - 2670 ฉบับนี้ โดยจัดทำขึ้น ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2562 โดยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในระดับประเทศ กระทรวง กรม ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ระยะที่ 2 พ.ศ. 2566 - 2570 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ แนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล และสถาปัตยกรรมองค์กร (Enterprise Architecture) กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ โดยแผนปฏิบัติการดิจิทัลฯ ฉบับนี้จะใช้เป็นกรอบและทิศทาง ในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ให้มีความเหมาะสมสามารถตอบสนองและสนับสนุนภารกิจวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 M - Digital Management การบริหารจัดการและการดำเนินงานตามนโยบายภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 S - Digital Service การพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 D - Data Integration การบูรณาการเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 H - High Performance การพัฒนาทักษะดิจิทัลบุคลากรและการสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 S - Security & Infrastructure การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัย

4.8. แผนวิสาหกิจการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพลิกฟื้นสถานะการเงิน

กลยุทธ์ 1.1 สร้างโอกาสและการเข้าถึงที่อยู่อาศัย

กลยุทธ์ 1.2 จัดประโยชน์ที่ดินและ Sunk Cost

กลยุทธ์ 1.3 เพิ่มประสิทธิภาพอาคารเช่า

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์ 2.1 พัฒนาโครงการให้รองรับทุกกลุ่มเป้าหมายตามแนวคิด UD และเกณฑ์ NHA Eco-Village

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับชุมชนให้เข้มแข็งภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG และ ESG

กลยุทธ์ 3.1 ยกระดับศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การฟื้นฟูชุมชนเมือง พัฒนาเมืองสู่การเป็น Smart City

กลยุทธ์ 4.1 ขยายผลการพัฒนาโครงการฟื้นฟูชุมชนเมืองให้เป็น Smart City

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเชื่อมั่นและประสบการณ์ที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ 5.1 ปรับภาพลักษณ์องค์กรและสื่อสารเชิงรุก

กลยุทธ์ 5.2 ส่งเสริมธรรมาภิบาลให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มขีดความสามารถองค์กรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ 6.1 เปลี่ยนผ่านดิจิทัลให้รองรับการบริการประชาชน และองค์กร

กลยุทธ์ 6.2 เตรียมความพร้อมบุคลากรให้รองรับยุทธศาสตร์องค์กร

เทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรม ในอนาคต

4.9. แผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับทุกส่วนขององค์กร และเพื่อการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายในและภายนอก

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลการจัดการเครื่องแม่ข่ายหลัก จัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ ทดแทนระบบคอมพิวเตอร์สำหรับการพัฒนาและการให้บริการภูมิสารสนเทศ จัดหาระบบโทรศัพท์หลักเพื่อทดแทนระบบเดิม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบเครือข่ายและระบบรักษาความปลอดภัยโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบเครือข่ายและระบบรักษาความปลอดภัย จัดหาระบบเครือข่ายหลัก จัดหาระบบเครือข่ายไร้สายสำนักงานใหญ่

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาที่อยู่อาศัย

พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง พัฒนาระบบสถาปัตยกรรมองค์กร พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยง ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนงานตรวจสอบภายใน พัฒนาระบบการบริหารและวางแผนโครงการก่อสร้าง พัฒนาระบบบริการสำนักงานดิจิทัล โดยพัฒนาระบบบริหารบัญชี การเงิน และงบประมาณ พัฒนา/ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคล พัฒนาระบบไปรษณีย์ของ กคช. พัฒนาระบบรายงานสินทรัพย์ ลูกหนี้ เช่าซื้อ ปรับปรุง/พัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาระบบบริหารทะเบียนครุภัณฑ์ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการระบบการขายและรับชำระ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่องานจัดการทรัพย์สิน โดยพัฒนาระบบสารสนเทศรับแจ้งซ่อม/ปัญหาภายในโครงการ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงข้อมูลลูกค้า ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และบูรณาการข้อมูลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล แบบครบวงจร (End to End Process)

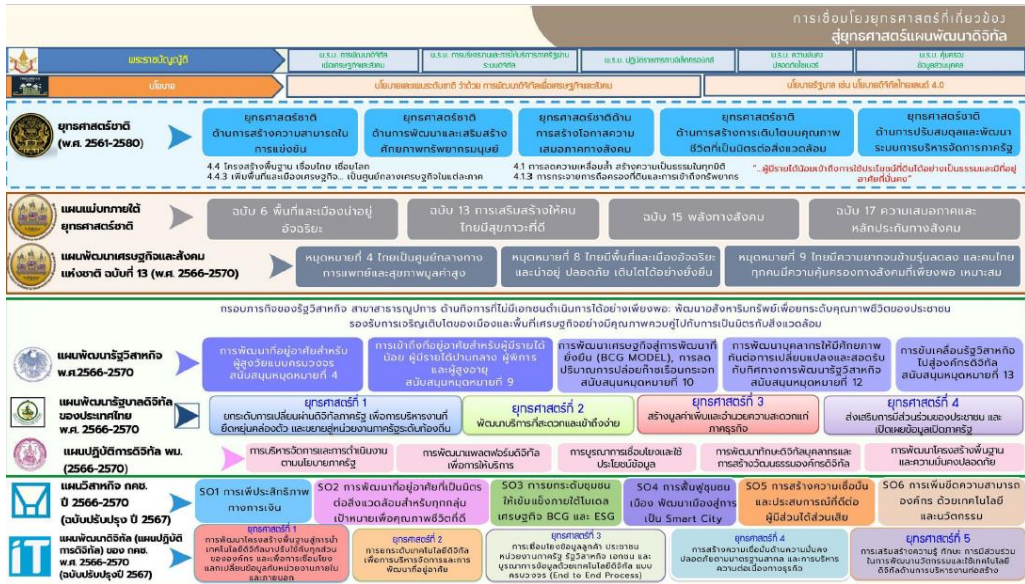
พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลที่ดิน พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารอาคารเช่า พัฒนาระบบการวิเคราะห์ เพื่อหาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย พัฒนาระบบบริหารงานคดี พัฒนาระบบกระบวนการยื่นขอสินเชื่อ พัฒนาระบบจัดเก็บเอกสาร

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย โดยการพัฒนาเพื่อรักษาความมั่นคงความปลอดภัย ในการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย (Firewall) พัฒนาระบบบริหารจัดการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 27001 ปรับปรุงศูนย์คอมพิวเตอร์หลักการเคหะแห่งชาติ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความรู้ ทักษะ การมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการบริหารงานก่อสร้าง

พัฒนาบุคลากรและการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีคุณภาพ โดยการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับผู้ปฏิบัติงาน และสำหรับผู้บริหารระดับสูง

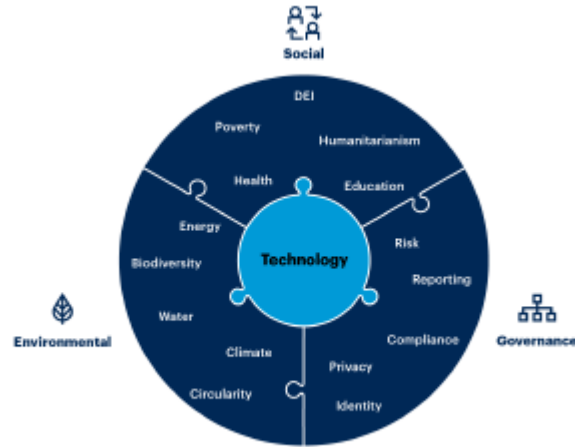

ภาพที่ 1-2 แสดงความเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล แผนที่เกี่ยวข้อง กับแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

4.10. สัญญาณบ่งชี้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม

การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมของโลกในยุคปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความทันสมัย ช่วยให้การใช้ชีวิตประจำวันมีความสะดวก รวดเร็ว และง่ายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ยังนับเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิต และบริการ ที่มุ่งเน้นการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทานโลก และการตอบรับกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จากรายงานของศูนย์วิจัยกรุงศรี มีกระแสเทคโนโลยีดิจิทัลที่น่าจับตามอง ได้แก่

- 1) Democratized Generative AI: การนำ Generative AI มาใช้ในระบอบอุตสาหกรรมทุกแขนงกำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เนื่องจากประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังสามารถประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ ด้วยความแม่นยำ
- 2) AI Trust, Risk and Security Management: ด้วยระบบของ Generative AI ที่สามารถนำมาใช้ในการทำงานในหลายแขนง เทคโนโลยี AI จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ในด้านการรักษาความปลอดภัยที่เสี่ยงต่อการถูกโจมตีของข้อมูล
- 3) Intelligent Applications: การประยุกต์ใช้ AI ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน จะช่วยให้มีประสิทธิภาพ มีความฉลาด รวมถึงเกิดความแปลกใหม่ เพิ่มความน่าสนใจ และดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาใช้งาน เช่น Generative AI ในการออกแบบบ้าน หรือ แอปพลิเคชันการวิเคราะห์สินเชื่อด้วยระบบ AI
- 4) Sustainable Technology: เป็นการนำเทคโนโลยีจากการใช้ Digital Solutions ภายใต้องค์กร ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) มีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มโอกาสในการสร้างกำไร และยังคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรอบด้าน

ที่มา: Gartner Information Technology, พฤษภาคม 2567

ภาพที่ 1-3 แสดง Sustainable Technology Framework

ที่มา: Gartner Information Technology, พฤษภาคม 2567

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมนี้ มีบทบาทสำคัญให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและแนวความคิดในการดำเนินงาน เพื่อให้มีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่โลกแห่งเทคโนโลยีในอนาคต ผ่านการปรับตัว หรือการเพิ่มกลยุทธ์ใหม่ในการให้บริการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุดต่อองค์กร โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจ คือ

- 1) Digitalization การนำเทคโนโลยีมาเพื่อเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจ และการให้บริการเพื่อเข้าสู่การทำงานแบบ Digital อย่างเต็มรูปแบบ เช่น กระบวนการทำงานภายใน ไปจนถึงการสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับลูกค้า
 - 2) Environmental Consciousness and Mindset หรือการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างสุดขีด
 - 3) Innovation and Development การศึกษาและค้นหานวัตกรรมใหม่ เพื่อเตรียมตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะในโลกยุคไร้พรมแดน
 - 4) Fast and Small Fish Approach พัฒนาโครงการในรูปแบบโครงการที่มีขนาดเล็กลง เพื่อให้มีความคล่องตัว และสามารถเปลี่ยนเป็นรายได้ได้เร็วขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ที่ดินเล็ก ๆ ในเมืองมีมูลค่า และผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสินค้าในเมืองในราคาที่จับต้องได้มากขึ้น
 - 5) Partnership and Joint-Venture การหาหุ้นส่วนร่วมลงทุน เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน และการลงทุน
 - 6) Business Diversification ปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน โดยขยายการลงทุนในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นๆ ทั้งในกลุ่มเดิม หรือ กลุ่มใหม่
- ทั้งหมดนี้คือภาพรวมการพัฒนาเทคโนโลยี ที่คาดว่าจะเข้ามาสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคธุรกิจทั่วโลกภายในปี 2025 เป็นต้นไป ซึ่งองค์กรทั่วโลกต้องปรับตัวและให้ความสำคัญกับการวางแผน

โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีขององค์กร และเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมากที่จะทำให้องค์กรมีความพร้อมที่จะรับมือกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่จะเข้ามาในอนาคต

4.11. นวัตกรรมที่อยู่อาศัย

เอสซีจี ในฐานะผู้นำนวัตกรรมด้านที่อยู่อาศัย ได้แสดงนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงนำมาใช้ยกระดับชีวิตที่ดีอยู่อาศัย การใช้ชีวิต และการพัฒนาเมืองให้ดีขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างการเติบโตและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

1) นวัตกรรม SPACE เป็นนวัตกรรมการออกแบบพื้นที่ให้สามารถใช้งานได้หลากหลายรูปแบบ อาทิ การออกแบบพื้นที่ที่สามารถเชื่อมต่อพื้นที่ในบ้านและนอกบ้านอย่างสะดวก การใช้แผ่นอะคริลิกพรีเมียมโปร่งแสงในการกันแดด และยังสามารถกรองแสง แต่ยังทำให้ทุกพื้นที่ดูโปร่ง สบายตา และยังคงความเป็นส่วนตัว

2) นวัตกรรม SMART TECHNOLOGY เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบ้านและอาคาร เพื่อช่วยส่งเสริมให้การใช้ชีวิตสะดวกสบาย ทั้งยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การใช้หลังคาที่สามารถผลิตไฟฟ้าได้ ส่งเสริมการประหยัดพลังงาน ลดค่าใช้จ่ายเพิ่ม ทั้งยังเป็นพลังงานสะอาดที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3) นวัตกรรม SUSTAINABILITY เป็นการผลักดันวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และลดการใช้พลังงานที่ในระหว่างการผลิตและการขนส่ง อาทิ การเลือกใช้วัสดุทดแทนไม้ เพื่อลดการตัดไม้ทำลายป่า หรือการเลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่มีการปล่อยสาร VOC ต่ำ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีต่อสุขภาพ ช่วยลดปัญหาระบบทางเดินหายใจ ภูมิแพ้ และปัญหาสุขภาพอื่น ๆ

สอดคล้องตามแนวคิด Sustainable Lifestyles ที่พบว่าในยุคปัจจุบันพฤติกรรมการอยู่อาศัยของผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ 3 แนวทาง คือ 1) Comfortable and Convenience Living 2) Safe and Secure Environment และ 3) Well-Being and Sustainable Lifestyle ที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่อยู่ของผู้บริโภคที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ที่มองว่าการอยู่บ้านต้องครบสมบูรณ์ด้วยสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีการใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกมอบความผ่อนคลาย ความเป็นส่วนตัว ทั้งหมดทั้งมวลเพื่อช่วยยกระดับความเป็นอยู่ทั้งร่างกายและจิตใจดีขึ้น

13) การพัฒนาที่อยู่อาศัยในยุคสังคมผู้สูงอายุ

ด้านปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของ “สังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์แบบ (Completely Aged Society)” คือ ที่อยู่อาศัย ปัจจุบันรัฐบาลได้ออกมาตรการรองรับสังคมผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ รวมถึง การสร้างที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (senior complex) ทำให้มีการพัฒนาโครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า ผู้สูงอายุไม่ได้มีทางเลือกหลากหลายอย่างแท้จริง ราคาชั้นต่ำยังคงแพงเกินไปสำหรับคนส่วนใหญ่ และจากข้อมูลของศูนย์วิจัยกรุงไทย พบว่า มูลค่าตลาดกลุ่มผู้สูงอายุ หรือ Silver Gen ของไทยจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยร้อยละปีละ 4.4 ต่อปี จึงทำให้ในปัจจุบันเกิดแนวโน้มธุรกิจที่รองรับผู้บริโภคกลุ่มสูงอายุโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย

จากการสำรวจของ DDproperty Thailand Consumer Sentiment Study (กันยายน 2566) สำหรับกลุ่มบ้านหรือที่อยู่อาศัยที่กลุ่มเกษียณอายุให้ความสนใจ พบว่า กลุ่มวัยใกล้เกษียณ และผู้ที่มียารายได้ปานกลาง มีจุดมุ่งหมายภายหลังเกษียณที่ต้องการไปอยู่ อันดับ 1 คือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุดร้อยละ 27 เพราะด้วยจุดเด่นจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้ธรรมชาติ และมีความเจริญในหลายด้าน อันดับ 2 กรุงเทพฯ (ร้อยละ 15) และอันดับ 3 เชียงราย (ร้อยละ 12) ขณะที่ขนาดบ้าน และการอยู่ใกล้ขนส่งสาธารณะ เป็นปัจจัยสำคัญสุดในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย โดยมากกว่าร้อยละ 58 ให้ความสำคัญเรื่องขนาดที่อยู่

อาศัยและพื้นที่ใช้สอย เพื่อรองรับกิจกรรมต่าง ๆ ในขนาดที่การออกแบบก็เป็นสิ่งสำคัญต่อการเลือกซื้อที่อยู่อาศัยในยุคปัจจุบัน โดยมี 5 พื้นที่สำคัญที่ควรปรับเพื่อรองรับบ้านผู้สูงอายุ ประกอบด้วย

1) ห้องนั่งเล่น ควรมีพื้นที่ที่ผู้สูงอายุใช้เวลาในการทำกิจกรรมระหว่างวัน ควรออกแบบให้มีความปลอดภัยและอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีขนาดที่เหมาะสม ไม่ใหญ่เกินไปจนเกะกะและทำให้ห้องดูอึดอัด มีการออกแบบที่รองรับการใช้งานรถเข็นได้สะดวก

2) ห้องนอน ควรอยู่ชั้นล่างเพื่อลดการขึ้นลงบันได และอยู่ในบริเวณที่มีความสงบ มีความเป็นส่วนตัว และมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีการติดตั้งราวจับบริเวณที่มีการลุกนั่ง และมีไฟส่องสว่างอัจฉริยะที่สามารถเปิดปิดอัตโนมัติ มีโต๊ะข้างเตียงที่หยิบของได้สะดวก

3) ห้องน้ำ ควรมีการแบ่งพื้นที่โซนห้องน้ำเพื่อความปลอดภัยในการใช้งาน เช่น พื้นที่โซนแห้งควรใช้อ่างล้างหน้าแบบแขวนผนังที่สามารถรองรับน้ำหนักการเท้าแขนของผู้สูงอายุ มีการติดตั้งราวจับบริเวณข้างโถสุขภัณฑ์เพื่อช่วยให้ลุกนั่งได้ง่าย พื้นที่โซนเปียก ควรมีที่นั่งอาบน้ำ และติดตั้งราวจับเพื่อช่วยในการลุกนั่ง

4) พื้นที่ขึ้นลงบันได ควรปรับบันไดภายในและภายนอกบ้านให้มีความกว้างที่เหมาะสม หรือควรมีสีแตกต่างจากพื้นผิวของบันไดเพื่อให้สังเกตเห็นความแตกต่างของบันไดได้ชัดเจน และมีแสงสว่างให้เพียงพอ หรือการติดตั้งลิฟต์บันได เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงชั้นบนโดยไม่ต้องเดินเอง

ภาพที่ 1-4 แสดงลักษณะการออกแบบบ้านเพื่อผู้สูงอายุ
ที่มา: สมาคมสถาปนิกสยามฯ และ สสส., เมษายน 2567

บทที่ 2

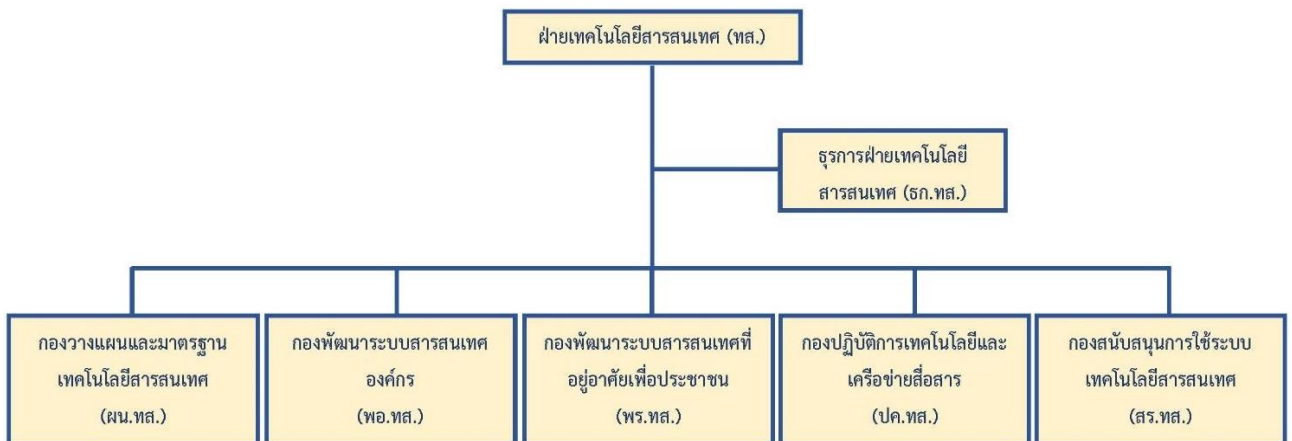
สถานภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ

พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

การเคหะแห่งชาติ (การเคหะแห่งชาติ) ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาสนับสนุนภารกิจ กระบวนการหลักขององค์กร (Business Process) และการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ได้แก่ การตลาด การขาย และการเงิน การบริการ การก่อสร้าง การบริหารชุมชน การบริหารติดตามหนี้ การบริหารงานซ่อมแซมอาคาร และการบริหารงานภายใน รวมไปถึงข้อมูลสารสนเทศจากระบบสารสนเทศของการเคหะแห่งชาติ เพื่อวิเคราะห์ การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารในแต่ละระดับ โดยมีแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของ การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2566) เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ โดยมีสถานภาพเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้

1. โครงสร้างหน่วยงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (ทส.) เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ ประกอบด้วย 5 กอง และธุรการฝ่าย มีบุคลากรทั้งสิ้น 67 คน (พนักงาน 52 คน และ ลูกจ้าง 12 คน) ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2567 จากบุคลากรทั้งสิ้น 2,250 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.84 ของบุคลากร ทั้งหมด โดยมีโครงสร้างหน่วยงานดังรูปที่ 2-1 และหน้าที่ความรับผิดชอบ (ข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ 95 ว่าด้วยการแบ่งส่วนและการบริหารงานในระดับสายงานและระดับฝ่าย พ.ศ. 2564) ดังนี้

ภาพที่ 2-1 แสดงโครงสร้างของฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2 กองวางแผนและมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (ผน.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

- วิเคราะห์ วางแผน กำหนดนโยบาย กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงประยุกต์ใช้ ระบบดิจิทัลและการสื่อสารรวมทั้งระบบภูมิสารสนเทศ ของการเคหะแห่งชาติ สามารถตอบสนองนโยบายของ องค์กรและความต้องการของผู้ใช้งาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลการเคหะแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการรายปี

- จัดทำงบประมาณภาพรวม เช่น งบทำการ งบลงทุน งบอุดหนุน และงบประมาณอื่นๆ เป็นต้นเพื่อสนับสนุนการจัดหาหรือควบคุมการจัดหาหรือพัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ ตลอดจนระบบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และเครือข่ายสื่อสารขององค์กร

- การจัดทำมาตรฐานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ ระบบดิจิทัลและการสื่อสาร รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องขององค์กร

- บริหารจัดการระบบทะเบียนครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์การขอมือเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ ระบบดิจิทัลและการสื่อสารขององค์กร ประจำปีงบประมาณ

- ติดตาม บริหารความเสี่ยง และประเมินผลองค์กร ทั้งด้านการใช้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ และระบบดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ สอดคล้องตามนโยบายด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเคหะแห่งชาติ

- ศึกษาแนวโน้มทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อผลักดันให้เกิดการใช้งานตามแนวทางพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทยที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมกำหนด

- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.3 กองพัฒนาระบบสารสนเทศองค์กร (พอ.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

- ศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ และเขียนชุดคำสั่งตามที่ใช้ต้องการ รวมทั้งแก้ไข ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลให้ถูกต้องทันสมัยและปลอดภัย

- จัดทำข้อกำหนดและคุณลักษณะของระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ ระบบดิจิทัล และการสื่อสารขององค์กร การประสานงานควบคุมการพัฒนาระบบฯ ให้ผู้รับจ้างดำเนินการตามข้อตกลง วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

- ทดสอบระบบสารสนเทศและชุดคำสั่งให้ทำงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพและการอบรมผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับระบบสารสนเทศนั้นๆ รวมถึงการส่งมอบระบบงานที่พัฒนาเสร็จพร้อมใช้งานให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

- จัดทำคู่มือประกอบระบบสารสนเทศ เช่น คู่มือระบบฯ คู่มือผู้ใช้ คู่มือสำหรับผู้ดูแลระบบฯ

- สนับสนุน ให้คำปรึกษา แนะนำการใช้ระบบสารสนเทศให้แก่หน่วยงานผู้ใช้ รวมทั้งศึกษาความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์กร

- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.4 กองพัฒนาระบบสารสนเทศที่อยู่อาศัยเพื่อประชาชน (พร.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

- ศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อประชาชน เครื่องมือสารสนเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการ
- ศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อประชาชน เครื่องมือสารสนเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของ กลุ่มลูกค้า กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ประชาชนที่อาศัยอยู่ภายในชุมชนของการเคหะแห่งชาติ นโยบายของการเคหะแห่งชาติ นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลของรัฐบาล
- แก้ไข ปรับปรุง พัฒนา ระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อประชาชน เครื่องมือสารสนเทศที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ ให้พร้อมต่อการใช้งาน มีความทันสมัย สอดคล้องกับพฤติกรรม ทิศทางของเทคโนโลยีและการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม
- จัดทำข้อกำหนด คู่มือ ระบบสารสนเทศ สารสนเทศที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ และอบรม ให้คำปรึกษา แนะนำ ด้านการใช้งานระบบสารสนเทศ เครื่องมือสารสนเทศที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ประสานงาน ควบคุม ตรวจสอบคุณภาพ การพัฒนาระบบสารสนเทศ ระบบภูมิสารสนเทศ ระบบดิจิทัล เครื่องมือสารสนเทศขององค์กร ให้ผู้รับจ้างดำเนินการตามข้อตกลง วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
- ทดสอบระบบสารสนเทศและชุดคำสั่งให้ทำงานได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ สนับสนุนข้อมูล ด้านการพัฒนาช่องทางการสื่อสารกับกลุ่มลูกค้า กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร
- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.5 กองปฏิบัติการเทคโนโลยีและเครือข่ายสื่อสาร (ปก.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

- บริหารจัดการศูนย์สำรองข้อมูล ระบบเครือข่ายสื่อสาร ระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่ายและระบบฐานข้อมูล ระบบ Internet และ Intranet ระบบโทรศัพท์ ระบบ Call Center ระบบ CRM รวมถึงระบบเทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูล เครือข่าย และสถานที่ เช่น กล้องวงจรปิด ฯลฯ
- วิเคราะห์และออกแบบระบบเครือข่ายสื่อสาร ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบโทรศัพท์ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติการจัดการเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ระบบเครือข่าย สื่อสาร ระบบโทรศัพท์ และระบบเทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูล เครือข่าย และสถานที่ เช่น กล้องวงจรปิด ฯลฯ
- วิเคราะห์ ปัญหา และแก้ไข บำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยี อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโทรศัพท์ และอุปกรณ์ ระบบเครือข่าย รวมทั้งศึกษา ผลกระทบ แนวโน้มทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสื่อสาร
- บริหารจัดการความพร้อมใช้ของระบบดิจิทัล และอุปกรณ์

- ให้บริการระบบบริหารจัดการข้อมูลความก้าวหน้าโครงการก่อสร้าง รวมถึงสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านวิศวกรรม และสถาปัตยกรรม

- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.6 กองสนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (สร.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

- ให้บริการรับแจ้งปัญหาการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสารสนเทศ ระบบดิจิทัลต่างๆ ขององค์กร เพื่อแก้ไขปัญหาหรือให้คำปรึกษากับผู้ใช้งาน รวมทั้งให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ในรูปแบบของการให้คำปรึกษา และการให้บริการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ

- สนับสนุนการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบดิจิทัลขององค์กร โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน เพื่อสนองต่อภารกิจงานของการเคหะแห่งชาติ และให้บริการด้านการบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง พร้อมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์และระบบสารสนเทศ

- ให้บริการอบรมและเตรียมเอกสารประกอบการอบรม ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน พร้อมเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ใช้งาน

- จัดทำรายงานและวิเคราะห์ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและปฏิบัติงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.7 ธุรกิจฝ่าย (ธก.ทส.) มีหน้าที่ ดังนี้

ดูแลงานธุรการและสารบรรณของหน่วยงาน ให้คำแนะนำ ปรึกษา

2. สถานภาพปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ

2.1. ด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์

2.1.1. เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง

ข้อมูลจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงของการเคหะแห่งชาติ ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2567 มีดังนี้

รายการ	จำนวน (เครื่อง)
1. เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ (PC) - เซ้า จำนวน 517 เครื่อง - ซือ้อ จำนวน 5 เครื่อง	522
2. เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) - เซ้า จำนวน 1,474 เครื่อง - ซือ้อ จำนวน 51 เครื่อง	1,525

รายการ	จำนวน (เครื่อง)
3. คอมพิวเตอร์ระบบสัมผัส (Ipad , Tablet)	44
4. เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่องานเขียนแบบและออกแบบงานก่อสร้าง (Workstation)	155
5. เครื่องพิมพ์เลเซอร์	503
6. เครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ท	277
7. เครื่องพิมพ์ดอทเมตริกซ์	262
8. เครื่องพิมพ์พล็อตเตอร์ (Plotter)	26
9. เครื่องสแกนเนอร์ (Scanner)	304
10. เครื่องสำรองกระแสไฟฟ้า (UPS)	1,656

2.1.2. เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

ข้อมูลจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายของการเคหะแห่งชาติ ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2567

มีดังนี้

รายการ	จำนวน (เครื่อง)	ซอฟต์แวร์	
		ระบบปฏิบัติการ	ฐานข้อมูล
เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย	Data Center	Windows Server, Solaris, AIX, CentOS, Fedora, Ubuntu, VMWare ESXI, Oracle Linux, SUSE Linux	Oracle, SQL Server, MySQL., Base SAS., MariaDB. , PostgrsSQL, MongoDB
	- Physical 8		
	- VM 120		
	Data Recovery		
- Physical 3			
- VM 13			

2.1.3. ระบบเครือข่ายสื่อสารและการรักษาความปลอดภัย

การเคหะแห่งชาติมีการเชื่อมต่อนระบบเครือข่ายสื่อสาร เพื่อให้บริการแก่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงานใหญ่ และภายนอกที่อยู่สำนักงานเคหะนครหลวง (สคล.), สำนักงานเคหะจังหวัด (สคจ.), และสำนักงานเคหะสาขาย่อย (สค.สาขาย่อย) ให้สามารถใช้งานระบบสารสนเทศต่าง ๆ ของการเคหะแห่งชาติได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ตามแผนผังแสดงการเชื่อมต่อนระบบเครือข่ายสื่อสารของการเคหะแห่งชาติ ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2567 ดังรูปที่ 2-2

ส่วนของระบบการรักษาความปลอดภัยเครือข่ายของการเคหะแห่งชาติ

ลำดับ	สถานที่	ประเภท	จำนวน (เครื่อง)
1.	สำนักงานใหญ่	Firewall	1
2.	ศูนย์สำรองข้อมูล	Firewall	1
3.	สำนักงานใหญ่	WAF	2
4.	สำนักงานใหญ่	Log	1

2.1.5. ระบบสารสนเทศของการเคหะแห่งชาติ

การเคหะแห่งชาติมีการจัดหาและพัฒนาระบบสารสนเทศที่จำเป็นในการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ระบบสารสนเทศที่ใช้งาน มีดังนี้

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
<p>ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารบัญชีการเงิน และงบประมาณ (ERP)</p> <p>1. SAP (System Application and Product in Data Processing)</p>	<p>บริหารจัดการทรัพยากรทางธุรกิจขององค์กร โดยรวมประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบทรัพยากรบุคคลและเงินเดือน (HR-PY) - ระบบบัญชีแยกประเภททั่วไป (FI-GL) - ระบบบัญชีเจ้าหนี้ (FI-AP) - ระบบบัญชีลูกหนี้ (FI-AR) - ระบบบริหารสินทรัพย์ (FI-FA) - ระบบบริหารเงินสด (FI-CM) - ระบบงบประมาณและบริหารโครงการ (PS) - ระบบบัญชีบริหาร (CO) - ระบบจัดซื้อและบริหารพัสดุคงคลัง (MM) 	<p>ข้อมูลการเงินงบประมาณ จำนวนหน่วยก่อสร้าง</p>
<p>2. ระบบการขายและรับชำระ (Front-End : FE)</p>	<p>บริหารจัดการข้อมูลลูกค้า (สัญญา) ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบการจอง (RE) - ระบบการจับสลาก (RD) - ระบบการกำหนดราคาขาย (PC) - ระบบการทำสัญญา (CT) - ระบบการตั้งลูกหนี้ถึงกำหนดชำระ (IN) - ระบบการรับชำระ (PM) 	<p>ข้อมูลลูกค้า (สัญญา) ลูกหนี้ และการเงิน</p>

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
	<ul style="list-style-type: none">- ระบบบริหารหนี้ค้ำ (DM)- ระบบบริหารหนี้ NAR (NP)- ระบบบริหารลูกหนี้ซื้อคืน (OD)	
3. ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารข้อมูลโครงการก่อสร้าง (Project Management Information System : PMIS)	วางแผนโครงการก่อสร้าง, งานบริหารข้อมูลก่อสร้าง, ติดตามความก้าวหน้าโครงการและเก็บข้อมูลของโครงการ	ข้อมูลความก้าวหน้าโครงการก่อสร้าง
4. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับสูง (Executive Information System : EIS)	รายงานข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ในด้านการก่อสร้าง ด้านการขาย ด้านลูกหนี้ ด้านลูกค้า และด้านการเงิน เพื่อใช้ประกอบ การตัดสินใจในการบริหารองค์กรและติดตามผลการดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานภายใน (IPA) และติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ (Action Plan)	ข้อมูลเพื่อการบริหาร (การขาย การก่อสร้าง ลูกหนี้และการเงิน) ข้อมูลผลการดำเนินงาน
5. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS)	GIS. ประกอบด้วย 1. ระบบฐานข้อมูลที่อยู่อาศัยข้อมูลชุมชนผู้มีรายได้น้อย - เป็นระบบที่ทำการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ของชุมชน เช่น สภาพชุมชน ความหนาแน่น สภาพการอยู่อาศัย ฯลฯ และนำเสนอข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต/อินทราเน็ต หรือเรียกใช้เพื่อการวิเคราะห์สืบค้นข้อมูล 2. ระบบฐานข้อมูลที่อยู่อาศัยโครงการภาครัฐการเคหะแห่งชาติ - เป็นระบบที่จัดเก็บผังจำแนกรายอาคาร ชั้นรายห้อง และข้อมูลต่าง ๆ ของโครงการที่การเคหะแห่งชาติ จัดสร้างขึ้นในทุกโครงการ โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบการขายและรับชำระ (Front End)	แผนที่โครงการ ข้อมูลที่อยู่อาศัย (GIS)

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
	3. ระบบฐานข้อมูลที่อยู่อาศัยโครงการภาคเอกชน - เป็นระบบที่จัดสำรวจโครงการภาคเอกชนที่มีการเปิดขาย มากกว่า 6 หน่วยขึ้นไปทั่วประเทศ วันที่สำรวจโดยข้อมูลจะแบ่งสำรวจเป็นรอบการสำรวจตามพื้นที่เป้าหมาย รอบละ 1 ปี	
6. ระบบจองบ้านออนไลน์ (Smart Device)	ให้บริการลูกค้าที่ต้องการที่อยู่อาศัยในด้านข้อมูลต่าง ๆ ในโครงการที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ ที่เปิดขายโดยระบบสามารถแสดงบ้านว่างในโครงการต่าง ๆ ของการเคหะแห่งชาติทั่วประเทศ และยังมีการจัดเก็บประวัติการติดต่อสอบถาม	ข้อมูลโครงการและลูกค้า
7. ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ดินอาคาร (ระบบบริหารทรัพย์สิน)	เป็นระบบที่ใช้บริหารจัดการทรัพย์สินที่มีสัญญาเช่าต่าง ๆ เพื่อให้เห็นตำแหน่งที่ตั้งและข้อมูลต่าง ๆ	ข้อมูลสัญญาเช่า
8. ระบบแจ้งความต้องการที่อยู่อาศัย (Waiting List)	เป็นระบบที่ให้ประชาชน เข้ามาแจ้งความต้องการเรื่องที่อยู่อาศัยและเข้าคิวในการซื้อหรือเช่าโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่ปัจจุบัน หรือกำลังจะจัดสร้างขึ้นโดยสามารถเลือกตำแหน่งได้ด้วยแผนที่	ข้อมูลความต้องการเรื่องที่อยู่อาศัยและเข้าคิวในการซื้อ
9. ระบบศูนย์บริการข้อมูลลูกค้า (Call Center) 1615	ให้บริการลูกค้าและประชาชนทั่วไป ด้านข้อมูลต่าง ๆ เช่น ข้อมูลขาย ความคืบหน้าโครงการ การทำสัญญา การโอนกรรมสิทธิ์และรับเรื่องร้องเรียน/ข้อเสนอนแนะ ประกอบด้วย - ระบบบริหารการให้บริการผู้ติดต่อ (Contact Management Application) - ระบบคลังความรู้ (KB : Knowledge Base System) - ระบบกระจายสายอัตโนมัติ (ACD : Automatic Call Distribution)	ข้อมูลลูกค้า

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
	<ul style="list-style-type: none">- ระบบบริการข้อมูลอัตโนมัติ (IVR : Interactive Voice Response)- ระบบบันทึกเสียงอัตโนมัติ (VRU : Voice Recording Unit)	
10. ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ (e-Document : e-Doc)	จัดการงานด้านหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย ระบบสารบรรณและติดตามหนังสือ ระบบการจัดเก็บและค้นหาเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และหนังสือเวียน ทำงานในลักษณะ Web Application ที่ติดตั้งให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในสำนักงานใหญ่การเคหะแห่งชาติ สำนักงานเคหะนครหลวง และสำนักงานเคหะจังหวัด	ข้อมูลเอกสารต่าง ๆ
11. ระบบรับแจ้งปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ (Help Desk)	เพื่อให้บริการสนับสนุนในส่วนของการรับคำร้องและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ ตลอดจนให้คำแนะนำในการใช้งานระบบสารสนเทศต่าง ๆ ของฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ดูแลการซ่อมบำรุงอุปกรณ์	ข้อมูลคำร้องผู้ใช้บริการ
12. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคล (Human Resources Information System : HRIS)	บริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none">- การจัดการโครงสร้างองค์กร (Organization)- อัตรากำลัง และบรรจุแต่งตั้งพนักงาน- การจัดการทะเบียนประวัติ (Personnel)- การรับสมัครงาน (Recruitment)- การประเมินผลการปฏิบัติงาน (PMS)- การฝึกอบรม (Training)- การจัดการการเรียนรู้ (Learning)- งานบริการสำหรับพนักงาน (ESS)- การจัดการความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Management System)- การวางแผนพัฒนา (IDP)	<ul style="list-style-type: none">- โครงสร้างองค์กร- ข้อมูลบุคลากร- ข้อมูลการประเมินผล- ข้อมูลการฝึกอบรม- ข้อมูลการวางแผนพัฒนา

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
13. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่ดิน (Land Information System : LIS)	บริหารจัดการข้อมูลที่ดิน ประกอบด้วย งานจัดหาที่ดิน งานรังวัด งานโฉนดที่ดิน งานอาคารชุด และงานเบิก - ยืม - คินโฉนด และหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด	ข้อมูลโฉนดที่ดินและข้อมูลหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด
14. ระบบบริหารงานคดีบนเว็บ (Legal)	จัดเก็บและบริหารข้อมูลคดีความของการเคหะแห่งชาติ	ข้อมูลคดีความของการเคหะแห่งชาติที่จัดจ้างนายเอกชนและดำเนินการเอง
15. ระบบบริหารเรื่องร้องเรียน (Complain)	บริหารจัดการเรื่องร้องเรียน	ข้อมูลเรื่องร้องเรียน
16. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน (RISK)	สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน สนับสนุนการรายงาน การวิเคราะห์ระดับผลกระทบความเสี่ยง และการเตือนภัย/แจ้งให้รู้ล่วงหน้า (Early Warning System) ถึงเหตุการณ์หรือความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบรุนแรงต่อองค์กร	- ข้อมูลการบริหารความเสี่ยงระดับปฏิบัติการและองค์กร - ข้อมูลเสี่ยงระดับควบคุมภายใน - ข้อมูลเสี่ยงระดับโครงการ
17. ระบบสารสนเทศรับแจ้งซ่อม/ปัญหาภายในโครงการ (Customer Caring)	สามารถแจ้งซ่อมที่อยู่อาศัยหรือสาธารณูปโภคภายในโครงการที่อยู่ในความดูแลของการเคหะแห่งชาติ และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการซ่อมฯ ได้	ข้อมูลการแจ้งซ่อมและผลการบริหาร งานซ่อมด้านที่พักอาศัย/สาธารณูปโภคในโครงการที่อยู่ในความรับผิดชอบของการเคหะแห่งชาติ
18. ศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัย (Knowledge Center : KC)	ศูนย์กลางในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและองค์ความรู้ด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ รวมทั้งองค์ความรู้ภายในและภายนอกองค์กร ให้กับบุคลากรภายในองค์กร และประชาชนทั่วไปที่สนใจ	ข้อมูล ข่าวสารและองค์ความรู้ด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยทั้งองค์ความรู้ภายในและภายนอกองค์กร
19. ระบบบริการลูกค้าออนไลน์ (NHA Service)	ให้บริการข้อมูลลูกค้าที่มีสัญญาการเคหะ-แห่งชาติให้สามารถเข้ามาใช้บริการได้ ในส่วนของ	ข้อมูลลูกค้าที่มีสัญญากับการเคหะแห่งชาติ

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
	การดูข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลการทำสัญญา ค่างวดที่ต้องชำระ/ค้างชำระ และประวัติการชำระ ค่างวด รวมถึงการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ ของการเคหะแห่งชาติ / การดาวน์โหลดใบแจ้งหนี้	
20. ระบบ Internet	เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และเป็นช่องทางในการให้บริการประชาชนและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การเคหะแห่งชาติ	ข้อมูลสารสนเทศ
21. ระบบงานสวัสดิการ (Welfare)	บริหารจัดการสวัสดิการพนักงาน ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none">- ระบบฌาปนกิจการเคหะแห่งชาติ- ระบบงานสโมสรการเคหะแห่งชาติ- ระบบห้องพยาบาล- ระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ- ระบบค่าเล่าเรียนและช่วยเหลือบุตร- ระบบทุนการศึกษาบุตร- ระบบเงินกู้สวัสดิการ- ระบบสวัสดิการอื่น ๆ	ข้อมูลพนักงานบริการ เบิกจ่ายสิทธิสวัสดิการ ข้อมูลครอบครัวพนักงาน ข้อมูลตัวแทนจำหน่าย ข้อมูลยา ข้อมูลคนไข้ ข้อมูลสมาชิกสโมสร ข้อมูลสมาชิกกองทุน ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลเงินกู้ ข้อมูลฌาปนกิจ
22. ระบบพิมพ์ใบแจ้งเงินเดือน อิเล็กทรอนิกส์ (Pay Slip)	ให้พนักงานสามารถพิมพ์ใบแจ้งเงินเดือน ประจำเดือน	ข้อมูลการรับจ่าย เงินเดือนพนักงานและ ลูกจ้างการเคหะแห่งชาติ
23. ระบบข้อมูลการบริหารและพัฒนาชุมชน (Community System)	บริหารจัดการข้อมูลการบริหารชุมชน	ข้อมูลที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ
24. ระบบงานครุภัณฑ์ (Durable)	บริหารจัดการข้อมูลครุภัณฑ์	ข้อมูลครุภัณฑ์ของการเคหะแห่งชาติ
25. ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนงานตรวจสอบภายใน	ให้บริการกระบวนการตรวจสอบภายในตั้งแต่ <ul style="list-style-type: none">- การวางแผนการตรวจสอบเชิงกลยุทธ์- การวางแผนการตรวจสอบในรายละเอียด และการปฏิบัติงานตรวจสอบ- การรายงานและติดตามผลการตรวจสอบ	ข้อมูลการวางแผน การตรวจสอบภายใน

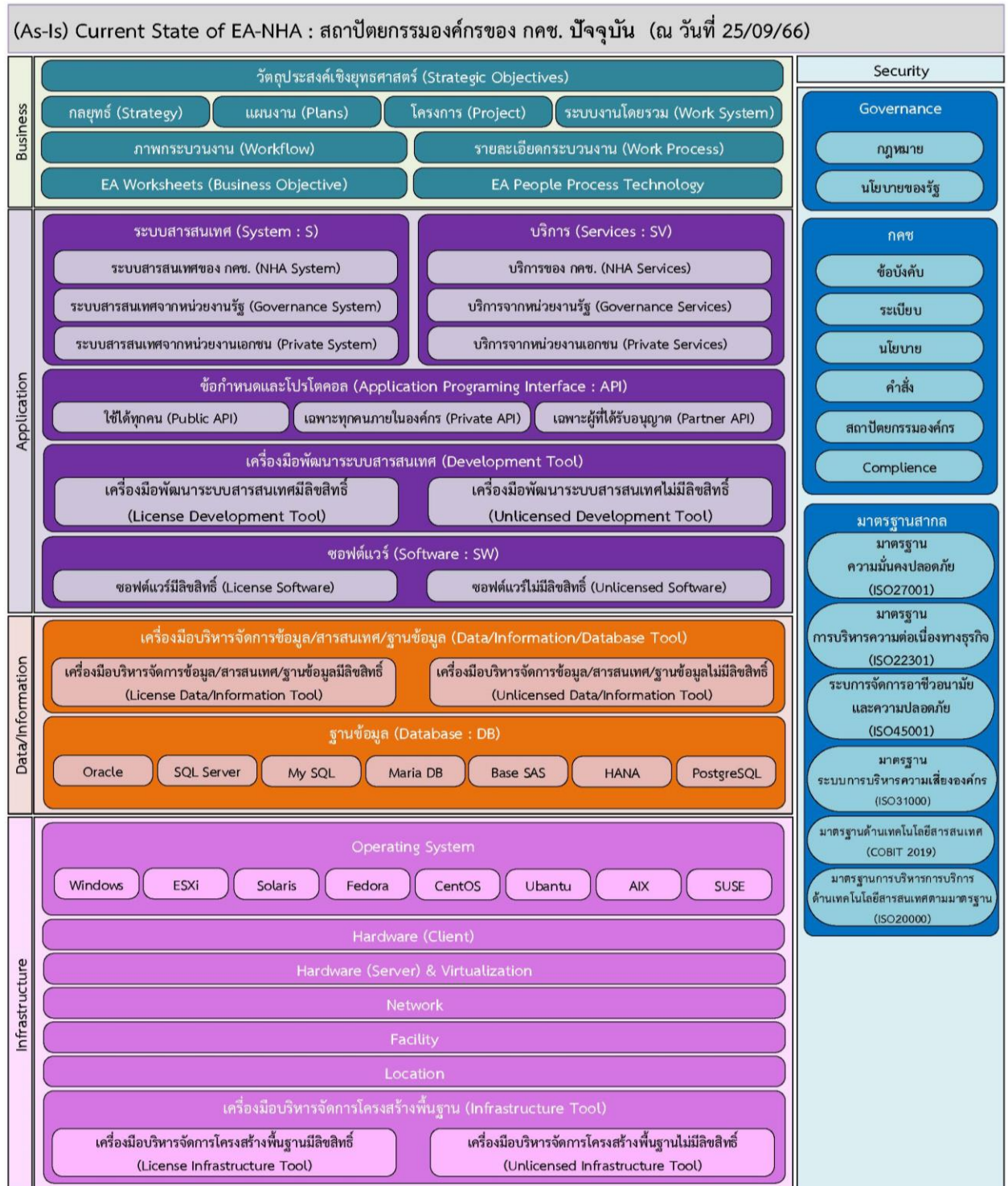

ระบบสารสนเทศ	หน้าที่หลัก	ข้อมูล/สารสนเทศ
26. ระบบพิมพ์หนังสือรับรอง 50 ทวี	ให้พนักงานสามารถพิมพ์หนังสือรับรอง 50 ทวี	ข้อมูลรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 ทวี
27. แพลตฟอร์มเปลี่ยนผ่านองค์กรด้วยดิจิทัล (Digital Transformation Project)	<p>ศูนย์รวมบริการ เพื่อบูรณาการระบบบริการประชาชนและบริหารงานภายในองค์กรเพื่อรองรับการทำงานแบบอัตโนมัติ (Office Automation) ในการขับเคลื่อนองค์กร ประกอบด้วยโมดูลสำคัญ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">- โมดูลบริการลูกค้าออนไลน์ (NHA Service) : รวมบริการสำหรับให้บริการลูกค้าและประชาชน- โมดูลเว็บไซต์กลาง (NHA Center/Web Portal) : รวมเครื่องมือในการทำงานร่วมกัน (Collaboration Tool) ในการสนับสนุนการทำงาน และรองรับการให้บริการลูกค้าประชาชน จากโมดูลบริการลูกค้าออนไลน์ (NHA Service) เพื่อการบริการที่ต่อเนื่อง- โมดูลบริหารสินทรัพย์และอาคารเช่า- โมดูลบริหารงานคดี- โมดูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคล- โมดูลงานสวัสดิการ- โมดูลบริหารโครงการและงานพัสดุ- โมดูลสารสนเทศรับแจ้งซ่อม/ปัญหาภายใน- โมดูลบริหารนิติบุคคลอาคารชุด/หมู่บ้านจัดสรร- โมดูลบริหารความจงรักภักดีสมาชิก- โมดูลศูนย์บริการข้อมูลลูกค้าและแจ้งปัญหา- โมดูลบริหารห้องสมุด- โมดูลประเมินผลการดำเนินงานภายในส่วนราชการ (Internal Performance Agreement: IPA) และการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ (Action Plan)	<ul style="list-style-type: none">- ข้อมูลสารสนเทศภายในองค์กร- ข้อมูลการประสานงาน/เอกสาร- ข้อมูลการร้องขอบริการ- ข้อมูลแบบสอบถาม/สำรวจ- ข้อมูลรายงาน- ข้อมูลสภาพอากาศ/ฝุ่น- ข้อมูลโครงการและงานพัสดุ- ข้อมูลรับแจ้งซ่อม- ข้อมูลสินทรัพย์และอาคารเช่า- ข้อมูลทรัพยากรบุคคล- ข้อมูลสวัสดิการ- ข้อมูลห้องสมุด- ข้อมูลงานคดี- ข้อมูลนิติบุคคล- ข้อมูลแต้มคะแนนสะสมลูกค้า- ข้อมูลตัวชี้วัด องค์กร หน่วยงาน และรายบุคคล

2.1.6. สถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ

จากระบบสารสนเทศข้างต้น สามารถแสดงความสัมพันธ์ในภาพสถานภาพปัจจุบัน สถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ ได้ดังรูปที่ 2-3

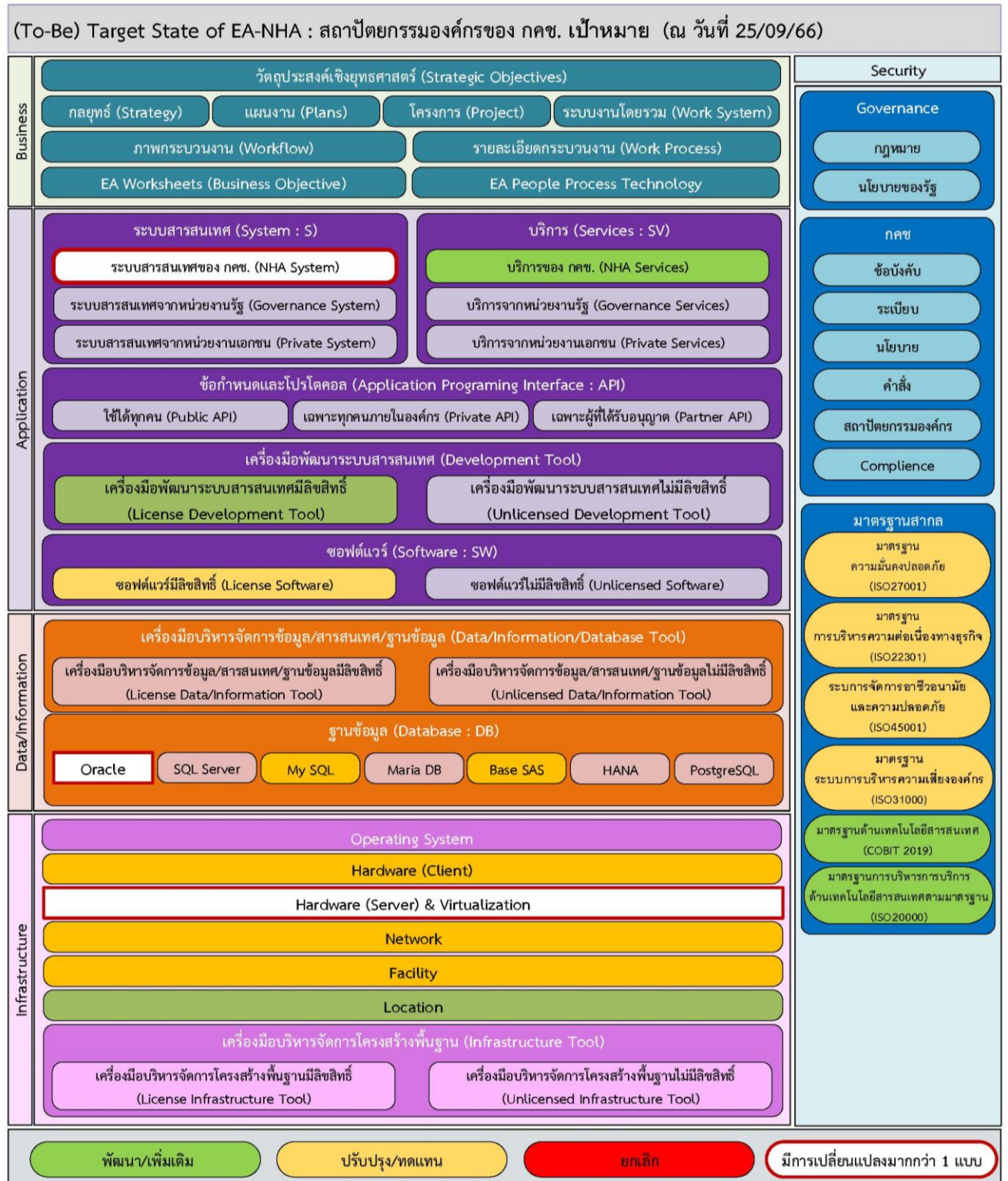

ภาพที่ 2-3 แสดงความสัมพันธ์ในภาพปัจจุบันสถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ

และแสดงความสัมพันธ์ในภาพสถานะภาพอนาคตสถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ

ได้ดังภาพที่ 2-4

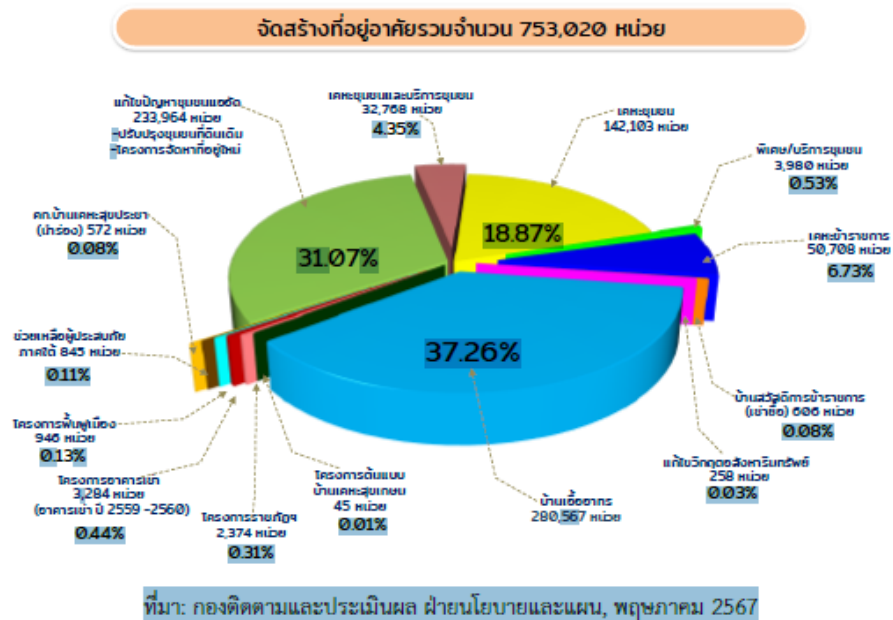

ภาพที่ 2-4 แสดงความสัมพันธ์ในภาพอนาคตสถาปัตยกรรมองค์กรการเคหะแห่งชาติ

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Environment Analysis)

2.3.1 ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัย

การเคหะแห่งชาติได้ดำเนินงานด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัย ตั้งแต่ปี 2519 จนถึงปัจจุบัน (พฤษภาคม 2567) ได้พัฒนาและจัดหาที่อยู่อาศัยรวมทั้งสิ้น จำนวน 753,020 หน่วย ประกอบด้วย โครงการบ้านเอื้ออาทร จำนวน 280,567 หน่วย โครงการเคหะชุมชน จำนวน 142,103 หน่วย โครงการเคหะชุมชนและบริการชุมชน จำนวน 32,768 หน่วย โครงการแก้ไขปัญหาชุมชนแออัด ทั้งปรับปรุงชุมชนที่ดินเดิมและ จัดหาที่อยู่อาศัย จำนวน 233,964 หน่วย โครงการพิเศษและบริการชุมชน จำนวน 3,980 หน่วย โครงการ เคหะข้าราชการ จำนวน 50,708 หน่วย โครงการแก้ไขปัญหาวิกฤตอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 258 หน่วย โครงการที่พักอาศัยสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 2,374 หน่วย โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยภาคใต้ จำนวน 845 หน่วย โครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง จำนวน 946 หน่วย โครงการบ้านสวัสดิการข้าราชการ 606 หน่วย โครงการอาคารเช่าปี 2559-2560 จำนวน 3,284 หน่วย โครงการบ้านเคหะสุขประชา (นาร่อง) 572 หน่วย และโครงการต้นแบบบ้านเคหะสุขเกษม 45 หน่วย

ภาพที่ 2-5 แสดงผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ ปี 2519

ที่มา: กองติดตามและประเมินผล ฝ่ายนโยบายและแผน, พฤษภาคม 2567

ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการพัฒนาที่อยู่อาศัย ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ตั้งแต่ปี 2560 เป็นต้นมาถึงปี 2567 (ณ พฤษภาคม 2567) มีผลการดำเนินงานจำนวนหน่วยที่ ครม. อนุมัติให้การเคหะแห่งชาติดำเนินการพัฒนาที่อยู่อาศัย จำนวนรวม 28,499 หน่วย มีสถานะเป็นหน่วยที่ก่อสร้างแล้วเสร็จจำนวน 12,953 หน่วย (ร้อยละ 0.6) อยู่ระหว่างก่อสร้าง จำนวน 7,171 หน่วย (ร้อยละ 0.3) และอยู่ในแผนการก่อสร้าง จำนวน 8,375 หน่วย (ร้อยละ 0.4) จากผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดดังกล่าว เนื่องจากมีปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบ เช่น การขาดแคลนที่ดินที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาโครงการ

ประชาชนกลุ่มเป้าหมายขาดความสามารถในการซื้อที่อยู่อาศัย แหล่งเงินทุนเพื่อการพัฒนาโครงการมีจำกัด และมีต้นทุนทางการเงินสูง ส่งผลให้โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยไม่มีความเป็นไปได้ทางการเงิน ประกอบกับกระบวนการพัฒนาโครงการ มีขั้นตอนการดำเนินงานใช้ระยะเวลานาน เนื่องจากต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประสบปัญหาขาดแคลนผู้ประกอบการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีคุณภาพ และมีแรงงานที่มีฝีมือ เนื่องจากนโยบายรัฐที่มุ่งเน้นกระตุ้นเศรษฐกิจ และการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการส่งเสริมการพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการต่าง ๆ ทั่วประเทศ

แผนก	ปีงบประมาณ พุทธศักราช 20 ปี	ปีงบประมาณ ค.ศ. ๒๕๖๖ ปี ๐๐-๐๕	ค.ม. อนุมัติ ณ พ.ศ. ๕7	การดำเนินงาน ปี พ.ศ. ๕7			
				ขอความ เห็นชอบและ อนุมัติ ค.ม.อนุมัติ ปี ๕7	ก่อสร้าง เสร็จ	อยู่ระหว่าง ก่อสร้าง	สิ้นงบ ก่อสร้าง
๑. แผนกควบคุมอาคาร (๕๓)	109,195	17,901 (11.8%)	11,948 (10.9%)	1,632 (1.5%)	4,275 (2.9%)	2,310 (2.1%)	5,363 (5.9%)
๒. แผนกบริหารความมั่นคง สถานการณ์ภัย (๕๓๕)	501,697	16,681 (2.3%)	12,166 (2.4%)	1,557 (0.3%)	8,072 (1.6%)	1,062 (0.2%)	3,012 (0.6%)
๓. แผนกพัฒนาที่อยู่อาศัย ข้าราชการ	123,000	8,026 (6.5%)	4,385 (3.6%)	1,753 (1.4%)	606 (0.5%)	-	-
						3,779 (2.1%)	
รวม ๑+๒+๓	733,892	37,608 (5.1%)	28,599 (3.9%)	4,442 (0.6%)	12,953 (1.7%)	7,171 (1.0%)	8,375 (1.1%)
๔. แผนกความร่วมมือกับภาคประชา สังคม	1,537,188	30,000 (2%)	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	2,271,080	67,608 (2.9%)	28,599 (1.2%)	4,442 (0.2%)	12,953 (0.6%)	7,171 (0.3%)	8,375 (0.4%)

หมายเหตุ: 1.รวมหน่วย ค.ม.อนุมัติเมื่อ 3 ส.ค.64 ปรับลดหน่วยค.ก.บ้านเอื้ออาทร จ.สมุทรปราการ(เทพารักษ์4) 45 หน่วย เป็น ค.ก.อาคารเช่า "บ้านเคหะสุขเกษม"

- 2.หน่วยระหว่างก่อสร้างยังไม่รวมโครงการนำร่องสุขประชา สคช.อนุมัติ 26 ส.ค. 63 จำนวน 572 หน่วย
- 3.จำนวนหน่วยผลการดำเนินงาน ไม่นับรวมหน่วย Pack 1/57 จำนวน 15,676 หน่วย และ Pack 1/58 จำนวน 11,485 หน่วย ที่ ค.ม.อนุมัติไว้ก่อนมีแผนแม่บทฯ (ค.ม.อนุมัติแผนแม่บทฯ เมื่อ 12 ก.ย.2560 (15,676 หน่วย เมื่อ 5 ก.ค.2557 และ 11,485 หน่วย เมื่อ 19 เม.ย.2559 ตามลำดับ)
- 4.ค.ม.อนุมัติ ปี 2566 รวมโครงการบ้านพักข้าราชการ(บ้านหลวง) จำนวน 134 หน่วย
- 5.ปรับเป้าหมายปี 2567 นำเสนอขอความเห็นหน่วยงาน เป็น 3,189 หน่วย (เดิม 3,600 หน่วย) , ค.ก.บ้านหลวง นำเสนอ ค.ม. 1,253 หน่วย (เดิม 300 หน่วย)

ที่มา: กองติดตามและประเมินผล ฝ่ายนโยบายและแผน, พฤษภาคม 2567

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

ผลการดำเนินงานตัวชี้วัดที่สำคัญของการเคหะแห่งชาติ ประจำปี 2567 ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ 1) จำนวนหน่วยเสนอ ค.ม. มีเป้าหมายการดำเนินงาน 300 หน่วย 2) จำนวนหน่วยสร้างแล้วเสร็จตามสัญญา เป้าหมาย 2,429 หน่วย 3) จำนวนหน่วยสร้างแล้วเสร็จพร้อมเอกสารสิทธิ์ เป้าหมาย 2,429 หน่วย 4) จำนวนหน่วยขายอาคารคงเหลือ เป้าหมาย 4,367 หน่วย และ 5) จำนวนหน่วยส่งมอบ เป้าหมาย 5,523 หน่วย โดยผลการดำเนินงาน ณ เดือน 31 พฤษภาคม 2566

ตัวชี้วัด	ปี 2566		ปี 2567		หมายเหตุ
	เป้าหมาย	ผลงาน	เป้าหมาย	ผลงาน ณ พ.ค.67	
1. หน่วยเสนอ คสม.					
- ตามแผน	150	134	300	-	โครงการบ้านทออยู่ระหว่างรวบรวมเอกสาร
2. หน่วยสร้างแล้วเสร็จตามสัญญา					
- ตามแผน	4,239	4,239	2,429	363	ผลงาน
- ตาม PA	4,395	4,239	2,429	363	- มิตรไมตรี 96 หน่วย - จุกเกิด 2 ส่วน 3 152 หน่วย - จ.ปิตดาฯ 115 หน่วย
3. หน่วยสร้างแล้วเสร็จพร้อมเอกสารสิทธิ์	1,240	1,240	2,429	582	ผลงาน
					- ลาดกระบัง 2 315 หน่วย - จุกเกิด 2 152 หน่วย - จ.ปิตดาฯ 115 หน่วย
4. หน่วยขยายอาคารคงเหลือ	8,000	7,194	4,367	4,795	
5. หน่วยค้ำยอน					
- แผนหรือสอดคล้องกับแผนการเงินของ บพ.	8,066	5,500	5,523	3,600	
- เศรษฐชน	527	480	269	473	
- Pack 1 57	1,543	675	1,060	696	
- Pack 1 58	1,193	721	775	433	
- Pack 1 59	428	532	876	203	
- เสี่ยพร	3,104	2,248	1,707	1,375	
- เต่า	-	-	-	-	
- Pack 2	1,004	844	523	411	
- บ้านสวัสดิการข้าราชการ	267	-	313	9	
- ประชานิเวศน์ (TOD)	-	-	-	-	

ที่มา: กองติดตามและประเมินผล ฝ่ายนโยบายและแผน, พฤษภาคม 2567

ตารางที่ 2.2 แสดงผลการดำเนินงานตัวชี้วัดที่สำคัญของ กคช. ปี 2566 – 2567 (31 พฤษภาคม 2567)

การดำเนินงานของแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567 ณ พฤษภาคม 2567 จำนวน 31 โครงการ มีผลการดำเนินงานเฉลี่ยร้อยละ 63.77 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย (ร้อยละ 66.29) คิดเป็นร้อยละ 3.15 โดยเป็นโครงการดำเนินการได้เร็วกว่า/ตามเป้าหมาย (สีเขียว) 17 โครงการ, โครงการล่าช้ากว่าเป้าหมายไม่เกินร้อยละ 10 (สีเหลือง) จำนวน 6 โครงการ และล่าช้ากว่าเป้าหมายมากกว่าร้อยละ 10 (สีแดง) จำนวน 6 โครงการ รายละเอียดโดยสรุปดังตารางที่ 2-4

แผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ปี 2567	กลยุทธ์	จำนวนโครงการ	การดำเนินงาน ณ พ.ค.67				
			ร้อยละของงาน		ผลการดำเนินงาน		
			เป้าหมาย	ผลงาน	เร็ว/ล่าช้ากว่าเป้าหมาย < 10%	ล่าช้ากว่าเป้าหมาย > 10%	ล่าช้ากว่าเป้าหมาย > 10%
1. การพลิกฟื้นสถานะการเงิน	5	7	52.53	48.54	3	1	3
2. การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี	3	6	60.56	49.78	2	2	2
3. การยกระดับชุมชนให้เข้มแข็งภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG	1	2	62.00	62.00	2	-	-
4. การฟื้นฟูชุมชนเมือง พัฒนาเมืองใหม่สู่การเป็น Smart City	1	6	65.33	62.00	3	2	1
5. การสร้างความเชื่อมั่นและสัมพันธที่ดีต่อมีส่วนได้ส่วนเสีย	2	3	65.21	64.38	2	1	-
6. การเพิ่มขีดความสามารถองค์กรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	2	7	95.90	95.90	7	-	-
รวมทั้งสิ้น	14	31	66.92	63.77	19	6	6
		ผลต่าง	(3.15)				

ที่มา: กองติดตามและประเมินผล ฝ่ายนโยบายและแผน, พฤษภาคม 2567

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567

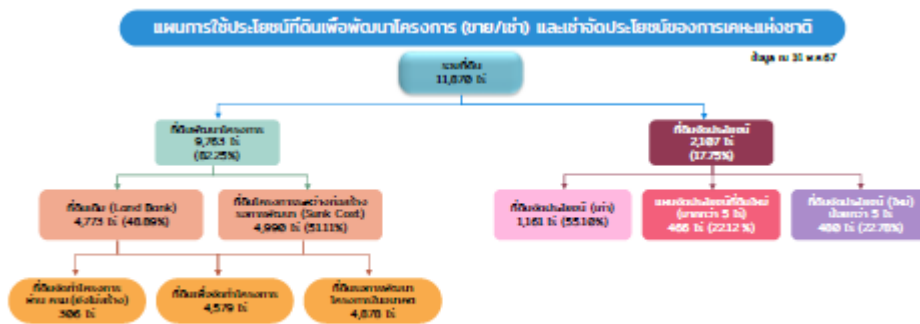

2.3.2 การบริหารทรัพย์สินของการเคหะแห่งชาติ

การเคหะแห่งชาติมีที่ดินสำหรับพัฒนาโครงการ และเช่าจัดประโยชน์ ประมาณ 11,870 ไร่ ประกอบด้วย ที่ดินพัฒนาโครงการ จำนวน 9,763 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 82.25 ของที่ดินทั้งหมด และที่ดินเพื่อจัดประโยชน์ จำนวน 2,107 ไร่ หรือคิดเป็น 17.75 ของที่ดินทั้งหมด

ทั้งนี้ การเคหะแห่งชาติ ได้จำแนกที่ดินเพื่อพัฒนาโครงการ จำนวน 9,763 ไร่ ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ที่ดินเดิม (Land Bank) จำนวน 4,773 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 48.89 ของที่ดินพัฒนาโครงการ และที่ดินโครงการระหว่างก่อสร้างรอการพัฒนา (Sunk Cost) จำนวน 4,990 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 51.11 ของที่ดินพัฒนาโครงการ โดยได้วางแผนการใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาโครงการ ประกอบด้วย (1) ที่ดินจัดหาโครงการผ่าน ครม.(ยังไม่สร้าง) จำนวน 306 ไร่ (2) ที่ดินเพื่อจัดหาโครงการ (ขาย/เช่า) จำนวน 4,579 ไร่ และ (3) ที่ดินรอการพัฒนาโครงการในอนาคต จำนวน 4,878 ไร่

สำหรับที่ดินเพื่อจัดประโยชน์ จำนวนทั้งสิ้น 2,107 ไร่ การเคหะแห่งชาติ ได้วางแผนเพื่อจัดประโยชน์เช่า ประกอบด้วย (1) ที่ดินจัดประโยชน์ (เก่า) จำนวน 1,161 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 55.10 ของที่ดินจัดประโยชน์ (2) แผนจัดประโยชน์ที่ดินใหม่ (มากกว่า 5 ไร่) จำนวน 466 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 22.12 ของที่ดินจัดประโยชน์ และ (3) ที่ดินจัดประโยชน์ (ใหม่) น้อยกว่า 5 ไร่ จำนวน 480 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 22.78 ของที่ดินจัดประโยชน์

ที่มา: ฝ่ายจัดประโยชน์ทรัพย์สิน, พฤษภาคม 2567

ภาพที่ 2-6 แสดงแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินและเช่าจัดประโยชน์ของการเคหะแห่งชาติการวิเคราะห์กระบวนการทางการตลาด

การเคหะแห่งชาติ ร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีปทุม ดำเนินโครงการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง และความผูกพันของลูกค้าการเคหะแห่งชาติ และลูกค้าโครงการ คู่เทียบ ปี 2566 โดยได้นำผลการประเมินฯ รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลูกค้า กคช. ครอบคลุมทุกกลุ่มลูกค้า และส่วนตลาด ตลอดวงจรชีวิตลูกค้า (Customer Life Cycle) ประกอบด้วย กลุ่มลูกค้าปัจจุบัน กลุ่มลูกค้าในอดีต และกลุ่มลูกค้าในอนาคต รวมทั้งกลุ่มลูกค้าคู่เทียบ เพื่อเป็นปัจจัยนำเข้าในการทบทวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของทุกกลุ่มลูกค้า และส่วนตลาดให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มลูกค้าปัจจุบัน ได้แก่ กลุ่มลูกค้าที่อาศัยอยู่ในชุมชนของ กคช. ครอบคลุมลูกค้าเชิงสังคมและพาณิชย์ โดยแบ่งเป็นแนวราบและแนวสูง จากผลการสำรวจ พบว่า ลูกค้าปัจจุบันของ กคช. มีความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการของ กคช. คิดเป็นร้อยละ 79.72 เมื่อพิจารณาจากแนกตามกลุ่มลูกค้า พบว่า กลุ่มลูกค้าเชิงพาณิชย์ มีความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการของ กคช. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.80 ถัดมาคือกลุ่มลูกค้าเชิงสังคม ร้อยละ 80.28 และกลุ่มลูกค้าอาคารเช่า ร้อยละ 77.38 ตามลำดับ โดยลูกค้ากลุ่มปัจจุบันของการเคหะแห่งชาติ มีความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงการต่อการบริการหลังจากเข้าพักอาศัยในโครงการแล้ว คิดเป็นร้อยละ 78.91 ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ ราคา คิดเป็นร้อยละ 82.33 รองลงมาเป็นด้านผลิตภัณฑ์และบริการ คิดเป็นร้อยละ 79.19 และด้านบุคลากรหรือพนักงานในองค์กร คิดเป็นร้อยละ 79.17 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามกลุ่ม พบว่า กลุ่มลูกค้าปัจจุบันเชิงสังคม มีความพึงพอใจในภาพรวมด้านราคา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.12 รองลงมาเป็นด้านผลิตภัณฑ์และบริการในเรื่องโครงการอยู่ใกล้ที่ทำงาน เดินทางสะดวก ใกล้แหล่งชุมชน และด้านบุคลากรหรือพนักงานในองค์กร ในเรื่องความรู้ความสามารถของตัวแทนขาย คิดเป็นร้อยละ 80.00 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มลูกค้าเชิงพาณิชย์ และกลุ่มลูกค้าอาคารเช่า มีความพึงพอใจในภาพรวมด้านราคา มากที่สุดเช่นเดียวกับกลุ่มลูกค้าเชิงสังคม คิดเป็นร้อยละ 82.17 และ 82.86 ตามลำดับ

ความพึงพอใจ	กลุ่มลูกค้าปัจจุบัน			รวม
	เชิงสังคม	เชิงพาณิชย์	โครงการเช่า	
1. ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product & Service)	80.00	79.49	77.89	79.19
2. ราคา (Price)	82.12	82.17	82.86	82.33
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	78.48	78.90	78.09	78.66
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	77.88	78.82	76.97	78.28
5. บุคคลหรือพนักงานในองค์กร (People)	80.00	79.38	78.24	79.17
6. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment)	79.09	77.23	77.30	78.76
7. กระบวนการ (Process)	79.09	77.24	76.50	77.28
รวม	79.47	79.12	78.09	78.91

ที่มา: รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง และความผูกพันของลูกค้า กคช.และลูกค้าโครงการคู่เทียบ ปี 2566

ตารางที่ 2-4 แสดงผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2567

ด้านความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าในกลุ่มลูกค้าปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีความต้องการและความคาดหวังในรูปแบบบ้านที่ต้องการซื้อหรือเช่าสูงที่สุด คือ บ้านเดี่ยว รองลงมาเป็นทาวน์โฮมและทาวน์เฮ้าส์ และบ้านแฝด ในขณะที่รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ต้องการและคาดหวังให้ กคช.พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัยและตอบโจทย์วิถีการใช้ชีวิตปัจจุบันมากที่สุดในเรื่องพื้นที่ใช้สอยส่วนกลางในบ้านให้เพิ่มขึ้น รองลงมาเป็นเรื่องเพิ่มเติมเทคโนโลยีที่ช่วยเรื่องความปลอดภัย สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหรือเช่าบ้านมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยเรื่องทำเล ใกล้ที่ทำงาน เดินทางสะดวก

2. กลุ่มลูกค้าในอนาคต คือ กลุ่มผู้แจ้งสารร้องขึ้นบัญชีรอคิวที่ลงชื่อแจ้งความประสงค์ขอซื้อหรือเช่าโครงการในระบบฐานข้อมูลของ กคช. ครอบคลุมลูกค้าเชิงสังคมและพาณิชย์ โดยแบ่งเป็นแนวราบและแนวสูง จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มลูกค้าในอนาคตมีความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 81.52 โดยพึงพอใจมากที่สุดด้านผลิตภัณฑ์และบริการ คิดเป็นร้อยละ 82.28 รองลงมาด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 81.58 และด้านบุคคลหรือพนักงานในองค์กร คิดเป็นร้อยละ 81.42 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามกลุ่มลูกค้า พบว่า กลุ่มลูกค้าในอนาคตประเภทโครงการเชิงสังคม มีความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์และบริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.45 ในเรื่องรูปแบบและคุณภาพของโครงการ รองลงมาด้านการส่งเสริมการตลาด คิดเป็นร้อยละ 81.72 ในเรื่องโปรโมชั่น ลด แลก แจก แถม ดึงดูดใจ ขณะที่กลุ่มลูกค้าเชิงพาณิชย์ มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านผลิตภัณฑ์และบริการ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ในเรื่องทำเลที่ตั้ง รูปแบบ และคุณภาพบ้านของโครงการ รองลงมาด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 81.25 ในเรื่องราคาบ้าน/ห้องชุดของโครงการ และด้านบุคคลหรือพนักงานในองค์กร คิดเป็นร้อยละ 81.25 ในเรื่องความรู้ความสามารถของตัวแทนขายหรือพนักงานของ กคช. สำหรับกลุ่มลูกค้าอาคารเช่า มีความพึงพอใจมากที่สุดด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 81.25 ในเรื่องราคาบ้าน/ห้องชุดของโครงการ และเงินจองโครงการและการผ่อนชำระเงินดาวน์ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ คิดเป็นร้อยละ 80.56 ในเรื่องมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี และมีการบริหาร/พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

ความพึงพอใจ	กลุ่มลูกค้าในอนาคต			รวม
	เชิงสังคม	เชิงพาณิชย์	โครงการเช่า	
1. ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product & Service)	82.45	83.33	79.86	82.28
2. ราคา (Price)	81.63	81.25	81.25	81.58
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	81.63	79.17	77.08	81.17
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	81.72	79.17	79.20	81.40
5. บุคคลหรือพนักงานในองค์กร (People)	81.53	81.25	80.21	81.42
6. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment)	81.16	79.17	80.21	81.00
7. กระบวนการ (Process)	81.44	80.56	80.56	81.33
รวม	81.69	80.83	80.01	81.52

ที่มา: รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง และความผูกพันของลูกค้า กคช. และลูกค้าโครงการคู่เทียบ ปี 2566

ตารางที่ 2-5 แสดงข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าในอนาคตของ กคช.

สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยมีความต้องการและความคาดหวังมากที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น โครงการมีพื้นที่สีเขียวเป็นธรรมชาติ สภาพแวดล้อมดี บรรยากาศน่าอยู่ มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สวนสาธารณะ ราวจับในห้องน้ำ ทางลาดสำหรับขึ้น-ลง เป็นต้น สำหรับปัจจัยที่ตรงกับความรูสึกของกลุ่มลูกค้าในอนาคตในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย คือ ราคา รองลงมาเป็นด้านผลิตภัณฑ์และบริการ

3. กลุ่มลูกค้าในอดีต คือ กลุ่มคำที่มีสถานะเคยทาสัญญาจองเช่า เช่าเพื่อซื้อ เช่าซื้อหรือสัญญาจะซื้อจะขาย แต่ปัจจุบันได้ยกเลิกสัญญาไปแล้วและมีสถานะปิดสัญญา ครอบคลุมลูกค้าเชิงสังคมและพาณิชย์ โดยแบ่งเป็นแนวราบและแนวสูง โดยลูกค้าในอดีตส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจโดยรวมต่อการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยของ กคช. คิดเป็นร้อยละ 72.50 โดยมีข้อเสนอแนะต่อการเคหะแห่งชาติ ในเรื่อง ควรเพิ่มโครงการให้มากขึ้น การออกแบบบ้านให้ทันสมัย มีรูปแบบบ้านที่หลากหลาย ใช้วัสดุที่ดีในการก่อสร้าง มีสถานที่ออกกำลังกาย มีสนามเด็กเล่น มีสิ่งอำนวยความสะดวกใกล้หมู่บ้าน อำนวยความสะดวกให้ลูกบ้านสามารถกู้สินเชื่อเพื่อซื้อโครงการได้ง่ายกว่านี้ ส่งเสริมการขายโครงการโดยช่วยประสานงานกับธนาคารให้ลูกค้าได้กู้ง่าย เป็นต้น

ความพึงพอใจ	กลุ่มลูกค้าในอดีต			รวม
	เชิงสังคม	เชิงพาณิชย์	โครงการเช่า	
ความพึงพอใจโดยรวมต่อการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยของ กคช.	75.61	72.22	60.00	72.50

ที่มา: รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง
ตารางที่ 2-6 แสดงข้อมูลความพึงพอใจโดยรวมของกลุ่มลูกค้าในอดีตของ กคช

กลุ่มลูกค้าของโครงการคู่เทียบ แบ่งเป็นแนวราบและแนวสูง โดยพิจารณาจากกลุ่มลูกค้าปัจจุบันที่อยู่อาศัยในโครงการที่ดำเนินการพัฒนาโดยบริษัท พกษา เรียลเอสเตท จากัด (มหาชน) และบริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) โดยภาพรวมความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าคู่เทียบต่อโครงการที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบันหลังเข้าพักอาศัยในโครงการแล้วคิดเป็นร้อยละ 76.25 โดยกลุ่มลูกค้าคู่เทียบประเภทโครงการแนวราบ และประเภทโครงการแนวสูง มีความพึงพอใจมากที่สุดด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาเป็นด้านผลิตภัณฑ์และบริการ คิดเป็นร้อยละ 74.92 และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ คิดเป็นร้อยละ 67.92 ตามลำดับ

ความพึงพอใจ	กลุ่มลูกค้าคู่เทียบ		รวม
	แนวราบ	แนวสูง	
1. ผลิตภัณฑ์และบริการ (Product & Service)	72.64	77.15	74.92
2. ราคา (Price)	77.78	84.65	81.25
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	63.13	63.37	63.25
4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	67.42	67.42	67.42
5. บุคคลหรือพนักงานในองค์กร (People)	65.15	67.57	66.38
6. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment)	69.19	66.67	67.92
7. กระบวนการ (Process)	66.84	66.83	66.83
รวม	74.75	77.72	76.05

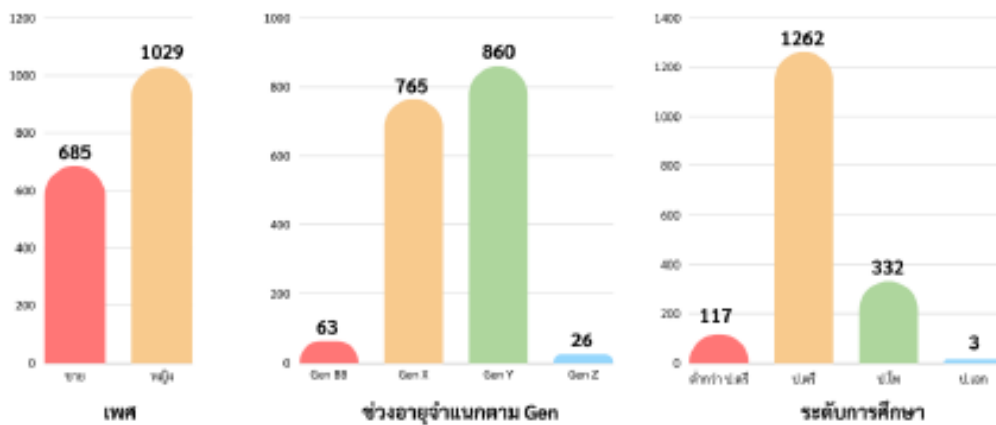
ที่มา: รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการประเมินความพึงพอใจ ความไม่พึงพอใจ ความต้องการ ความคาดหวัง และความผูกพันของลูกค้า กคช.และลูกค้าโครงการคู่เทียบ ปี 2566
ตารางที่ 2-7 แสดงข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าคู่เทียบ

2.3.3 โครงสร้างองค์กรและการบริหารทรัพยากรบุคคล

การเคหะแห่งชาติ ได้มีการทบทวน/ปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีความคล่องตัว สามารถตอบสนองนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และบรรลุผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานโดยให้ความสำคัญกับกลยุทธ์พัฒนาโครงการ และการพัฒนาธุรกิจ (Business Development) โดยโครงสร้างองค์กรการเคหะแห่งชาติ ประกอบด้วย 6 สายงาน 34 ฝ่าย 1 คณะ 1 ศูนย์ 2 สำนัก และ 132 กอง

อัตรากำลังปัจจุบันของการเคหะแห่งชาติ ณ เดือน มิถุนายน 2567 มีพนักงานจำนวน 1,714 คน แบ่งเป็น เพศชาย 685 คน คิดเป็นร้อยละ 39.96 และเพศหญิง 1,029 คน คิดเป็นร้อยละ 60.04 เมื่อจำแนกตามช่วงอายุวัย (Generation) ซึ่งแบ่งกลุ่มคนตามยุคสมัยทางสังคมโดยแบ่งตามช่วงปีที่เกิด พบว่า มีพนักงานที่เกิดในช่วง Gen Y (พ.ศ. 2523 - 2540) มากที่สุด มีจำนวน 860 คน คิดเป็นร้อยละ 50.18 อยู่ในช่วง Gen X (พ.ศ. 2508 - 2522) จำนวน 765 คน (ร้อยละ 44.63) อยู่ในช่วง Gen BB (พ.ศ. 2489-2507) จำนวน 63 คน (ร้อยละ 3.68) และมีพนักงานเกิดในช่วง Gen Z (พ.ศ. 2541 - 2555) น้อยที่สุด จำนวน 26 คน (ร้อยละ 1.52)

ที่มา: ฝ่ายทรัพยากรบุคคล, มิถุนายน 2567

ภาพที่ 2-7 แสดงเพศ ระดับอายุพนักงาน และระดับการศึกษา

2.3.4 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
S1 : มีแผนพัฒนาดิจิทัลและแผนปฏิบัติการ กรอบงบประมาณรองรับแผนระยะยาวเกินกว่า 1 ปี และมีการทบทวนทุกปี	W1 : การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนภารกิจยังไม่เพียงพอ ไม่ทันกับพฤติกรรมลูกค้าและความต้องการของหน่วยงาน *เชื่อมโยงแผนวิสาหกิจ กคช. W5*
S2 : โครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความชัดเจนทั้งในระดับนโยบายระดับบริหารจัดการ และระดับปฏิบัติการ	W2 : ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะด้าน เช่น การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) *เชื่อมโยงแผนวิสาหกิจ กคช. W4*
S3 : ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสากลอย่างต่อเนื่องด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและเชื่อมโยงแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ	W3 : การตลาดและการขายรวมทั้งการให้บริการลูกค้า ผ่านช่องทางดิจิทัล ยังไม่ครอบคลุมบางช่องทางในการให้บริการ และการบริหารจัดการอาคารคงเหลือ (ทั้งรูปแบบเช่าและขาย) *เชื่อมโยงแผนวิสาหกิจ กคช. W2*
S4 : โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลที่พร้อมใช้งานและเชื่อมโยงทั้งองค์กร สามารถพัฒนาไปสู่การทรานส์ฟอร์มชันองค์กร	W4 : มีข้อจำกัดด้านการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณในโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI)
S5 : คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติและผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในการปฏิบัติงาน	W5 : พนักงานมีข้อจำกัดทางด้านทักษะและการปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ๆ *เชื่อมโยงแผนวิสาหกิจ กคช. W4*

2.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Environment Analysis)

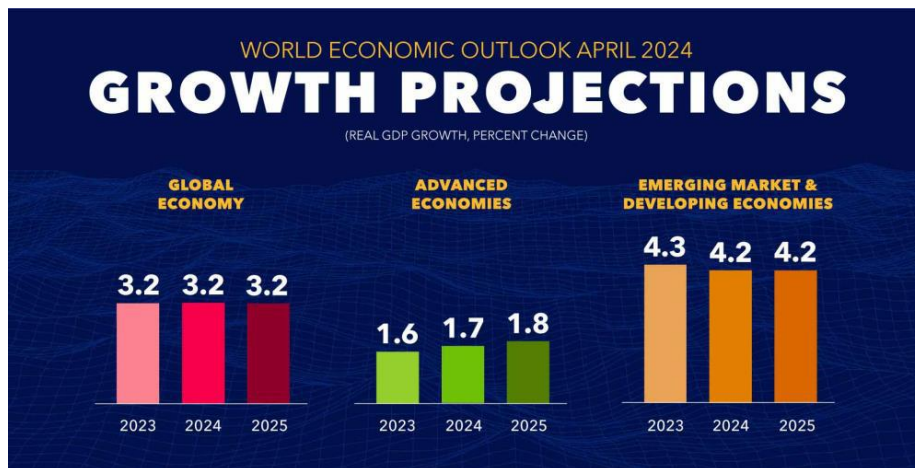
2.4.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทภายนอกประเทศ

1) ด้านเศรษฐกิจโลก

ธนาคารโลก (World Bank) คาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจทั่วโลกมีแนวโน้มฟื้นตัว เนื่องจาก เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่เป็นประเทศเศรษฐกิจหลักของโลกมีแนวโน้มเติบโตอย่างแข็งแกร่ง แต่ยังมีปัจจัยกดดันจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อตลาดการเงิน เศรษฐกิจภาคครัวเรือน การใช้จ่ายของผู้บริโภค และการลงทุนทางธุรกิจ ที่เป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ในขณะที่สหภาพยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวตามทิศทางการฟื้นตัวของการค้าโลก อันเป็นผลจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่มาตรการด้านการค้ากับจีน ส่งผลให้ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมส่งสัญญาณชะลอตัว

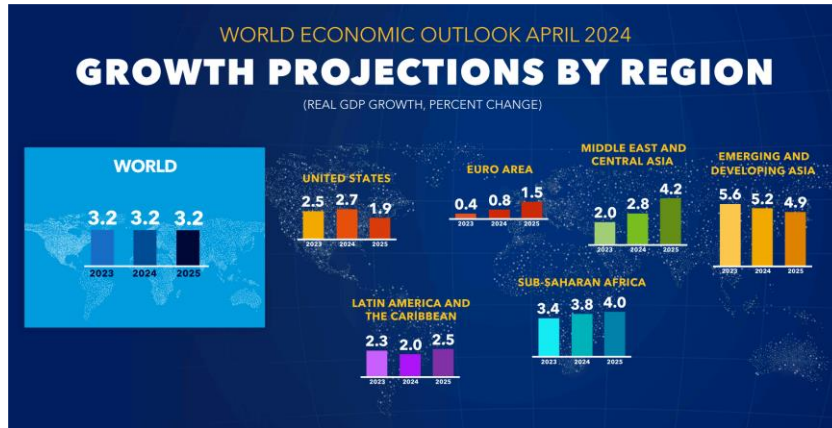
ขณะที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) มองว่า ประเมินการการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในปี 2567 จะอยู่ที่ร้อยละ 3.2 เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจอินเดีย ซึ่งอินเดียนั้นเป็นประเทศเศรษฐกิจหลักที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก โดยการลงทุนสาธารณะเป็นปัจจัยหนุนที่สำคัญ ทำให้อินเดียเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่อันดับ 5 ของโลก และตั้งเป้าหมายจะเป็นอันดับ 3 ของโลกภายในปี 2570 อีกทั้งทั้งการที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียมีการใช้นโยบายการเงินเชิงคุมเข้ม ทำให้เงินเฟ้อลดลง

สอดคล้องตามองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) กล่าวว่า เศรษฐกิจโลกปี 2567 มีแนวโน้มที่เริ่มดีขึ้น แต่ผลของความตึงเครียดด้านภูมิรัฐศาสตร์ ยังถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่รุนแรง ผลของการที่สหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยุโรปปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงปีที่ผ่านมา ก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยภาพรวมเศรษฐกิจโลก มองว่า ในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 3.2 ปรับตัวขึ้นเล็กน้อยจากการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ที่ร้อยละ 3.0 (ข้อมูล ณ พฤษภาคม 2567)

ภาพที่ 2-8 แสดงประมาณการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจ

ที่มา: IMF - World Economic Outlook, April 2024

ภาพที่ 2-9 แสดงประมาณการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก จำแนกตามภูมิภาค

ที่มา: IMF - World Economic Outlook, April 2024

ด้านมุมมองของธนาคารแห่งประเทศไทย (เมษายน 2567) วิเคราะห์เศรษฐกิจโลกในปี 2567 และปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.6 และ 2.7 ใกล้เคียงกับปีก่อน เป็นผลจากข้อจำกัดของประเทศเศรษฐกิจหลักที่ขยายตัวแค่ภาคบริการซึ่งยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี ขณะที่ภาคการผลิตมีสัญญาณฟื้นตัวแต่ยังไม่เข้มแข็ง ขณะที่เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่เกิดขึ้นในช่วงกลางปี 2564 ด้านอัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลงต่อเนื่อง ธนาคารกลางในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักจึงเริ่มมีแนวโน้มปรับทิศทางดาเนินนโยบายการเงิน ในช่วงกลางปี 2567 ทั้งนี้ เศรษฐกิจโลกยังคงเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์โลกโดยเฉพาะ ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ-จีนที่อาจรุนแรงขึ้น รวมถึงความขัดแย้งระหว่างอิสราเอล-ฮามาส และรัสเซีย-ยูเครน ซึ่งอาจยืดเยื้อและรุนแรงกว่าที่คาด ประกอบกับการค้าโลกที่อาจชะลอตัว โดยเฉพาะอสังค์จีนที่อ่อนแอกว่าที่คาดทำให้พื้นที่ตัวได้เข้าและชบเซา สอดคล้องตามมุมมองของศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ (SCB EPIC) (มีนาคม 2567) ที่มองว่ามีแนวโน้มเติบโต 2.6% ใกล้เคียงปีก่อน ซึ่งระยะสั้นโลกมีความเสี่ยงจากการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจ โดยประเทศที่มีบทบาทเป็นกลาง (Neutral stance) ได้รับประโยชน์จากการแบ่งขั้วเศรษฐกิจมากขึ้น

GDP Growth (%YOY)	2022	2023	2024	
			As of Dec 23	As of Mar 24
Global	3.0%	2.7%	2.5%	2.6%
US	2.1%	2.5%	1.6%	2.1%
Eurozone	3.4%	0.5%	0.7%	0.6%
UK	7.5%	0.5%	0.4%	0.4%
Japan	1.4%	1.9%	1.2%	0.6%
China	3.0%	5.2%	4.6%	4.6%
India*	7.0%	7.9%	6.3%	6.8%
ASEAN-5**	6.3%	4.4%	4.9%	4.8%

ภาพที่ 2-10 แสดงคาดการณ์เศรษฐกิจโลกตามประเทศเศรษฐกิจหลัก

ที่มา: ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ (SC.B. EPIC), มีนาคม 2567

2) ด้านสังคม

จากข้อมูลรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (มิถุนายน 2567) ของสหประชาชาติ พบว่า ในปี 2566 โลกมีประชากรมากกว่า 8 พันล้านคน โดยภายในปี 2593 คาดการณ์ว่าประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นถึง 9.8 พันล้านคน ขณะที่อัตราการเจริญพันธุ์ (fertility rate) โดยรวมของทั่วโลก อยู่ที่ร้อยละ 2.2 ลดลงจากปี 2565 ถึงร้อยละ 1 ทำให้สัดส่วนผู้สูงอายุมีมากขึ้น ซึ่งมากที่สุดอยู่ในภูมิภาคยุโรปตะวันตกและยุโรปใต้ โดยมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปมากถึงร้อยละ 21 โดยสัดส่วนของประเทศที่มีผู้สูงอายุมากที่สุดเกิดขึ้นในประเทศที่มีรายได้สูง แต่การเกิดของจำนวนประชากรที่รวดเร็วมากที่สุดกับเกิดขึ้นในประเทศที่มีรายได้ต่ำ และส่วนใหญ่มักพบในกลุ่มประเทศแอฟริกาใต้ อัตราการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญนี้ นำมาซึ่งความท้าทายของโลกในระยะถัดไป ทั้งการขยายตัวของเมือง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และความยากจน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะและการตัดสินใจของรัฐบาลในแต่ละประเทศ คาดการณ์ว่าประชากรในเขตเมืองจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 1.84% ถึงแม้ว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรจะเพิ่มขึ้นต่อปีไม่มากนัก แต่ด้วยอัตรานี้อาจทำให้โลกมีประชากรที่อยู่อาศัยในเขตเมืองถึง 2.5 พันล้านคน ภายในปี ค.ศ. 2050 และจะอยู่ในภูมิภาคเอเชียและแอฟริกา ถึงร้อยละ 90 การเปลี่ยนแปลงนี้อาจมีผลทำให้มีการยึดแย้งที่ดินเพื่อนำมาพัฒนาเมือง เกิดการสูญเสียพื้นที่ทางธรรมชาติและความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม กลายเป็นประเด็นสำคัญที่เมืองต่าง ๆ ในประเทศทั่วโลกต้องเร่งศึกษาถึงสภาพปัญหาและค้นหาแนวทางจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงเป็นความท้าทายและโอกาสที่ประเทศต่าง ๆ ที่พยายามจะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

รายงานการจ้างงานและแนวโน้มสังคมโลก (มกราคม 2567) ขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ระบุว่า จำนวนผู้ว่างงานลดต่ำลงกว่าช่วงก่อนการเกิดการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโควิด-19 (COVID-19) แต่ยังคงมีความเปราะบางของตลาดแรงงาน จากมาตรฐานการครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสวนทางกับรายได้ของแรงงานที่แย่ง อันเป็นผลมาจากอัตราเงินเฟ้อที่ยังคงสูง แรงงานมีการขาดแคลนทักษะ ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการปรับตัวในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา และแรงงานที่กลับเข้าสู่ระบบการทำงานหลังการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโควิด-19 (COVID-19) มีชั่วโมงการทำงานที่ไม่เท่าเดิม ในขณะที่จำนวนวันลาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับอัตราการว่างงานของเยาวชนยังคงมีสูง และช่องว่างระหว่างประเทศรายได้สูง ประเทศรายได้ต่ำที่มีอัตราส่วนการหางานที่ไม่สมดุลกัน จึงยังคงเป็นปัจจัยท้าทายในการฟื้นตัวของตลาดแรงงานในอนาคต

3) ด้านสิ่งแวดล้อม

จากรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม (มีนาคม 2567) พบว่า ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิโลกเพิ่มสูงขึ้น 1.15 ± 0.13 องศาเซลเซียส ส่งผลทำให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น 10 มิลลิเมตร เกิดไฟป่าบ่อยครั้ง และรุนแรงมากขึ้นทั่วโลก ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกิดดินโคลนถล่มอันเนื่องมาจากฝนตกบ่อยครั้ง ขณะที่ทรัพยากรป่าไม้โลกมีแนวโน้มลดลง จากการขยายตัวของพื้นที่เกษตรกรรม ทั้งหมดนี้เป็นผลจากปัจจัยทางสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง สอดคล้องตามข้อมูลของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ (พฤษภาคม 2567) ที่มองว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความเป็นเมือง

อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ทรัพยากรและกิจกรรมต่าง มีความเสี่ยงจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ขณะที่ประเทศไทยก็ประสบปัญหาการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 3–5.7 มิลลิเมตรต่อปี และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเกือบ 1 เมตรภายในปี 2100 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนี้ส่งผลเสียต่อภาคครัวเรือน ทั้งการผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนสูงขึ้น โดยเฉพาะรายจ่ายด้านพลังงาน รายจ่ายในการเดินทาง รายจ่ายเพื่อสุขภาพ รวมถึงรายจ่ายจากการซื้อสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค ต่อการคลังของรัฐบาล ที่ต้องมีนโยบายหรือแนวทาง

ในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและเกิดขึ้นบ่อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและการขยายตัวของเมือง ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ต้องเตรียมรับมือ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่เมืองที่จะเกิดการโยกย้ายที่ดินทางการเกษตร พื้นที่ป่าไม้มาใช้ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาเมือง ส่งผลให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ทางธรรมชาติ ทำให้ระบบนิเวศเกิดความเสื่อมโทรมและความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมถดถอย

แม้จะมีความเสี่ยงเหล่านี้ แต่หลายประเทศยังไม่มีแนวทางในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากการขาดนโยบายและแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง กฎระเบียบด้านการวางผังเมืองและสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การตอบสนองที่ล่าช้าต่อภัยพิบัติด้านสภาพภูมิอากาศเนื่องจากขาดความสามารถและทรัพยากร และขาดความตระหนักของผู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและการบรรเทาอันตรายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้น การพัฒนาเมืองในปัจจุบันและอนาคต จึงต้องคำนึงถึงแนวทางรองรับกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มศักยภาพของชุมชนเมือง สร้างความเข้มแข็งด้านการรับมือของเมืองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ ต้องเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนาเมืองที่มีความเท่าเทียมครอบคลุมคนทุกระดับชั้นและยั่งยืน

2.4.2 การเปลี่ยนแปลงบริบทภายในประเทศ

1) ด้านเศรษฐกิจ

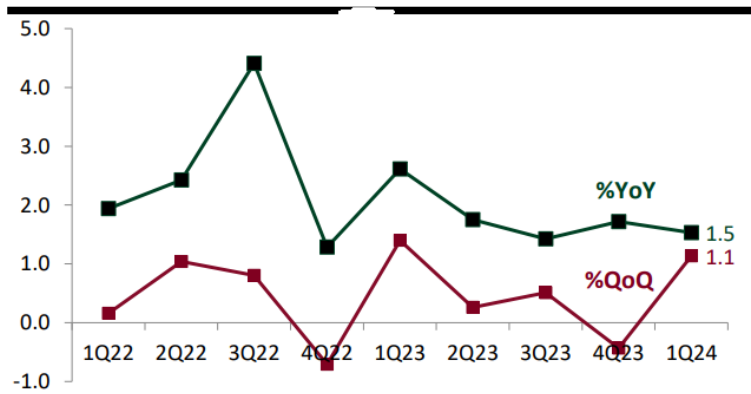
ธนาคารแห่งประเทศไทย (มิถุนายน 2567) ประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทย จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 และ 3.0 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยมีแรงส่งสำคัญจากภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง รวมทั้งการเบิกจ่ายภาครัฐที่กลับมาเพิ่มขึ้น ขณะที่ภาคการส่งออกยังขยายตัวในระดับต่ำ สะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างและความท้าทายจากความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง อีกทั้งสินค้าบางกลุ่ม โดยเฉพาะหมวดยานยนต์เผชิญแรงกดดันเพิ่มเติมจากอู่สงค์ต่างประเทศที่ชะลอลง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มใกล้เคียงเดิมอยู่ที่ร้อยละ 0.6 และ 1.3 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และ 0.9 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปกลับมาเป็นบวก ตามราคาพลังงานในประเทศ โดยจะทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 โดยอัตราเงินเฟ้อ คาดการณ์ในระยะปานกลางยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย

จากรายงานนโยบายการเงิน ของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในไตรมาส 1/2567 ภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้นจากปีก่อนจากการบริโภคภาคเอกชนและการท่องเที่ยว อัตราเงินเฟ้อทั่วไปทรงตัวอยู่ในระดับต่ำแต่มีแนวโน้มทยอยเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปี 2567 โดย กนง. มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี โดยให้มีผลทันที ซึ่งระดับอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน และปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยนโยบาย ได้แก่ 1) เศรษฐกิจโลกอยู่ในทิศทางฟื้นตัว โดยภาคบริการยังคงขยายตัวดี และเริ่มเห็นการฟื้นตัวของภาคการผลิต 2) อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศปรับตัวลดลงต่อเนื่อง โดยคาดว่าธนาคารกลางหลักจะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ย ในช่วงครึ่งหลังของปี 3) เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงจากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ และการค้าโลกที่อาจชะลอตัวลงกว่าที่คาด ทั้งนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในระยะข้างหน้ายังมีความไม่แน่นอน จากการฟื้นตัวของภาคการส่งออกที่อาจช้ากว่าที่คาด รวมถึงผลของการเบิกจ่ายงบประมาณและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พฤษภาคม 2567) รายงานสถานะเศรษฐกิจไทยไตรมาส 1/2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาส 4/2566 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้วเศรษฐกิจไทยในไตรมาส 1/2567 ขยายตัวร้อยละ 1.1 จากไตรมาส 4/2566 โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากการส่งออก การบริการ และการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่การส่งออกสินค้า การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง

ภาพที่ 2-11 แสดงเศรษฐกิจไทยไตรมาส 1/2567

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0-3.0 โดยปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐในช่วงที่เหลือของปี และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยคาดว่า

การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.1-1.1 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2

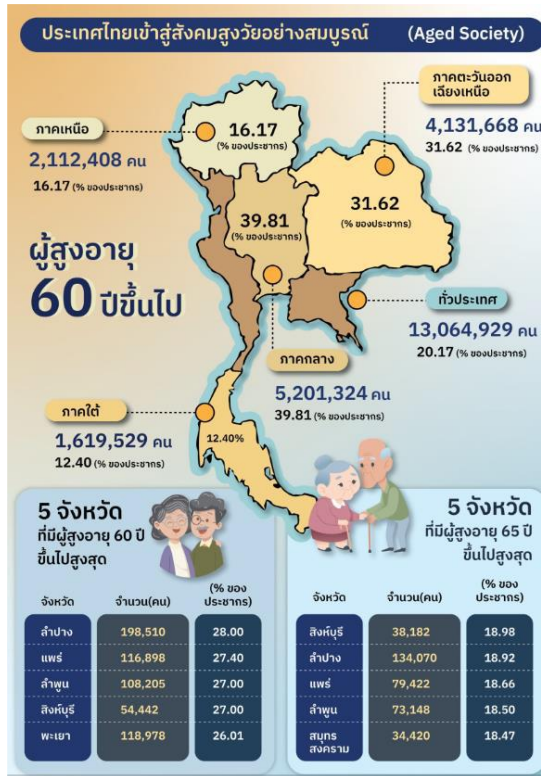
(%YoY)	ข้อมูลจริง			ประมาณการ ปี 2567	
	2564	2565	2566	ณ 19 ก.พ. 67	ณ 20 พ.ค. 67
GDP	1.6	2.5	1.9	2.2 – 3.2	2.0 – 3.0
การบริโภคภาคเอกชน	0.6	6.2	7.1	3.0	4.5
การอุปโภคภาครัฐบาล	3.7	0.1	-4.6	1.5	1.7
การลงทุนภาคเอกชน	2.9	4.7	3.2	3.5	3.2
การลงทุนภาครัฐ	3.5	-3.9	-4.6	-1.8	-1.8
มูลค่าการส่งออก (รูปเงิน USD)	19.2	5.4	-1.7	2.9	2.0
เงินเฟ้อ (%)	1.2	6.1	1.2	0.9 – 1.9	0.1 – 1.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด (%GDP)	-2.0	-3.2	1.3	1.4	1.2

ภาพที่ 2-12 แสดงแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

2) ด้านสังคม

ปัจจุบันข้อมูลจากกรมการปกครอง (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2566) ประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั่วประเทศทั้งสิ้น 65,061,190 คน ในขณะที่สัดส่วนผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 13,064,929 คน คิดเป็นร้อยละ 20.17 ผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไป มีจำนวน 8,901,145 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ประเทศไทยถือเป็น “สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์แบบ (Completely Aged Society)” ซึ่งจากแนวโน้มโครงสร้างประชากรของประเทศ ที่อัตราการเกิดและอัตราการตายของประชากรที่ค่อนข้างต่ำ และยังเข้าซ้อนด้วยอัตราการเกิดที่ยังมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนการเกิดเพียงประมาณ 6 แสนคนต่อปี ทำให้คาดว่าในปี 2576 ประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุแบบสุดยอด (Hyper Aged Society)” ที่มีสัดส่วนของประชากรที่มีอายุมากกว่า 65 ปี สูงถึงร้อยละ 20 หรือประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มากกว่าร้อยละ 28 ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการคลังภาครัฐ ด้านการจัดสวัสดิการสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2-13 แสดงผู้สูงอายุตามภูมิภาคของประเทศไทย ปี 2566

ภาพที่ 2-14 แสดงระบบบำนาญที่จัดการโดยภาครัฐในประเทศไทย

ที่มา: กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม, มีนาคม 2567

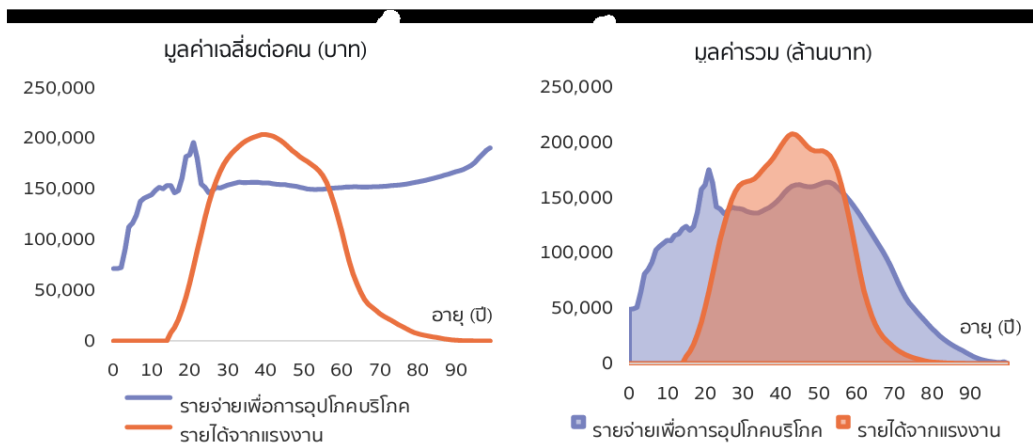
ด้านระบบรายได้ผู้สูงอายุของไทย จะจำแนกตามนิยามของกลุ่มประเทศองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ที่จำแนกเป็นระบบบำนาญหลายชั้น (multi-tier system) ซึ่งผู้สูงอายุจะสามารถเข้าถึงรายได้อายุชราภาพอย่างน้อย 1 ชั้น โดยแบ่งตามลักษณะกลุ่มอาชีพ ดังนี้

- 1) กลุ่มข้าราชการ ที่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จ บำนาญตลอดชีวิต จากกรมบัญชีกลาง ผลประโยชน์ที่ได้รับจะคำนวณจากระยะเวลาการรับราชการ และเงินเดือน เฉลี่ยก่อนเกษียณอายุ และกรณีได้จากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ที่จะได้รับบำเหน็จ เท่ากับ เงินสะสม เงินสมทบ
- 2) กลุ่มแรงงานในระบบที่ได้รับเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดจากรัฐบาลตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไป และกรณีเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 และ 39 หรือกรณีเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

3) กลุ่มแรงงานนอกระบบ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ จะมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดจากรัฐบาล เช่นเดียวกับกลุ่มแรงงานในระบบ และยังมีกรณีได้รับเงินบำเหน็จพร้อมผลตอบแทน จากการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ตาม พรบ. ประกันสังคม

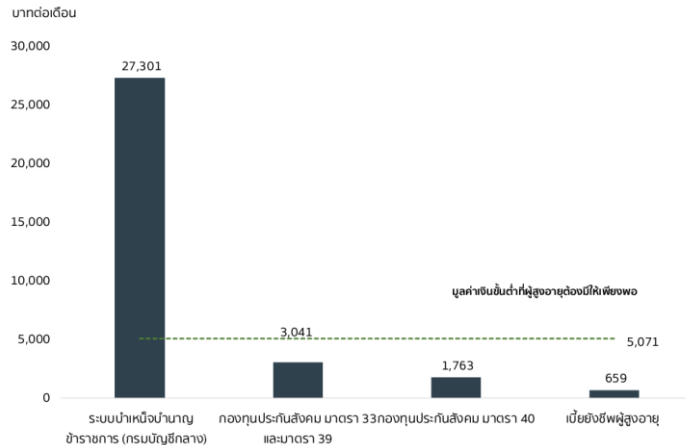
จากข้อมูลบัญชีกระแสการโอนประชชาติล่าสุด ปี 2564 พบว่า โครงสร้างรายได้ มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับโครงสร้างอายุ ซึ่งหากไม่มีรายได้จากการทำงาน พึ่งพาเพียงรายได้ยามชราภาพของผู้สูงอายุจากระบบบำนาญตามที่ภาครัฐจัดให้ จะมีเพียงกลุ่มข้าราชการบำนาญเท่านั้นที่มีรายได้เพียงพอต่อการบริโภค ขณะที่ผู้ที่ได้รับบำนาญในระบบบำนาญอื่น ยังจำเป็นต้องทำงาน หรือหารายได้จากแหล่งอื่น นอกเหนือจากการทำงาน เพื่อมาช่วยรักษาระดับการบริโภคให้คงเดิม หรือจำเป็นที่จะต้องลดระดับการบริโภคลง ให้สอดคล้องกับรายได้ยามชราภาพของตนเอง

ภาพที่ 2-15 แสดงสัดส่วนมูลค่ารายจ่ายต่อช่วงอายุ

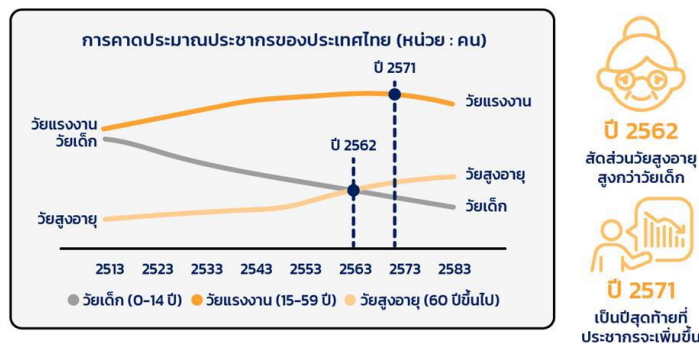
ที่มา: กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม, มีนาคม 2567

และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการสำรวจ ในปี 2564 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีรายได้จากการพึ่งพาจากรายได้ผู้อื่น โดยร้อยละ 32.20 มีรายได้จากบุตรหลาน ร้อยละ 19.20 พึ่งพารายได้จากเบี้ยยังชีพ ร้อยละ 7.50 เป็นผู้ที่มีรายได้จากบำนาญ/บำเหน็จ มีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้น ที่มีรายได้หลังเกษียณจากการออม ซึ่งด้านการออมของผู้สูงอายุไทยอยู่ในภาวะเปราะบาง โดยร้อยละ 45.7 ไม่มีเงินออมหลังเกษียณ ขณะที่ร้อยละ 54.3 ของผู้สูงอายุแม้จะมีเงินออมหลังเกษียณ แต่มูลค่าการออมส่วนใหญ่ต่ำกว่า 50,000 บาท ซึ่งอาจไม่เพียงพอหลังเกษียณ ปัจจัยเหล่านี้อาจนำมาซึ่งความท้าทายสำหรับภาครัฐและสังคมที่ต้องเตรียมพร้อมและสร้างความมั่นคงแก่ผู้สูงอายุ สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่มีความต้องการทำงานสามารถทำงานต่อไปได้อย่างมั่นคง และมีรายได้ที่เหมาะสมโดยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง รวมถึงในอนาคตอาจต้องมีการทบทวนรูปแบบการจัดสวัสดิการที่คำนึงถึงผู้สูงอายุให้มากขึ้น โดยเฉพาะผู้สูงอายุในครัวเรือนเปราะบางหรือครัวเรือนยากจนมากที่สุด เพื่อสร้างสังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพให้เกิดขึ้นได้จริงและเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 2-16 แสดงเปรียบเทียบมูลค่าเงินขั้นต่ำที่ผู้สูงอายุต้องมี กับระบบบำนาญที่จัดการโดยภาครัฐ
ที่มา: กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม, มิถุนายน 2567

ด้านสถานการณ์ครัวเรือนเปราะบาง จากรายงานสถานการณ์ทางสังคมในกลุ่มเปราะบาง (พฤศจิกายน 2566) พบว่า ประเทศไทยมีครัวเรือนเปราะบาง ทั้งหมด 8.99 แสนครัวเรือน โดยส่วนใหญ่อยู่ในครัวเรือนเปราะบางระดับ 2 (ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย) สำหรับคนพิการมีการออกบัตรประจำตัวแล้ว จำนวน 2.20 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 3.18 ของประชากรทั้งประเทศ และคาดการณ์ว่าจำนวนคนพิการในประเทศไทยจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สวนทางกับอัตราการจ้างงานคนพิการที่มีแนวโน้มลดลง ซึ่งจากการสำรวจ พบว่า คนพิการที่มีงานทำมีเพียง 3.12 แสนคน ของคนพิการในวัยทำงานทั้งหมด ขณะที่สถานการณ์คนไร้บ้าน พบว่า กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่พบคนไร้บ้านมากที่สุด ซึ่งมีสาเหตุมาจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สังคม และการเข้าสู่สังคมสูงวัย รวมถึงเทคโนโลยีในการผลิตที่ลดการใช้แรงงาน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนทางรายได้ ปัญหาการขยายตัวของความเป็นเมืองอย่างรวดเร็ว ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ครัวเรือนเปราะบางเพิ่มมากขึ้น เพราะผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและโครงสร้างของระบบขนส่ง ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน เกิดความแออัดจากการกระจุกตัวของประชากร เกิดความเหลื่อมล้ำเพิ่มสูงขึ้นในเขตเมือง โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชากรเมือง ซึ่งมีความท้าทายและซับซ้อนในหลายมิติ

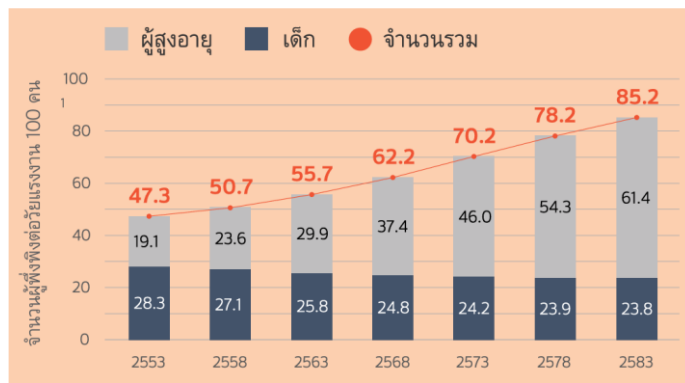

ภาพที่ 2-17 แสดงคาดการณ์สัดส่วนประชากรกลุ่มเปราะบาง

ที่มา: Policy brief สถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์สังคม ประจำปี 2566, พฤศจิกายน 2566

ซึ่งสวนทางกับสถานการณ์เด็กและเยาวชน ที่จากการสำรวจ พบว่า ในปี 2565 มีเด็กเกิดใหม่เพียง 5.02 แสนคน ซึ่งมีอัตราการเกิดต่ำกว่า 6 แสนคน เป็นปีที่ 3 ติดต่อกัน และคาดว่าเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความกังวลว่าอาจส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือในอนาคต และขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเกิดภาวะพึ่งพิงแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ผลผลิตของประเทศอาจลดต่ำลงและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต สะท้อนได้จาก อัตราส่วนการพึ่งพิง (age dependency ratio) ที่พบว่า วัยแรงงานจะมีภาระรัดตัวมากขึ้น ทำให้การเพิ่มจำนวนประชากรวัยเด็ก การยกระดับเศรษฐกิจ และการเพิ่มภาษีเป็นไปได้ยากขึ้น หากย้อนหลังไป 10 ปี ประชากรวัยแรงงาน 100 คน จะต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ อยู่ที่ประมาณ 47 คน แต่ในปัจจุบัน อัตราส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 56 คน ทำให้ประเทศไทยมีความท้าทายอย่างมากต่อการยกระดับทางเศรษฐกิจ และภาระทางการคลังที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

ภาพที่ 2-18 แสดงคาดการณ์อัตราส่วนการพึ่งพิงของประเทศไทย

ที่มา: Think Forward Center, January 2022

ในขณะด้านการว่างงานของเด็กจบใหม่ก็เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีมาแล้วระยะเวลาหนึ่ง สะท้อนได้จากข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา ปี 2565 และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี 2567-2568 ของกรมการจัดหางาน (ตุลาคม 2566) ที่พบว่า ในปี 2565-2566 ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีมี จำนวน 1,452,722 คน ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาในปี 2565 มีจำนวน 294,864 คน แต่ประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน มีเพียง 185,901 คน อันเป็นผลจากตลาดแรงงานของเด็กจบใหม่หลังยุค COVID 19 ซึ่งมีปัจจัยจากการที่ภาคธุรกิจมีแนวโน้มปรับกระบวนการทำงาน โดยลดการพึ่งพาการใช้คน และลงทุนในเทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น รวมถึงภาวะเศรษฐกิจที่ยังมีแนวโน้มไม่ฟื้นตัวเท่าที่ควร สะท้อนจากปัญหาเด็กจบใหม่ในระดับปริญญาตรีของภาคเหนือ และอีสาน ที่มีสัดส่วนการว่างงานเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 80 และร้อยละ 73 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงก่อน COVID-19 การว่างงานของเด็กจบใหม่จึงนับเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างมาก และมีแนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบในระยะยาว โดยเฉพาะปัญหาการถือครองอสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มเด็กจบใหม่ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ เนื่องจากเงื่อนไขการกู้ยืมในยุคปัจจุบัน ที่ผู้กู้จะสามารถแบกรับภาระได้ไม่เกินร้อยละ 40 ของรายได้ และเมื่อเทียบกับฐานเงินเดือนของเด็กจบใหม่กลุ่มวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ที่อยู่ในช่วงไม่เกิน 20,000 บาท จะทำให้มีวงเงินกู้สูงสุดไม่เกิน 1.2 ล้านบาท ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอที่จะซื้อบ้านเดี่ยวที่ราคาถูกที่สุดในพื้นที่ กทม. สอดคล้อง

ตามรายงานภาวะสังคมไทยด้านการจ้างงาน ไตรมาส 1/2567 ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พฤษภาคม 2567) ที่พบว่า มีภาวะปรับตัวลดลงเล็กน้อย ส่วนอัตราการว่างงานทรงตัว อยู่ที่ร้อยละ 1.01 ในขณะที่ชั่วโมงการทำงานปรับตัวลงเล็กน้อย ตามการทำงานล่วงเวลาที่ลดลง หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่าสูงถึง 16.36 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.0 ลดลงจากร้อยละ 3.4 ของไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยจากเงินให้กู้ยืมแก่ภาคครัวเรือนขยายตัวชะลอลงเกือบทุกประเภทสินเชื่อ ยกเว้นสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล ขณะที่สินเชื่อยานยนต์หดตัว ด้านสถาบันการเงินก็เพิ่มความเข้มงวดในการพิจารณาสินเชื่อ

ภาพที่ 2-19 แสดงความเคลื่อนไหวทางสังคม

ที่มา: ภาวะสังคมไทยไตรมาส 1/2567, สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยกดดันต่อภาครัฐที่ควรมีมาตรการทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนการเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุ ที่ต้องส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี มีความมั่นคงทางสังคม และมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ สามารถดูแลตัวเองได้ การมีนโยบายทางสังคมทางอ้อมสำหรับเด็กแรกเกิด เช่น เงินอุดหนุนเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หรือการดูแลเด็กแรกเกิดโดยสถานพัฒนาปฐมวัย หรือนโยบายส่งเสริมด้านที่อยู่อาศัยต่อเด็กจบใหม่ ที่จะเป็นส่วนช่วยสนับสนุนแบ่งเบาภาระของคนวัยแรงงาน ซึ่งที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์ ภาครัฐจึงควรมีแนวนโยบายที่ง่ายต่อการเข้าถึงที่อยู่อาศัย สนับสนุนให้ทุกคนมีที่อยู่อาศัย อย่างถ้วนหน้า และมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นไปสู่ความมั่นคงในด้านอื่น ๆ ในอนาคต

3) ด้านกฎหมาย

พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ.2543 มาตรา 5 การจัดสรรที่ดินของหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือ องค์กรอื่นของรัฐมีอำนาจหน้าที่ทำการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ.2547 มาตรา 5 การเคหะแห่งชาติเป็นหนึ่งในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ โดยมีอำนาจหน้าที่ เช่น กำหนดนโยบายการจัดรูปที่ดิน และออกระเบียบการจัดสรรเงินกองทุนฯ เป็นต้น

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เป็นภาษีประเภทใหม่นำมาใช้จัดเก็บที่ดินแทน พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนที่ดิน พ.ร.บ.ภาษีบำรุงท้องที่ และพ.ร.บ.กำหนดราคากลางของที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ โดยที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งใช้เป็นฐานภาษีมีการกำหนดมูลค่าโดยใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ตามข้อมูลของกรมธนารักษ์ ซึ่งการจ่ายภาษีจะเป็นการจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ.2562 บังคับใช้เมื่อ 11 มีนาคม 2562 เพื่อให้มีการกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจนและแน่นอนในการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะสุข โดยมุ่งเน้นความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ และเอกชน และมีมาตรการส่งเสริมการร่วมลงทุนอย่างเหมาะสม โดยภารกิจของการเคหะแห่งชาติจัดอยู่ในด้านสังคม กิจกรรมที่อยู่อาศัยหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือ ปานกลาง ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้พิการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดสิทธิผู้บริโภค 5 ประการ ได้แก่ 1) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้อง และเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ 2) สิทธิที่มีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ 3) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ 4) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา และ 5) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 เป็นกฎหมายที่รองรับสิทธิได้รู้ของประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ รับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ นอกจากนี้ยังได้กำหนดหลักการเฉพาะเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อไม่ให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อสิทธิของบุคคล อาทิ หน่วยงานรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และให้ยกเลิกเมื่อหมดความจำเป็น หน่วยงานรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใด เป็นต้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีสาระสำคัญ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. เจ้าของข้อมูลต้องให้ความยินยอม (Consent) ในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เก็บรวบรวม ผู้ใช้ แจ้งไว้ตั้งแต่แรกแล้วเท่านั้น เช่น หากต้องการที่จะเก็บข้อมูลเครดิตของลูกค้าไว้ในระบบ จะต้องมีการให้การยินยอม พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม และการใช้ หากไม่ยินยอมก็ไม่สามารถใช้ข้อมูลของลูกค้าได้

2. ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลต้องรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือถูกเข้าถึงโดยผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูล เช่น สถานพยาบาลจะต้องเก็บข้อมูลของผู้ป่วยให้เป็นความลับ และไม่เปิดเผยให้กับผู้อื่น ธนาคารต้องเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับรายการถอน

3. เจ้าของข้อมูลมีสิทธิ์ถอนความยินยอม ขอให้ลบหรือทำลายข้อมูลเมื่อใดก็ได้ หากเป็นความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล

พระราชบัญญัติปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์หลักในการขจัดปัญหาและอุปสรรคทางข้อกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถยื่นคำขอหรือติดต่อใด ๆ กับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการติดต่อราชการระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ด้วยกัน สามารถทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ยังมุ่งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชน และการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พระราชบัญญัติปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติราชการ และเป็นการส่งเสริมการเข้าถึงบริการของภาครัฐของประชาชนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังเป็นการการอำนวยความสะดวกและลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนรวมทั้งลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพแก่การปฏิบัติราชการของภาครัฐด้วย

ภาพที่ 2-20 แสดงอัตราการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ที่มา: Dotproperty Moving Asia Online, ตุลาคม 2562

4) แนวคิดการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (ESG)

ท่ามกลางกระแสการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปของโลก องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน กำลังเผชิญปัญหาสิ่งแวดล้อมที่รุกรานและรุนแรงมาก ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจต่างต้องปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อการช่วยคุ้มครองและฟื้นฟูสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยหนึ่งในแนวคิดที่ได้รับความนิยมควบคู่ไปกับ SDGs คือ ESG ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน ที่ต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ 3 ด้านหลัก คือ สิ่งแวดล้อม สังคม ธรรมชาติ ดังนี้

1) Environment (สิ่งแวดล้อม) เป็นหลักเกณฑ์ที่คำนึงถึงในด้านความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ได้รับ ผลกระทบจากการดำเนินภารกิจขององค์กร

2) Social (สังคม) เป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้คำนึงถึงการบริหารทรัพยากรขององค์กรให้มีการจัดการความสัมพันธ์และการสื่อสารให้มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม ต่อลูกค้า suppliers ลูกค้าหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3) Governance (ธรรมาภิบาล) พิจารณาและให้ความสำคัญด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีแนวทางบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย

ทั้งนี้ แนวคิด ESG จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่องค์กร ด้วยการสะท้อนบทบาทความรับผิดชอบ ขององค์กรที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารที่จำเป็นในยุคปัจจุบันและอนาคต โดยองค์กรที่ใส่ใจ ESG จะไม่เพียงแต่สร้างผลกำไร แต่ยังสร้างคุณค่าให้กับสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การเติบโตที่ยั่งยืนในที่สุด

ESG ที่ยั่งยืน
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
 ผู้เขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งทิพย์ รัตนเนนชัย

ปัจจัยกำหนดทิศทางธุรกิจของบริษัทในอุตสาหกรรมจะเกี่ยวเนื่องกับการก่อสร้างอาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมหรือที่เรียกว่า Green Building

E สิ่งแวดล้อม	S สังคม	G ธรรมาภิบาล
<ul style="list-style-type: none"> ★ วางแผนพื้นที่ก่อสร้างให้มีความยั่งยืน ★ ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ★ ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพภายในอาคาร ★ ใช้วัสดุที่ก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ★ คำนึงถึงคุณภาพอากาศภายในตัวอาคาร 	<ul style="list-style-type: none"> ★ ลดผลกระทบด้านลบต่อชุมชนโดยรอบของการพัฒนาที่ดิน ★ ส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานแก่พนักงาน ★ สร้างวัฒนธรรมในองค์กรให้พนักงานมีการยอมรับความหลากหลายของสังคม ★ กำหนดวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติตามอย่างให้เกียรติและเท่าเทียม 	<ul style="list-style-type: none"> ★ สร้างมาตรฐานกระบวนการทำงาน ป้องกันการทุจริต และมีธรรมาภิบาล ★ กระบวนการทำงานมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ภาพที่ 2-21 แสดงแนวคิดการลงทุนที่ยั่งยืนของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
 ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET), กันยายน 2566

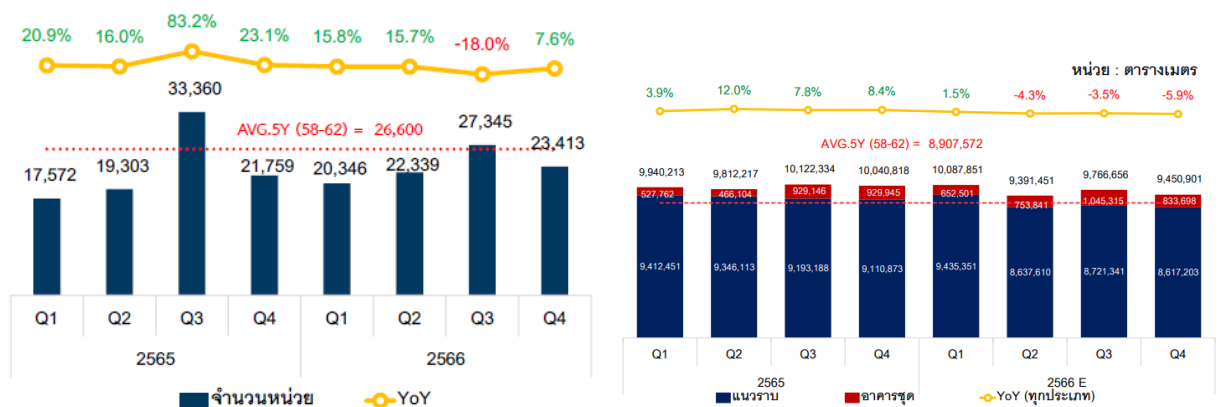

5) สถานการณ์ที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์

ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (มีนาคม 2567) ได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในไตรมาส 4/2566 มีการขยายตัวร้อยละ 1.7 โดยมีปัจจัยหลักมาจากการส่งออกสินค้าและบริการที่เร่งตัวขึ้น การอุปโภคบริโภคของครัวเรือนยังขยายตัว ขณะที่การใช้จ่ายรัฐบาลลดลง ขณะที่การโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ในไตรมาส 4/2566 ที่ลดลงทั้งจำนวนหน่วยและมูลค่า ร้อยละ -12.7 และร้อยละ -9.7 โดยเห็นได้ชัดจากจังหวัดหลักที่สำคัญมีการขยายตัวลดลง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี ระยอง นครราชสีมา และสมุทรสาคร

สำหรับทิศทางภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในปี 2567 คาดว่ามีแนวโน้มปรับตัวขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงหลายด้าน ได้แก่ 1) เศรษฐกิจไทยที่อาจจะชะลอตัวลงจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว 2) การยกเลิกมาตรการผ่อนปรน LTV ของธนาคารแห่งประเทศไทย 3) ค่าครองชีพที่สูงขึ้น และภาวะหนี้ครัวเรือนที่ยังคงมีอัตราส่วนที่สูงกว่า ร้อยละ 90 ของ GDP ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการซื้อที่อยู่อาศัยและการขอสินเชื่อ ทำให้มีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อได้น้อยลง เนื่องจากสถาบันการเงินมีเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อที่เข้มงวดขึ้น

สถานการณ์ด้านอุปทานที่อยู่อาศัย ในไตรมาส 4 ปี 2566 มีโครงการที่อยู่อาศัยที่ได้รับอนุญาตจัดสรรที่ดินทั่วประเทศ รวม 225 โครงการ 23,413 หน่วย ซึ่งเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนโครงการและจำนวนหน่วย ร้อยละ 13.6 และร้อยละ 7.6 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2565 ที่มีจำนวน 198 โครงการ มีจำนวน 21,759 หน่วย ด้านพื้นที่อนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศลดลงร้อยละ -5.9 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2565 ซึ่งพื้นที่อนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยประเภทแนวราบ และอาคารชุดลดลง ร้อยละ -5.4 และร้อยละ -10.3 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2565 สำหรับแนวโน้มพื้นที่อนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศในปี 2567 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 โดยมีช่วงที่คาดการณ์การเปลี่ยนแปลงอยู่ประมาณระหว่างร้อยละ -6.8 ถึงร้อยละ 13.9 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2566

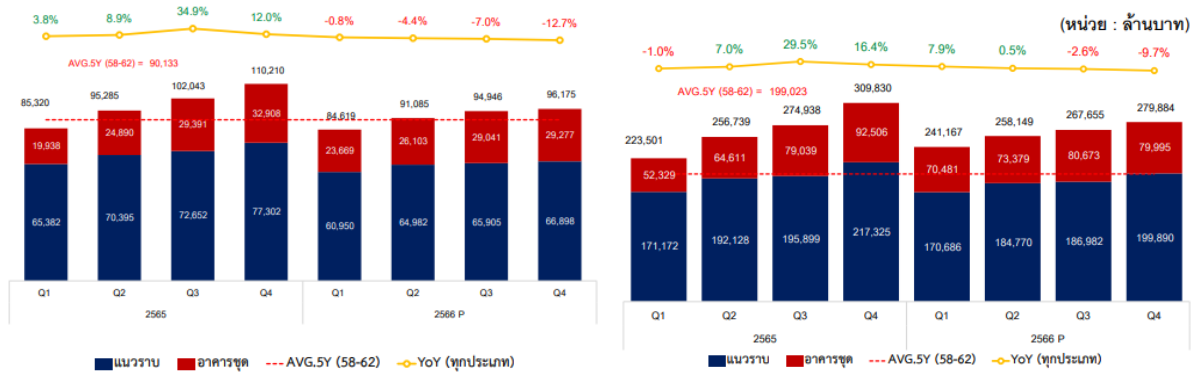

ภาพที่ 2-22 แสดงจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยที่ได้รับใบอนุญาตจัดสรรที่ดินทั่วประเทศ และพื้นที่อนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ไตรมาส 4/2566

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์, มีนาคม 2567

สถานการณ์ด้านอุปสงค์ที่อยู่อาศัย ในช่วงไตรมาส 4/2566 มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ทั่วประเทศ จำนวน 96,175 หน่วย มูลค่า 279,884 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -12.7 และร้อยละ -9.7 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ซึ่งจำนวนหน่วยยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปี ก่อนเกิดวิกฤต COVID-19 (ปี 2558-2562) แสดงให้เห็นว่าไตรมาสนี้มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในระดับราคาที่สูงขึ้น โดยมีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราคาเฉลี่ย 2.91 ล้านบาทต่อหน่วย ซึ่งสูงกว่าระดับราคาโอนกรรมสิทธิ์ในช่วงก่อนวิกฤต COVID-19 ที่มีระดับราคาเฉลี่ย 2.21 ล้านบาทต่อหน่วย โดยในปี 2566 ทั้งปีมีการโอนกรรมสิทธิ์ทั่วประเทศ จำนวนประมาณ 366,825 หน่วย หากแยกประเภทที่อยู่อาศัย พบว่า ที่อยู่อาศัยแนวราบ มีการโอนกรรมสิทธิ์ จำนวน 258,735 หน่วย ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -9.4 ในขณะที่อาคารชุด มีการโอนกรรมสิทธิ์จำนวน 108,090 หน่วย เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.9

ภาพที่ 2-23 แสดงจำนวนหน่วยและมูลค่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ ไตรมาส 4/2567

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์, มีนาคม 2567

จากรายงาน DDProperty Thailand Property Market Report Q1 2567 (พฤษภาคม2567) ด้านตลาดที่อยู่อาศัยขาย มีราคาเพิ่มขึ้น ซึ่งมีปัจจัยจากราคาวัสดุก่อสร้าง ราคาที่ดิน และค่าแรงแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมถึงอัตราดอกเบี้ยที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ราคาที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน หากแยกตามประเภทที่อยู่อาศัย พบว่า คอนโดมิเนียม และบ้านเดี่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่ทาวน์เฮ้าส์ทรงตัวจากไตรมาสก่อนและปีก่อนหน้า ซึ่งแนวโน้มดังกล่าว สวนทางกับความต้องการซื้อที่ลดลงอย่างต่อเนื่องมา นับตั้งแต่ไตรมาส 1/2566 โดยลดลงถึงร้อยละ 31 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

ด้านตลาดที่อยู่อาศัยเช่ามีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยไตรมาส 1/2567 พบว่า สัดส่วนของผู้เช่าที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 จากเดิมร้อยละ 9 โดยมีสาเหตุหลักมาจากผู้บริโภคมองไม่เห็นเงินเก็บเพียงพอที่จะใช้ในการซื้ออสังหาริมทรัพย์ และการเช่ายังยืดหยุ่นเหมาะกับไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคในปัจจุบันมากกว่า ทั้งนี้ อัตราค่าเช่าที่อยู่อาศัยแนวสูงและแนวราบ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22 และร้อยละ 28 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่อัตราค่าเช่าในกรุงเทพฯ ภาพรวมเพิ่มขึ้นทั้งที่อยู่อาศัยแนวสูงและแนวราบ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 22 และร้อยละ 18 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยจำนวนที่อยู่อาศัยสำหรับเช่าในกรุงเทพฯ นั้น คอนโดมิเนียมยังคงมีสัดส่วนมากที่สุดถึง 92% ตามมาด้วยบ้าน

เดียว 5% และทาวน์เฮ้าส์ 3% ที่อยู่อาศัยสำหรับเช่าส่วนใหญ่มีอัตราค่าเช่าอยู่ที่ 10,000-30,000 บาท/เดือน อย่างไรก็ตามในภาพรวมความต้องการเช่า ลดลงร้อยละ 25 เมื่อเทียบจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน แม้ว่าความต้องการเช่าจะลดลง แต่ลดลงแบบชะลอตัวลง สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มความต้องการเช่าที่ดีขึ้นมาเล็กน้อย สอดคล้องกับเทรนด์ Generation Rent ที่เน้นเช่ามากกว่าซื้อ

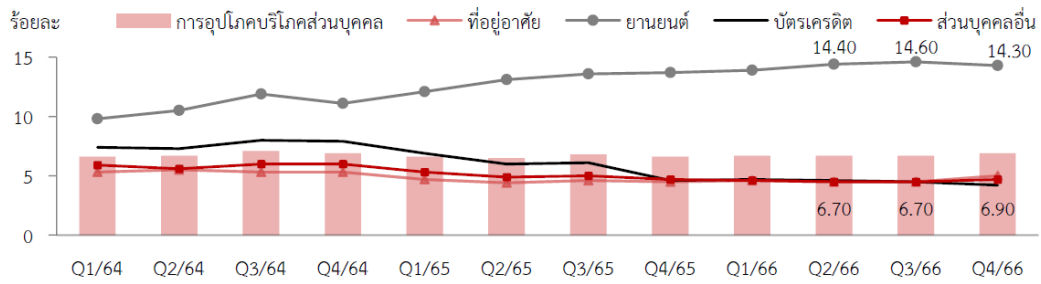
จากการสำรวจความเห็นของผู้บริโภค Thailand Consumer Sentiment Study H1 2024 (กุมภาพันธ์ 2567) พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อสภาพตลาดที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 2 จากร้อยละ 63 จากการสำรวจรอบก่อนหน้า โดยสาเหตุหลักมาจากความกังวลที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นดี ในขณะที่

ความต้องการซื้อลดลงจากรอบที่แล้วร้อยละ 9 แต่ความต้องการเช่าเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 39 โดยมีสาเหตุหลัก ได้แก่ 1) การที่ผู้บริโภคมีเงินออมไม่เพียงพอ 2) ที่อยู่อาศัยมีราคาแพง 3) ไม่มี ความจำเป็นในการซื้อที่อยู่อาศัย หากแยกประเภทปัจจัยที่ผู้บริโภคใช้เลือกที่อยู่อาศัย พบว่า 1) ต้องการที่อยู่อาศัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 2) ให้ความสำคัญกับที่อยู่อาศัยที่อากาศถ่ายเทสะดวก 3) ต้องการที่อยู่อาศัยที่มี ต้นไม้สำหรับพอกอากาศ 4) ต้องการที่อยู่อาศัยที่มีระบบให้อากาศบริสุทธิ์ภายในบ้าน ผลการสำรวจนี้สะท้อนให้ เห็นว่า การเช่าที่อยู่อาศัยกลายเป็นทางเลือกของผู้บริโภคในปัจจุบัน จากแนวคิดที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปของ ผู้บริโภคที่เน้นความเรียบง่าย คล่องตัว ประกอบกับปัญหาเศรษฐกิจ จากต้นทุนที่ดินและค่าวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น และระดับรายได้ไม่เติบโตตาม นอกจากนี้ แนวคิดการครองโสดหรืออยู่กันเป็นครอบครัวขนาดเล็ก มีลูก ลดน้อยลง จึงมองว่าไม่จำเป็นต้องซื้อที่อยู่อาศัยเพื่อตั้งรกรากถาวร เป็นการลดภาระผูกพันในระยะยาว

6) สินเชื่อที่อยู่อาศัย

ทางด้านสถานการณ์หนี้สินครัวเรือนไทยในไตรมาสที่ 4 ปี 2566 หนี้สินครัวเรือน ขยายตัวชะลอลง โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 91.3 ต่อ GDP ชะลอลงเกือบทุกประเภทสินเชื่อ โดยสินเชื่อเพื่อซื้อ อสังหาริมทรัพย์ขยายตัวร้อยละ 4.3 ชะลอตัวลงต่อเนื่อง เป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน ตามภาวะเศรษฐกิจ ที่ฟื้นตัว ช้าและต้นทุนการกู้ยืมที่สูง ทำให้ครัวเรือนระมัดระวังการใช้จ่ายเงินมูลค่าสูง และสถาบันการเงินเพิ่มความเข้มงวดในการพิจารณาสินเชื่อจากความกังวลต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้และคุณภาพสินเชื่อ

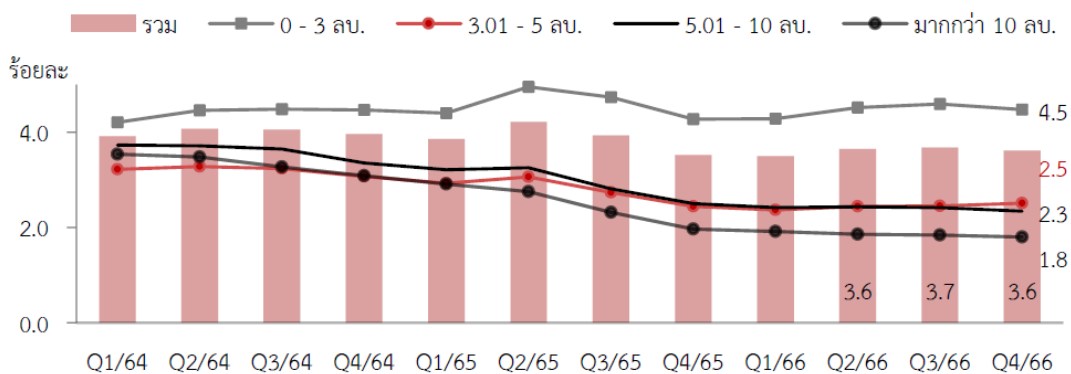
สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับขยายตัวชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 13.4 จากร้อยละ 15.6 ขณะที่สินเชื่อบัตรเครดิตขยายตัวเร่งขึ้นเป็นร้อยละ 3.5 จากร้อยละ 1.9 เช่นเดียวกับสินเชื่อส่วนบุคคล ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อน เมื่อจำแนกความสามารถใน การชำระหนี้ของครัวเรือน พบว่า หนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.88 จากร้อยละ 2.79 ของไตรมาสที่ผ่านมา และคุณภาพสินเชื่อทุกประเภทมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น เนื่องจาก การฟื้นตัวของรายได้ที่ยังไม่ทั่วถึง โดยสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีสัดส่วนหนี้ NPLs ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.34 จาก ร้อยละ 3.24 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อพิจารณาสินเชื่อค้างชำระระหว่าง 1-3 เดือน พบว่า สินเชื่อที่อยู่อาศัย มีสัดส่วนสินเชื่อค้างชำระระหว่าง 1 - 3 เดือนต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 2-24 แสดงสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)

ที่มา: รายงานภาวะสังคมไทย ไตรมาส 1/2567, สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

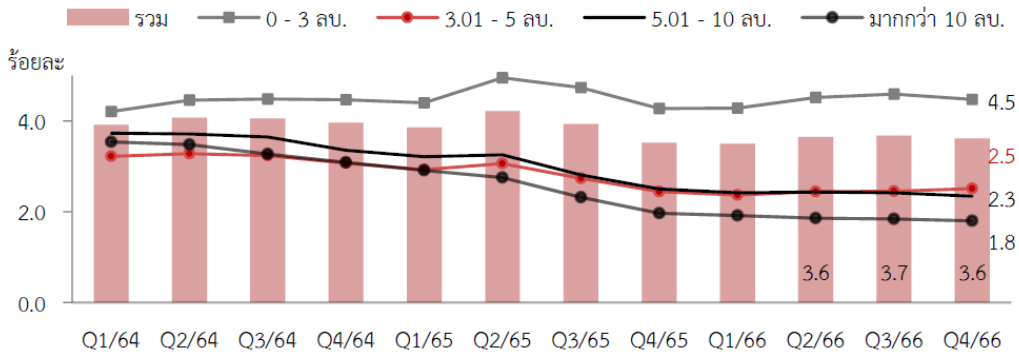
ขณะเดียวกัน หนี้เสียของสินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะสินเชื่อบ้านวงเงินน้อยกว่า 3 ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มครัวเรือนรายได้ระดับปานกลางถึงล่าง จากข้อมูลเครดิตบูโร ในไตรมาส 4/2566 พบว่า ยอดคงค้างหนี้เสียของสินเชื่อบ้านขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 เป็นร้อยละ 7.0 โดยเป็นหนี้เสียของสินเชื่อบ้านวงเงิน น้อยกว่า 3 ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนหนี้เสียต่อสินเชื่อรวมสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินสินเชื่อบ้านในระดับอื่น รวมถึงหนี้สินเชื่อบ้านวงเงินน้อยกว่า 3 ล้านบาท ยังมีสัดส่วนหนี้ค้างชำระ 1-3 เดือนต่อสินเชื่อรวม สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สองติดต่อกัน จึงอาจต้องเฝ้าระวังและให้ความสำคัญของลูกค้าในกลุ่มนี้เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดหนี้เสียในอนาคต

ภาพที่ 2-25 แสดงสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)

ที่มา: รายงานภาวะสังคมไทย ไตรมาส 1/2567, สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

ขณะเดียวกัน หนี้เสียของสินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะสินเชื่อบ้านวงเงินน้อยกว่า 3 ล้านบาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มครัวเรือนรายได้ระดับปานกลางถึงล่าง จากข้อมูลเครดิตบูโร ในไตรมาส 4/2566 พบว่า ยอดคงค้างหนี้เสียของสินเชื่อบ้านขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 เป็นร้อยละ 7.0 โดยเป็นหนี้เสียของสินเชื่อบ้านวงเงิน น้อยกว่า 3 ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนหนี้เสียต่อสินเชื่อรวมสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินสินเชื่อบ้านในระดับอื่น รวมถึงหนี้สินเชื่อบ้านวงเงินน้อยกว่า 3 ล้านบาท ยังมีสัดส่วนหนี้ค้างชำระ 1-3 เดือนต่อสินเชื่อรวม สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สองติดต่อกัน จึงอาจต้องเฝ้าระวังและให้ความสำคัญของลูกค้าในกลุ่มนี้เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดหนี้เสียในอนาคต

ภาพที่ 2-26 แสดงสัดส่วนหนี้เสียต่อสินเชื่อรวมของสินเชื่อบ้าน จำแนกตามวงเงินสินเชื่อ

ที่มา: รายงานภาวะสังคมไทย ไตรมาส 1/2567, สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, พฤษภาคม 2567

ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้เร่งรัดสถาบันการเงินประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มลูกหนี้เรื้อรังเข้าร่วมมาตรการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ซึ่งได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2567 โดยลูกหนี้เรื้อรังจะได้รับการปรับโครงสร้างหนี้ ให้สามารถชำระหนี้ได้หมดภายใน 5 ปี และคิดอัตราดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 15 ต่อปี ครอบคลุมลูกหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับประเภทวงเงินหมุนเวียนที่ไม่เป็น NPL รวมถึงลูกหนี้ที่มีการชำระดอกเบี้ยรวมมากกว่าเงินต้น เป็นระยะเวลาานาน ซึ่งจะช่วยผลักดันกลุ่มเปราะบางให้เกิดการแก้หนี้อย่างยั่งยืน

8) แนวโน้มธุรกิจที่อยู่อาศัย

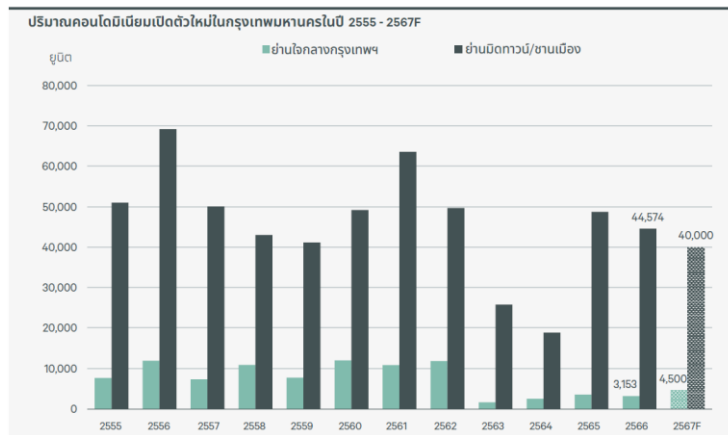
ศูนย์วิจัยกรุงศรี รายงานแนวโน้มธุรกิจที่อยู่อาศัย (ธันวาคม 2566) พบว่า ธุรกิจที่อยู่อาศัยมีแนวโน้มเติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีปัจจัยมาจากการที่กำลังซื้อผู้บริโภคมีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจไทยที่จะเติบโตในระดับ 3-4% ต่อปี โครงการลงทุนต่อเนื่องของภาครัฐโดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม จะเป็นส่วนช่วยกระตุ้นอุปสงค์ที่อยู่อาศัยตามแนวรถไฟฟ้า อีกทั้งการเติบโตต่อเนื่องของภาคท่องเที่ยว ช่วยกระตุ้นกำลังซื้อของชาวต่างชาติทั้งเพื่อลงทุนและเป็นบ้านหลังที่ 2 และ รวมถึงการเข้ามาลงทุนหรือทำงานในไทยของชาวต่างชาติ ทำให้แนวโน้มความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ มาตรการกระตุ้นจากภาครัฐ เช่น การลดค่าธรรมเนียมการโอนและจดจำนองก็มีส่วนช่วยในการฟื้นตัวของธุรกิจ แต่ยังมีปัจจัยท้าทาย อาทิ ทิศทางอัตราดอกเบี้ยในประเทศที่ยังคงทรงตัว รวมถึงภาระหนี้ครัวเรือนที่ทรงตัวสูงต่อเนื่อง รวมถึงปัญหาขาดแคลนแรงงานจึงส่งผลให้ราคาขายที่อยู่อาศัยจะปรับสูงขึ้นเฉลี่ย 5-10% ต่อปี และที่สำคัญผู้บริโภครุ่นใหม่ (โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้า GEN Y) นิยมเช่าที่อยู่อาศัยมากกว่าตัดสินใจซื้อ

อย่างไรก็ตาม ยอดขายที่อยู่อาศัยจะฟื้นตัวต่อเนื่องที่ระดับ 2-3 % ต่อปี และการเปิดตัวโครงการใหม่จะเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3-4% ต่อปีหรือประมาณ 96,000 หน่วยต่อปี แต่จะเป็นการพัฒนาบ้านแนวราบที่รองรับลูกค้าระดับกลางบน-บน ซึ่งมีความต้องการซื้อเพื่ออยู่อาศัยจริง ในขณะที่บ้านแนวราบ คาดว่าบ้านเดี่ยวจะเติบโตได้ต่อเนื่องแต่ในอัตราไม่สูงมากนัก สำหรับรูปแบบการพัฒนาที่อยู่อาศัยใหม่ ควรคำนึงถึงการส่งเสริมการมีสุขภาพดี รองรับสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเสริม เช่น บริการด้านการแพทย์ การออกแบบให้พื้นที่ส่วนกลางและภายในห้องชุดเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ หรือการปรับที่อยู่อาศัยเป็นเนอสจิ่งโฮม

มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงาน โดยการใช้พลังงานทางเลือกและอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน หรือ มีพื้นที่สีเขียวที่ช่วยให้เกิดความร่มรื่น

ซีปีอาร์อี (ประเทศไทย) รายงานแนวโน้มธุรกิจที่อยู่อาศัย ในปี 2567 (กุมภาพันธ์ 2567) พบว่า ที่ผ่านมามีปี 2566 ตลาดที่พักอาศัยคอนโดมิเนียมมากกว่าร้อยละ 90 ของคอนโดมิเนียมใหม่ ตั้งอยู่นอกใจกลางเมืองและชานเมือง ในขณะที่ปี 2567 คาดว่าจะมีคอนโดมิเนียมเปิดตัวใหม่ ในขณะที่ในเขตรอบนอกเมืองและชานเมืองจะมีน้อยกว่า ด้านที่อยู่อาศัยแนวราบ มีการเปิดตัวของโครงการที่เคยประกาศไว้มีเพียงร้อยละ 70 เท่านั้น แต่ยังมีสัดส่วนการเปิดตัวที่สูงขึ้นในครึ่งหลังของปี 2566 เมื่อจำแนกประเภท พบว่า โครงการระดับลักซ์ชัวรีและซูเปอร์ลักซ์ชัวรีมีเพิ่มมากขึ้น เป็นผลมาจากการที่ผู้บริโภคระดับบนยังมีศักยภาพและกำลังซื้อเพียงพอในการเข้าถึงที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่มีความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

ภาพที่ 2-27 แสดงประมาณการปริมาณคอนโดมิเนียมเปิดตัวใหม่ในกรุงเทพมหานคร ปี 2567

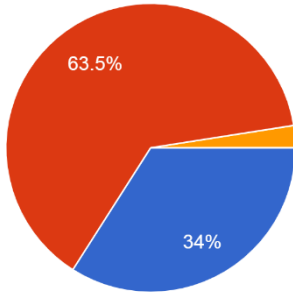
ที่มา: แผนกวิจัย ซีปีอาร์อี, กุมภาพันธ์ 2567

10) ผลสำรวจความต้องการของลูกค้าและประชาชนของการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

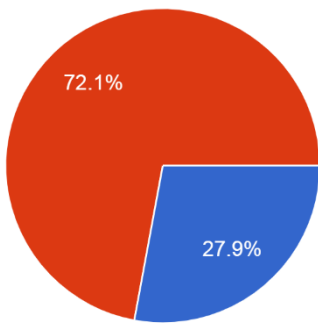
การเคหะแห่งชาติมีการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีแผนปฏิบัติการดิจิทัลของการเคหะแห่งชาติ (แผนระยะสั้น/ระยะยาว) เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อให้บริการสนับสนุนการใช้ ICT ในปีงบประมาณ 2567 ซึ่งได้จัดทำแบบสำรวจความต้องการของลูกค้าและประชาชนของการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เพื่อสอบถามความต้องการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของลูกค้าและประชาชนรวมถึงความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศที่สำคัญของการเคหะแห่งชาติ โดยจะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบสารสนเทศ/ปรับปรุงระบบสารสนเทศ เพื่อให้ระบบฯ มีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของลูกค้าและประชาชน

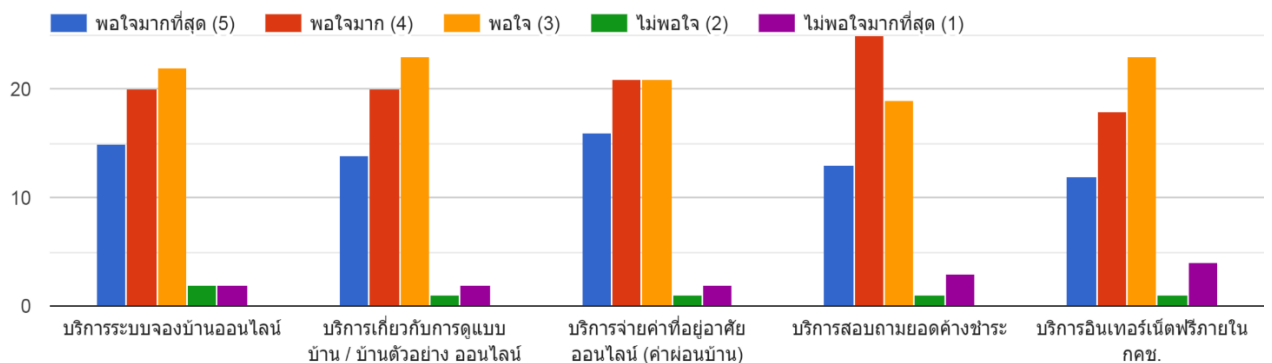
ผลสำรวจความต้องการของลูกค้าและประชาชนของการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยใช้วิธีสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) เก็บข้อมูลวันที่ 1 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2567 รวมระยะเวลา 40 วัน สอบถามกลุ่มตัวอย่างลูกค้าและประชาชนรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ใช้บริการภายใน การเคหะแห่งชาติ และสำนักงานเคหะชุมชน ภายในกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 24 หน่วย มีผู้ตอบแบบสำรวจฯทั้งสิ้น 241 คน โดยมีรายละเอียดการตอบแบบสำรวจฯ ดังนี้

รายละเอียด	จำนวน
ชาย	82
หญิง	153
ไม่ระบุเพศ	6
รวม	241

รายละเอียด	จำนวน
เคยใช้	60
ไม่เคยใช้	181
รวม	241

ภาพที่ 2-28 แสดงภาพรวมผลสำรวจความต้องการของลูกค้าและประชาชนของการเคหะแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

2.4.3 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส : (Opportunities : O)	อุปสรรค : (Threat : T)
O1 : รัฐบาลและกระทรวงมีนโยบายขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานแพลตฟอร์มกลางภาครัฐ (*)	T1 : การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ มีข้อจำกัดและไม่ครอบคลุมความต้องการในการใช้งานของ การเคหะแห่งชาติ
O2 : การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินภารกิจองค์กรทั้งในเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ (*)	T2 : งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบดิจิทัล สำหรับบริการประชาชน ยังมีไม่เพียงพอ
O3 : ภาครัฐมีนโยบายที่ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ทำให้เกิดการแข่งขันด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	T3 : การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรไม่สามารถปรับตัวได้ทันส่งผลต่อการจัดหา/จัดสรรทรัพยากร
O4 : ประชาชนมีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจากนโยบายสนับสนุน/มาตรการ และการให้ความช่วยเหลือจากสถานการณ์ภัยพิบัติ การเข้าถึงข้อมูลและการให้บริการต่าง ๆ ผ่าน Application จากภาครัฐ ทำให้ประชาชน ค้นคืน ง่ายต่อการเรียนรู้ Application หรือ Platform ใหม่ (*)	T4 : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัลเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อ การเคหะแห่งชาติ ต้องปรับกระบวนการทำงานและการให้บริการ เช่น PDPA, พ.ร.บ. ภูมิบริหารการอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการลงทุน การพัฒนาระบบเพิ่มเติม เพื่อลดความเสี่ยงในการพัฒนาระบบให้ทันกับข้อบังคับด้านกฎหมาย (*)
O5 : การพัฒนาของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้สามารถให้บริการได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เช่น AI เทคโนโลยี	
O6 : กฎหมายทำให้เกิดการพัฒนาและการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ช่วยเพิ่มช่องทางอำนวยความสะดวกในการให้บริการ	

หมายเหตุ * หมายถึง SWOT ที่เชื่อมโยงบูรณาการกับ SWOT ยุทธศาสตร์องค์กร

การวิเคราะห์ SWOT Matrix ของแผนพัฒนาชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

<p>ปัจจัยภายใน S, W</p> <p>ปัจจัยภายใน O, T</p>	<p>จุดแข็ง (Strengths: S)</p> <p>51. มีแผนพัฒนาชาติและแผนปฏิบัติการ: ครอบคลุมระยะของรัฐบาลและระยะยาวกว่า 1 ปี และมีกิจกรรมปฏิบัติ 52. โครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนด้วยกลไกที่มีประสิทธิภาพในระดับนโยบาย ระดับบริหารจัดการ และระดับปฏิบัติการ 53. ได้รับบริบทและมาตรฐานการศึกษาระดับนานาชาติอย่างครอบคลุมและเชื่อมโยงกับภาคประชาสังคม 54. โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงถึงกัน สามารถพัฒนาไปสู่การรวมศูนย์และเชื่อมโยง 55. คณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในทิศทางและวิสัยทัศน์ นำใช้ในการปฏิบัติงาน</p>	<p>จุดอ่อน (Weaknesses: W)</p> <p>W1. การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม: พัฒนาระบบการวิจัยไม่เพียงพอ ไม่ทันกับ พหุวัฒนธรรมยุคใหม่ และความต้องการของหน่วยงานฯ เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. W5* W2. ฐานบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะด้าน เช่น การบริหารจัดการข้อมูล มีความเชี่ยวชาญสูง ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. W4* W3. การตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่จำกัด: ยังไม่ครอบคลุมของหน่วยงานในการจัดการ และการ บริการวิชาการตามเครือข่ายในรูปแบบเชิงขยาย เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. W2* W4. มีสื่อสังคมที่สนับสนุนการศึกษาระดับอุดมศึกษาและเชื่อมโยงกับโครงข่ายพื้นฐาน การบริการวิชาการข้อมูล มีความเชื่อมโยงกัน ปัญญาประดิษฐ์ (AI) W5. พหุวัฒนธรรมที่จำกัดทางด้านทักษะและการเข้าถึงให้เพื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในหลายๆ เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. W4*</p>
<p>โอกาส (Opportunities: O)</p> <p>O1. รัฐบาลและกระทรวงมีนโยบายสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่มีการเชื่อมโยงของแผนงานและแผนงานอื่นของ กระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนด้านเงินทุน เทคโนโลยีและบุคลากร เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. O5* O2. การให้ความสำคัญกับนวัตกรรมและเอกชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจในเชิง ดิจิทัล เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. O3* O3. การริเริ่มการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการเร่งรัดระบบนิเวศทางธุรกิจดิจิทัล (Digital business ecosystem) สนับสนุนการพัฒนาและระบบนิเวศทางธุรกิจดิจิทัล O4. พหุวัฒนธรรมที่เชื่อมโยง รวมทั้งยึดใช้ระบบดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. O4* O5. การพัฒนาของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ VR ของบริการจัดการแบบอัจฉริยะ ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยี IoT เทคโนโลยี AI และ VR ของบริการจัดการแบบอัจฉริยะ O6. นโยบายรัฐบาล ความต้องการของภาค และการแข่งขันในตลาดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ Eco-Friendly Design และคุณสมบัติของวัสดุของเทคโนโลยี Universal Design โดยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุน เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. O4*</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <p>1. พัฒนาระบบพื้นฐานด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับทุกส่วนขององค์กร (S1, S2, S3, S4, S5, O1, O3, O4) 2. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการใช้งานบริการประชาชน (S1, S2, S3, S4, S5, O1, O4, O5, O6)</p>	<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (WO)</p> <p>1. ยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร (W1, W3, W4, O1, O5) 2. ยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย (W1, W3, W4, O1, O2, O3, O4, O5, O6) 3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้าและชุมชน (W1, W3, W4, O1, O2, O4, O6)</p>
<p>อุปสรรค (Threats: T)</p> <p>T1. การนำบริการของหน่วยงานภาครัฐ ที่ตั้งใกล้กับโรงเรียนความถี่ในการใช้งานของหน่วยงานแห่ง ที่ 2. อุปกรณ์ที่ได้รับจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบดิจิทัล สำหรับนักเรียนประชาชน ยังมีมี เพียง T3. การเชื่อมโยงกับสังคมเทคโนโลยี และดิจิทัลที่รวดเร็ว เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเข้าถึง เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล นำไปสู่ความท้าทายในการยกระดับและการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ในการขอ ความดีความชอบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เชื่อมโยงมหาวิทยาลัย กศ. T1* T4. ภูมิภาคที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงกับระบบ ทางและการให้บริการ เช่น PDPA, พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กศ. การลงทุน การพัฒนา เส้นใย และปัญญาประดิษฐ์ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความเชื่อมโยงกับระบบให้ทันต่อยุคดิจิทัล T5. การแข่งขันของรัฐบาลในการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อพัฒนาระบบ</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (ST)</p> <p>1. บูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและพัฒนา Big Data (S1, S2, S3, S4, S5, T3, T4, T5) 2. สร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและความต่อเนื่องทางธุรกิจ (S1, S2, S3, S4, S5, T3, T4, T5) 3. ยกระดับความปลอดภัยของสำนักงานและชุมชน (S1, S2, S3, S4, S5, T3, T4, T5)</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (WT)</p> <p>1. เสริมความพร้อมบุคลากรให้รองรับดิจิทัลให้ครบถ้วนพร้อมขั้น (W1, W2, W3, W4, W5, T1, T2, T3, T4, T5) 2. เสริมความพร้อมบุคลากรให้รองรับยุคอุตสาหกรรมดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม ในอนาคต (W1, W2, W3, W4, W5, T1, T2, T3, T4, T5)</p>

ภาพที่ 2-29 แสดงการวิเคราะห์ SWOT Matrix ของแผนพัฒนาชาติ (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ

พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)

SWOT ปี 2567

S1: มีแผนพัฒนาดิจิทัลและแผนปฏิบัติการ ครอบคลุมประเภทรองรับแผนระยะยาวเกินกว่า 1 ปี และมีกิจกรรมควบคู่กัน

S2: โครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความชัดเจน ทั้งในระดับนโยบาย ระดับบริหารจัดการ และระดับปฏิบัติการ

S3: ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการข้อมูลอย่างถูกต้อง ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและเชื่อมโยงแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ

S4: โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลพร้อมใช้งานและเชื่อมโยงองค์กร สามารถพัฒนาไปสู่การกรานพอร์มเชิงองค์กร

S5: คณะกรรมการ คชช. และผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม มาใช้ในการปฏิบัติงาน **NEW**

W1: การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการที่ยั่งยืนเพียงพอ ไม่ทันกับพฤติกรรมลูกค้าและความต้องการของหน่วยงาน (*W5*) **UPDATED**

W2: ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะด้าน เช่น การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) (*W4*) **UPDATED**

W3: การตลาดและการขายรวมทั้งการให้บริการลูกค้า ผ่านช่องทางดิจิทัล ยังไม่ครอบคลุมช่องทางทั้งในการให้บริการ และการบริหารจัดการอาคารคงเหลือ (ทั้งรูปแบบเช่าและขาย) (*W2*) **UPDATED**

W4: มีข้อจำกัดด้านการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณไปโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) **UPDATED**

W5: พนักงานมีข้อจำกัดทางด้านทักษะและการปรับตัวให้กับต่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ๆ (*W4*) **UPDATED**

O1: รัฐบาลและกระทรวงมีนโยบายขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ความสำคัญเชื่อมโยงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานรวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานแพลตฟอร์มกลางภาครัฐ (*O5*)

O2: การสร้างความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการก่อสร้างโครงการเชื่อมโยงสังคมและเชิงพาณิชย์ (*O5*)

O3: ภาครัฐเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ความสำคัญ (digital business ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

O4: พฤติกรรมลูกค้าเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งมีโอกาสใช้ระบบดิจิทัลเทคโนโลยีมากขึ้น (*O4*) **UPDATED**

O5: การพัฒนาของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว เช่นเทคโนโลยี AI ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยี IoT เทคโนโลยี AR และ VR ระบบบริหารจัดการแบบอัจฉริยะ

O6: นโยบายรัฐบาล ความต้องการของลูกค้า และการแข่งขันในตลาดส่งเสริมทรัพย์สินที่เป็นหลักการ Eco-Friendly Design และตอบสนองความต้องการของคนทุกกลุ่มตามหลัก Universal Design โดยสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุน (*O2*) **NEW**

T1: การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ มีข้อจำกัดและไม่ครอบคลุมความต้องการในการใช้งานขององค์กรแห่งชาติ

T2: งบประมาณที่ได้รับบริการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบดิจิทัล สำหรับบริการให้ประชาชน ยังมีไม่เพียงพอ

T3: การเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์เทคโนโลยี และพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล นำไปสู่ความท้าทายในการยกระดับและการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในการตอบสนองความต้องการของผู้อยู่ส่วนได้ส่วนเสีย (TT*) **UPDATED**

T4: กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัลเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อกิจการ กระบวนการทำงานและการให้บริการ เช่น PDPA, พระราชบัญญัติปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการลงทุน การพัฒนาระบบเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความเสี่ยงในการพัฒนาระบบให้ทันกับข้อบังคับด้านกฎหมาย

T5: การเพิ่มขึ้นของภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มุ่งเป้าโจมตีหน่วยงานทั่วโลก **NEW**

ภาพที่ 2-30 แสดงภาพรวม SWOT Analysis ของแผนพัฒนาดิจิทัล (แผนปฏิบัติการดิจิทัล) ของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 (ฉบับปรับปรุงปี 2567)